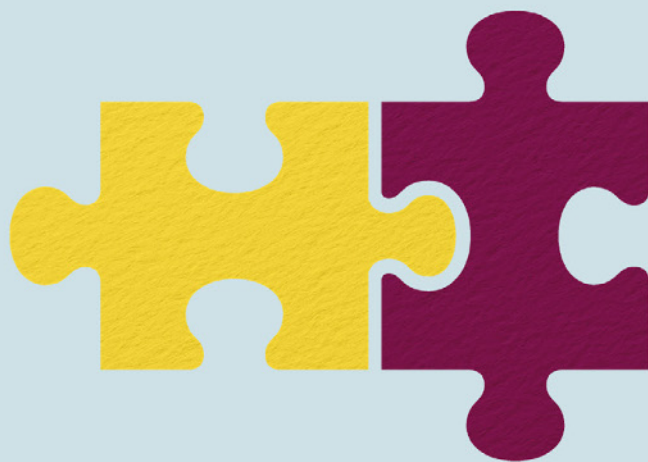

Solicitanții cu orientări sexuale, identități de gen, exprimări ale genului și caracteristici sexuale diverse

Procedura de examinare

Ghid practic privind solicitanții cu orientări sexuale, identități de gen, exprimări ale genului și caracteristici sexuale diverse

Procedura de examinare

Noiembrie 2024

La 19 ianuarie 2022, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) a devenit Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA). Toate trimerile la EASO, la produsele și organismele EASO trebuie înțelese ca trimeri la EUAA.

Manuscris finalizat în octombrie 2024.

Nici Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și nici orice alte persoane care acționează în numele EUAA nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare.

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2026

Print ISBN 978-92-9410-994-1 doi:10.2847/3750100 BZ-01-24-016-RO-C

PDF ISBN 978-92-9410-993-4 doi:10.2847/0556132 BZ-01-24-016-RO-N

© Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), 2026

Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Pentru orice utilizare sau reproducere a unor elemente care nu sunt deținute de EUAA, este posibil să fie necesară solicitarea permisiunii direct de la titularii drepturilor respective. EUAA nu deține drepturile de autor asupra următoarelor elemente:

– Copertă, ilustrație, FotografiaBasica, © 476725956, 2015.

Despre ghid

De ce a fost creat acest ghid? Misiunea Agenției Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) este de a facilita și de a sprijini activitățile statelor membre ale Uniunii Europene (UE) și ale țărilor asociate spațiului Schengen (țările UE+) ⁽¹⁾ în ceea ce privește punerea în aplicare a sistemului european comun de azil. Conform obiectivului său general de a promova o punere în aplicare corectă și eficientă a sistemului european comun de azil și de a permite convergența, EUAA elaborează standarde și indicatori operaționali comuni, îndrumări și instrumente practice. Printre alte domenii tematice, EUAA se angajează să sprijine țările UE+ în gestionarea cererilor depuse de solicitanți cu orientări sexuale, identități de gen, exprimări ale genului și caracteristici sexuale (SOGIESC) diverse.

Cum se utilizează ghidul? Acest ghid este structurat în trei părți independente, dar complementare și interconectate, care acoperă diverse teme relevante pentru SOGIESC în domeniul azilului.

- **[Elementele transversale](#)** oferă informații și îndrumări relevante atât pentru procedura de azil, cât și pentru cea de primire, și anume cadrul juridic, spațiile sigure și comunicarea favorabilă incluziunii, traducerea orală, furnizarea de informații, consolidarea capacităților, cooperarea și coordonarea.
- **[Primirea](#)** oferă îndrumări și recomandări practice privind proiectarea și gestionarea sistemelor de primire, precum și furnizarea condițiilor de primire într-un mod care ia în considerare nevoile speciale ale solicitanților persoane lesbiene, gay, bisexuale, transgen, intersexuale și *queer* (LGBTIQ), atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv.
- **Procedura de examinare** oferă îndrumări practice axate în mod specific pe aspectele esențiale ale examinării cererilor de protecție internațională legate de SOGIESC, inclusiv înregistrarea, interviul personal, evaluarea probelor și a riscului, precum și analiza juridică.

Ghidul a fost elaborat în cursul procesului de reformă a sistemului european comun de azil. Instrumentele noului pact privind migrația și azilul au intrat în vigoare în iunie 2024 și vor deveni aplicabile începând cu iunie 2026. Ghidul conține trimiteri la ambele cadre juridice, în funcție de relevanță.

Ghidul este completat de o **[notă de informare](#)** care oferă informații detaliate despre conceptele și termenii aferenți SOGIESC.

Cui i se adresează ghidul? Acest ghid se adresează în principal personalului care lucrează direct cu solicitanții de protecție internațională în domeniul azilului: responsabilii cu înregistrarea, ofițerii de decizie și personalul de primire. Anumite secțiuni se adresează și managerilor și responsabililor de elaborarea politicilor publice. În plus, ghidul este util pentru orice altă persoană sau organizație care activează sau este implicată în domeniul azilului.

(1) Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene plus Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția.

În funcție de conținutul și de domeniul său de aplicare, fiecare parte a ghidului se adresează unui public specific.

- **Elementele transversale** se adresează în principal tuturor categoriilor de personal din cadrul autorităților naționale. Secțiunile specifice marcate cu mențiunea „Pentru manageri” și/sau „Pentru responsabili de elaborarea politicilor publice” se adresează în mod explicit acestor categorii profesionale în contextul azilului. Această secțiune a ghidului poate fi utilă și altor părți interesate implicate în domeniul azilului (de exemplu, organizații ale societății civile).
- **Primirea** se adresează în principal personalului de primire, precum și altor părți interesate implicate sau care lucrează direct cu solicitanții de azil în cadrul procesului de primire (de exemplu, organizații ale societății civile). Secțiunile specifice marcate cu mențiunea „Pentru manageri” și/sau „Pentru responsabili de elaborarea politicilor publice” se adresează în mod explicit acestor categorii profesionale în contextul primirii.
- **Procedura de examinare** se adresează în principal responsabililor cu înregistrarea și ofițerilor de decizie din domeniul azilului. În plus, aceasta este un instrument util responsabililor cu calitatea și consilierilor juridici, precum și responsabililor de elaborarea politicilor publice din cadrul autorităților decizionale naționale, și altor persoane care lucrează sau care sunt implicate în domeniul protecției internaționale în contextul UE.

Cum a fost elaborat ghidul? Acest ghid a fost elaborat în urma unei colaborări coordonate între trei rețele ale EUAA. Elaborarea ghidului a fost facilitată și coordonată de EUAA.

- **Elementele transversale** și **nota de informare**: părți redactate de experți din cadrul autorităților competente în domeniul azilului și al primirii, din cadrul organizațiilor internaționale, al organizațiilor societății civile și al mediului academic, cu contribuții valoroase din partea Înalțului Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite (UNHCR) și a ILGA-Europe. Înainte de finalizare, aceste părți au făcut obiectul unei consultări cu țările UE+ prin Rețeaua EUAA de experți în materie de vulnerabilitate.
- **Primirea**: parte redactată de experți din cadrul autorităților de primire și al organizațiilor societății civile, cu contribuții valoroase din partea UNHCR și a ILGA-Europe. Înainte de finalizare, această parte a făcut obiectul unei consultări cu țările UE+ prin Rețeaua EUAA a autorităților de primire.
- **Procedura de examinare**: parte redactată de experți din întreaga UE, cu contribuții valoroase din partea Comisiei Europene, a UNHCR, a Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și a Consiliului European pentru Refugiați și Exilați. Înainte de finalizare, această parte a făcut obiectul unei consultări cu țările UE+ prin Rețeaua EUAA privind procesele de azil. EUAA dorește să mulțumească membrilor grupului de lucru care au pregătit versiunea preliminară a prezentului ghid: Sylvie Decoodt, Baptiste Martel, Annick Oerlemans și Johanna Sassi.

Cum se raportează ghidul la legislația și la practicile naționale? Ghidul este un instrument de convergență non-tehnic. Nu are caracter obligatoriu și reflectă standardele convenite de comun acord, astfel cum au fost adoptate de Consiliul de administrație al EUAA la 31 octombrie 2024.

Cum se raportează ghidul la alte instrumente ale EUAA? Fiecare dintre părțile ghidului trebuie consultată împreună cu celelalte ghiduri și instrumente practice elaborate de EUAA.

- **Elementele transversale** trebuie consultate împreună cu *Ghidul privind vulnerabilitatea în contextul azilului și al primirii: standarde operaționale și indicatori operaționali* ⁽²⁾ și cu portalul EUAA *Let's Speak Asylum* (Să vorbim despre azil) ⁽³⁾.
- **Primirea** trebuie consultată împreună cu următoarele documente: *Ghidul privind condițiile de primire* ⁽⁴⁾, *Ghidul privind condițiile de primire pentru copiii neînsoțiți* ⁽⁵⁾ și *Ghidul privind planificarea de contingență în contextul primirii* ⁽⁶⁾. Toate aceste ghiduri sunt completate de *Ghidul privind vulnerabilitatea în contextul azilului și al primirii: standarde operaționale și indicatori operaționali* ⁽⁷⁾ și de *Ghidul privind condițiile de primire: standarde operaționale și indicatori operaționali* ⁽⁸⁾.
- **Procedura de examinare** trebuie consultată împreună cu următoarele ghiduri practice: *Ghidul practic privind interviul personal* ⁽⁹⁾, *Ghidul practic privind evaluarea probelor și a riscului* ⁽¹⁰⁾, *Ghidul practic privind condițiile de obținere a statutului de protecție internațională* ⁽¹¹⁾ și *Ghidul practic privind cererile ulterioare* ⁽¹²⁾.

Declinare a responsabilității

Acest ghid a fost elaborat fără a aduce atingere principiului potrivit căruia doar Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate oferi o interpretare autentică a dreptului UE.

⁽²⁾ EUAA, *Ghidul privind vulnerabilitatea în contextul azilului și al primirii: standarde operaționale și indicatori operaționali*, mai 2024.

⁽³⁾ Portalul EUAA *Let's Speak Asylum* (Să vorbim despre azil).

⁽⁴⁾ EASO, *Ghidul privind condițiile de primire: standarde operaționale și indicatori operaționali*, septembrie 2016.

⁽⁵⁾ EASO, *Ghidul privind condițiile de primire pentru copiii neînsoțiți: standarde operaționale și indicatori operaționali*, decembrie 2018.

⁽⁶⁾ EASO, *Ghidul privind planificarea de contingență în contextul primirii*, martie 2018.

⁽⁷⁾ EUAA, *Ghidul privind vulnerabilitatea în contextul azilului și al primirii: standarde operaționale și indicatori operaționali*, mai 2024.

⁽⁸⁾ EUAA, *Guidance on Reception: Operational standards and indicators* (Ghid privind condițiile de primire: standarde operaționale și indicatori operaționali), mai 2024.

⁽⁹⁾ EASO, *Ghidul practic privind interviul personal*, decembrie 2014.

⁽¹⁰⁾ EUAA, *Practical Guide on Evidence and Risk Assessment* (Ghidul practic privind evaluarea probelor și a riscului), ianuarie 2024.

⁽¹¹⁾ EASO, *Ghidul practic privind condițiile de obținere a statutului de protecție internațională*, aprilie 2018.

⁽¹²⁾ EASO, *Ghidul practic privind cererile ulterioare*, decembrie 2021.

Cuprins

Lista abrevierilor	9
Introducere	11
1. Aspecte distinctive ale cererilor legate de SOGIESC	13
1.1. Importanța încrederii	13
1.2. Impactul mediului cultural, social și lingvistic	18
1.3. Impactul stigmatizării, al rușinii, al neîncrederii și al fricii	19
1.4. Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților	20
2. Garanții procedurale speciale	23
2.1. SOGIESC și nevoile speciale	23
2.2. Identificarea nevoilor speciale.....	24
2.3. Furnizarea de garanții procedurale speciale	26
3. Înregistrarea	32
3.1. Identificarea timpurie a cererilor legate de SOGIESC.....	32
3.2. Înregistrarea motivelor cererii.....	33
3.3. Înregistrarea datelor cu caracter personal ale solicitanților trans, non-binari sau intersexuali	33
4. Interviu personal	35
4.1. Pregătirea interviului	35
4.1.1. Familiarizarea cu dosarul	35
4.1.2. Consultarea informațiilor privind țara de origine	37
4.2. Deschiderea interviului	38
4.2.1. Furnizarea informațiilor.....	39
4.3. Desfășurarea interviului.....	39
4.3.1. O abordare flexibilă	40
4.3.2. Aspecte care ar putea fi relevante pentru analiză	43
4.4. Încheierea interviului	55
5. Evaluarea probelor	58
5.1. Culegerea informațiilor	59
5.1.1. Strângerea probelor	59
5.1.2. Identificarea și formularea faptelor materiale	61
5.2. Evaluarea credibilității	63
5.2.1. Evaluarea declarațiilor solicitantului	64
5.2.2. Evaluarea documentelor justificative.....	68

5.2.3. Evaluarea ITO.....	71
5.2.4. Factori de denaturare	72
6. Evaluarea riscului	75
6.1. Elemente de luat în considerare	75
6.2. Cererile bazate pe activități sexuale între persoane de același sex	77
6.3. Cererile la fața locului (<i>sur place</i>).....	77
6.4. Problema discreției	78
6.5. Legi care incriminează SOGIESC	79
6.6. Agenți de persecuție	80
7. Analiza juridică	82
7.1. Tratamentele echivalente cu persecuția	82
7.2. Legătura cu un motiv de persecuție	85
7.2.1. Apartenența la un anumit grup social	86
7.2.2. Alte motive de persecuție în cererile legate de SOGIESC	88
7.3. Protecția în țara de origine	88
7.3.1. Agenții de protecție	89
7.3.2. Alternativă de protecție în interiorul țării de origine.....	90
8. Cererile de acordare a accesului la o nouă procedură de azil	93
8.1. Un nou argument prezentat în cererea de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, bazat pe SOGIESC.....	93
8.2. SOGIESC ca bază a unei cereri anterioare depuse din nou cu elemente noi.....	94

Legendă

Legenda indică grupul-țintă specific pentru fiecare dintre capitolele din această parte: responsabili cu înregistrarea și ofițeri de decizie în contextul azilului. Fiecare grup-țintă este reprezentat printr-o pictogramă distinctivă, pentru a facilita identificarea capitolului (capitolelor) dedicat(e).

Pictogramă	Grupul-țintă	Capitole
	Responsabilul cu înregistrarea	1. Aspecte distinctive ale cererilor legate de SOGIESC 2. Garanții procedurale speciale 3. Înregistrarea
	Ofițer de decizie	1. Aspecte distinctive ale cererilor legate de SOGIESC 2. Garanții procedurale speciale 3. Interviu personal 4. Evaluarea probelor 5. Evaluarea riscului 6. Analiza juridică 7. Cererile de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

Lista abrevierilor

Abreviere	Definiție
API	alternativa de protecție în interiorul țării de origine
APR	Regulamentul privind procedurile de azil – Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE
Carta	Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
CJUE	Curtea de Justiție a Uniunii Europene
Convenția privind statutul refugiaților	Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul din 1967 la aceasta (denumită „Convenția de la Geneva” în legislația UE în materie de azil și de către CJUE)
DCPI (reformată)	Directiva privind condițiile pentru protecția internațională – Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare)
DPA (reformată)	Directiva privind procedurile de azil – Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare)
EUAA	Agencia Uniunii Europene pentru Azil
IGC	Consultările interguvernamentale privind politicile în materie de azil, refugiați și migrație
ITO	Informații privind țara de origine
LGBTIQ	persoane lesbiene, gay, bisexuale, transgen, intersexuale și <i>queer</i>
RCPI	Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională – Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului
SOGIESC	orientări sexuale, identități de gen, exprimări ale genului și caracteristici sexuale

Abreviere	Definiție
State membre	Statele membre ale UE
Țări UE+	Statele membre ale Uniunii Europene și țările asociate spațiului Schengen (Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția)
UE	Uniunea Europeană
UNHCR	Înaltul Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite

Introducere

Solicitanții cu orientări sexuale, identități de gen, exprimări ale genului și caracteristici sexuale (SOGIESC) diverse nu constituie un grup omogen. Deși pot avea în comun riscuri similare, cererile lor de protecție internațională se bazează pe experiențe, relatări și profiluri diferite. Solicitanții pot avea nevoie de protecție internațională și din cauza riscurilor care decurg din caracteristicile SOGIESC care li se impută. Fiecare caz prezintă anumite particularități și necesită o evaluare individualizată.

Cererile de azil legate de SOGIESC reprezintă, în general, o provocare pentru cei însărcinați cu examinarea lor. Esența cererii atinge adesea domenii ale vieții solicitantului care sunt considerate subiecte foarte sensibile și intime. Solicitanții cu cereri legate de SOGIESC se pot afla într-o situație de vulnerabilitate, fiind necesare garanții procedurale speciale pentru a se permite o examinare echitabilă a cererilor lor. Aspecte ca presupuneri, stereotipuri, traume, neîncrederea și teama pot afecta modul în care faptele sunt prezentate de solicitant sau recepționate de responsabilul cu înregistrarea/ofițerul de decizie. În aceste cazuri sunt necesare eforturi susținute în vederea creării unui climat de încredere pe tot parcursul procedurii de azil.

Acest ghid oferă îndrumări practice axate în special pe aspectele-cheie ale înregistrării și examinării cererilor de protecție internațională legate de SOGIESC. Deși include și puncte esențiale cu îndrumări generale aplicabile tuturor cazurilor de azil, ghidul nu le detaliază. Ghidul cuprinde, după caz, trimiteri la alte publicații EUAA în care se găsesc îndrumări mai detaliate.

Ghidul practic este structurat în opt capitole:

Capitolul [1. „Aspecte distinctive ale cererilor legate de SOGIESC”](#) explică importanța creării unui climat de încredere în fazele de înregistrare și de interviu ale procedurii de azil și oferă îndrumări cu privire la modul în care se poate realiza acest lucru. De asemenea, se concentrează asupra aspectelor specifice relevante pentru cererile legate de SOGIESC care pot influența procedura de examinare.

Capitolul [2. „Garanții procedurale speciale”](#) se axează pe identificarea nevoilor speciale în cazul solicitanților cu cereri legate de SOGIESC. De asemenea, acesta oferă îndrumări privind furnizarea garanțiilor procedurale speciale necesare pe parcursul procedurii de examinare în vederea creării condițiilor necesare pentru accesul și participarea efectivă la procedura de azil.

Capitolul [3. „Înregistrarea”](#) oferă îndrumări cu privire la punctele-cheie relevante pentru înregistrarea cererilor legate de SOGIESC. Mai exact, se concentrează asupra modalităților de identificare a cererilor legate de SOGIESC, de înregistrare a motivelor acestor cereri și de înregistrare a datelor cu caracter personal ale solicitanților trans, non-binari sau intersexuali de către responsabilii cu înregistrarea.

Capitolul [4. „Interviul personal”](#) oferă îndrumări practice pentru ofițerul de decizie cu privire la modul de abordare a interviului personal în cazul cererilor legate de SOGIESC, inclusiv la

modul de pregătire, deschidere și desfășurare a interviului personal și la aspectele sau dimensiunile care ar putea fi relevante pentru analiză și la modul de încheiere a interviului.

Capitolul [5. „Evaluarea probelor”](#) oferă îndrumări cu privire la aspectele care trebuie luate în considerare la strângerea și evaluarea probelor relevante în cererile legate de SOGIESC, inclusiv la identificarea și formularea faptelor materiale și la evaluarea credibilității pe baza declarațiilor solicitantului, a documentelor justificative și a informațiilor privind țara de origine (ITO), luând în considerare posibilia factori de denaturare.

Capitolul [6. „Evaluarea riscului”](#) se concentrează pe elementele-cheie care trebuie luate în considerare la evaluarea riscului la returnare în cazul cererilor legate de SOGIESC, incluzând problema discreției, agenții persecuției și legile care incriminează SOGIESC.

Capitolul [7. „Analiza juridică”](#) prezintă elementele analizei juridice, concentrându-se asupra aspectelor care sunt relevante în mod specific pentru cererile legate de SOGIESC. Capitolul include elementele care trebuie luate în considerare în ceea ce privește tratamentele care echivalează cu persecuția, legătura cu unul (sau mai multe) motive ale persecuției, posibilia agenți de protecție și aplicarea alternativei de protecție în interiorul țării de origine.

Capitolul [8. „Cererile de acordare a accesului la o nouă procedură de azil”](#) se concentrează asupra elementelor care pot fi relevante pentru evaluarea admisibilității cererilor de acordare a accesului la o nouă procedură de azil legate de SOGIESC.

1. Aspecte distinctive ale cererilor legate de SOGIESC

Acest capitol oferă îndrumări privind:

- modalitățile de creare a unui climat de încredere în faza de înregistrare, precum și în faza interviului personal din procedura de azil în cazul solicitanților cu cereri legate de SOGIESC și
- aspectele care pot afecta examinarea cererilor legate de SOGIESC în faza de înregistrare, în timpul desfășurării interviului personal, precum și în timpul evaluării probelor pentru cererile legate de SOGIESC.

1.1. Importanța încrederii

Crearea unui **climat de încredere** este importantă în toate cazurile de azil pentru a culege toate informațiile relevante privind motivele pentru care solicitantul solicită protecție internațională. Astfel se asigură **examinarea echitabilă** a cazului prin aplicarea corectă a tuturor normelor relevante bazate pe legislație. Crearea acestui climat de încredere, atât în etapa de înregistrare, cât și în etapa interviului personal, este esențială pentru solicitanții cu cereri legate de SOGIESC. Acest lucru se datorează faptului că se facilitează **dezvăluirea propriei sale situații**, ceea ce este esențial pentru examinarea echitabilă a unei cereri legate de SOGIESC. Dezvăluirea propriei situații în privința caracteristicilor SOGIESC este actul de dezvăluire voluntară a propriilor caracteristici SOGIESC în fața responsabililor din domeniul azilului și al primirii.

Pentru un solicitant, **responsabilul cu înregistrarea** este de obicei unul dintre primele puncte de contact în procedura de azil, căruia îi prezintă motivele cererii sale. De aceea, trebuie să creați un mediu sigur și deschis pentru ca solicitanții care sunt persoane LGBTIQ să-și poată depune cererea. Acest lucru presupune transformarea oricărui aspect al mediului fizic sau social într-unul mai favorabil incluziunii și mai respectuos și asigurarea confidențialității pentru solicitanți.

În mod similar, în timpul **interviului personal** se așteaptă ca solicitantul să împărtășească informații cu privire la caracteristicile sale SOGIESC, aspecte ce pot constitui un subiect sensibil pentru oricine, indiferent de trecutul său sau de țara sa de origine. Prin urmare, la interviul personal trebuie să creați și un climat de încredere, pentru ca solicitantul să se simtă suficient de confortabil pentru a putea împărtăși informații pe aceste teme.

Iată câteva recomandări care pot facilita dezvăluirea propriei situații și crearea unui mediu deschis și favorabil incluziunii, atât în faza de înregistrare, cât și/sau în cea de interviu personal.

Figura 1. Recomandări privind crearea unui mediu deschis și favorabil incluziunii

- **Acordați atenție comunicării dumneavoastră verbale și nonverbale**

Ca punct de plecare, acordați atenție comunicării dumneavoastră verbale și nonverbale, în special tonului vocii și limbajului corporal. Solicitanții LGBTIQ v-ar putea observa comportamentul și urmări atent limbajul, deoarece s-ar putea să fi fost nevoiți să facă acest lucru în trecut pentru a se proteja.

Asigurați-vă că aveți o comunicare verbală și nonverbală respectuoasă și că exprimați deschidere, calm, neutralitate și empatie față de solicitant. Puteți face acest lucru, de exemplu, încetinind ritmul întrebărilor la interviu, prin înlănzirea tonului vocii, prin acordarea de timp pentru a-l asculta cu atenție pe solicitant și prin adresarea directă către solicitant. Dați atenție și propriilor atitudini și prejudecăți și nu uitați să manifestați o atitudine profesională, fără prejudecăți (consultați și secțiunea [1.4. „Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților”](#)). Comunicarea verbală și nonverbală a interpretului este, de asemenea, importantă în acest sens. Trebuie să vă asigurați că interpretul acționează, de asemenea, în mod neutru și profesional (consultați și [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 4. „Traducerea orală”).

Publicație EUAA-Consultările interguvernamentale privind politicile în materie de azil, refugiați și migrație (IGC) conexă

Pentru mai multe informații, vezi EUAA-IGC, [Practical Guide on Interpretation in the Asylum Procedure \(Ghid practic privind traducerea orală în procedura de azil\)](#), februarie 2024.

- **Folosiți numele și pronumele pe care solicitantul le folosește pentru sine**

Dacă limba folosită în timpul interviului deosebește între formele de masculin, feminin și/sau neutru, asigurați-vă că țineți cont de acestea când vă adresați solicitanților care sunt trans,

intersexuali sau non-binari. La începutul interviului, întrebați politicos solicitantul ce formă de adresare preferă și folosiți pronumele și numele pe care le indică atunci când vă adresați acestuia pe parcursul procedurii de azil. Deși înregistrarea datelor cu caracter personal ale solicitantului depinde de cadrul juridic și de politicile naționale, se recomandă să vă adresați solicitantului așa cum preferă, indiferent dacă numele și genul său autoidentificate pot fi înregistrate ca atare în baza de date (vezi și secțiunea [3.3. „Înregistrarea datelor cu caracter personal ale solicitanților trans, non-binari sau intersexuali”](#)).

- **Asigurați neutralitatea și imparțialitatea și subliniați acest aspect**

Informați solicitantul cu privire la neutralitatea și imparțialitatea dumneavoastră, precum și cu privire la imparțialitatea și neutralitatea interpretului. Dacă este cazul, informați solicitantul că dumneavoastră și/sau interpretul sunteți deja familiarizați cu cererile legate de SOGIESC. Dacă se aplică în contextul național, informarea prealabilă a interpretului cu privire la temele care urmează să fie discutate în timpul interviului este o bună practică (consultați [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 4. „Traducerea orală”).

- **Asigurați confidențialitatea și subliniați acest aspect**

Explicați-i clar solicitantului că toate informațiile și probele prezentate sunt confidențiale și că nu vor fi divulgate presupușilor agenți ai persecuției sau ai vătămărilor grave ⁽¹³⁾. Solicitantul trebuie informat dacă unele informații trebuie transmise și altor autorități sau agenți și cu privire la motivele acestui demers.

Explicarea scopului culegerii de informații în diferite etape ale procedurii ajută solicitantul să înțeleagă ce tip de informații sunt necesare și contribuie la crearea unui climat de încredere.

În cazul în care din același dosar fac parte mai mulți adulți, de exemplu în cazul soților sau al familiilor, înregistrați, intervievați și informați fiecare adult în parte, într-un loc care să asigure intimitatea și respectarea principiului confidențialității. Asigurați-vă că fiecare adult știe că are posibilitatea de a depune o cerere proprie și separată de protecție internațională ⁽¹⁴⁾.

Dacă practica națională vă permite să partajați informații referitoare la un solicitant cu alți solicitanți incluși în același dosar, întrebați solicitantul dacă are obiecții, asigurând confidențialitatea în acest sens. Acest aspect este deosebit de important în cazul cererilor legate de SOGIESC, deoarece acestea pot fi foarte sensibile, iar solicitanții ar putea dori să păstreze confidențialitatea asupra detaliilor cazului lor din motive personale, de confidențialitate și de securitate.

⁽¹³⁾ Articolul 30 din [Directiva 2013/32/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (JO L 180, 29.6.2013, p. 60) [DPA (reformată)]; articolul 7 din [Regulamentul \(UE\) 2024/1348](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>) (APR).

⁽¹⁴⁾ Articolul 7 alineatul (1) din DPA (reformată), considerentul 21 al APR. Rețineți că APR include dispoziții specifice privind adulții care necesită asistență pentru exercitarea capacității juridice (vezi articolul 31 din APR).

- **Furnizați informații privind libertatea de exprimare a SOGIESC în cadrul procedurii de azil**

O bună practică este să informați solicitantul că poate fi deschis și că poate vorbi liber despre propriile caracteristici SOGIESC pe parcursul procedurii de azil. Aceste informații pot fi furnizate în diferite etape ale procedurii de azil (de exemplu, la înregistrare, la deschiderea sau oricând în cursul interviului personal), în funcție de caz și de momentul în care solicitantul se referă la propriile caracteristici SOGIESC.

- **Asigurați-vă că locul în care se desfășoară înregistrarea sau interviul ține seama de SOGIESC**

Dacă este posibil în contextul național, luați în considerare posibilitatea de a asigura spații fizice dedicate înregistrării/interviului, precum și alte spații, de exemplu zone de așteptare, care să favorizeze crearea unei atmosfere adaptate persoanelor LGBTIQ. Aceasta ar putea însemna afișarea de materiale informative (de exemplu, pliante sau postere) referitoare la drepturile și serviciile pentru persoanele cu nevoi specifice, inclusiv drepturile persoanelor LGBTIQ și serviciile de sprijin pentru acestea, dacă astfel de materiale sunt disponibile în cadrul administrației naționale. Rețineți însă că astfel de materiale trebuie întotdeauna puse la dispoziție în mod discret și adaptat din punct de vedere cultural. Afișarea unor astfel de materiale poate contribui la transformarea locului în care se desfășoară înregistrarea/interviul într-un spațiu sigur, în care solicitantul să se poată simți mai încrezător în a-și dezvălui caracteristicile SOGIESC. Ca în toate cazurile de azil, mediul din sala de înregistrare și de interviu trebuie să permită solicitantului să dezvăluie informații, cu respectarea deplină a principiului confidențialității.

Rețineți că locația în sine, precum și codul vestimentar al responsabililor cu înregistrarea sau al ofițerilor de decizie pot avea un impact asupra solicitantului și dezvoltării propriei situații. De exemplu, dacă locul unde se desfășoară activitatea este o secție de poliție, iar responsabilul cu înregistrarea poartă uniformă, acest lucru ar putea afecta solicitanții care au avut experiențe negative cu autoritățile.

- **Asigurați o audiere corespunzătoare a copiilor**

Copiii (persoanele sub 18 ani) au dreptul de a fi ascultați, iar interesul lor superior este un considerent primordial ⁽¹⁵⁾. Copiii care solicită protecție internațională împreună cu un părinte/părinții lor sau cu alți adulți responsabili pentru ei pot avea o cerere de azil proprie pe motive legate de propriile caracteristici SOGIESC, dar s-ar putea să nu menționeze acest lucru în timpul procesului de înregistrare. Prin urmare, o bună practică este de a audia individual copiii însoțiți încă din faza de înregistrare.

Legislația națională prevede dacă minorii însoțiți au sau nu posibilitatea de a depune o cerere în mod individual ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁵⁾ Articolele 12 și 3, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite (ONU), *Convenția cu privire la drepturile copilului*, 20 noiembrie 1989, ONU, seria Tratat, vol. 1577, p. 3, și *Protocolul privind statutul refugiaților*, 31 ianuarie 1967, ONU, seria Tratat, vol. 606, p. 267 (Convenția privind statutul refugiaților) și considerentul 33 al DPA (reformată); considerentul 23 și articolul 22 din APR.

⁽¹⁶⁾ Articolul 7 din DPA (reformată), considerentul 34 și articolul 32 din APR.

În cazul minorilor neînsoțiți și în funcție de legislația și practicile naționale, este posibil să fie nevoie să luați măsuri specifice după depunerea unei cereri de azil, pentru a asigura prezența unui reprezentant legal în timpul interviului personal.

Publicații EUAA conexe

Pentru mai multe informații despre înregistrarea cererilor copiilor neînsoțiți, vezi EASO, [Ghid practic privind înregistrarea – depunerea cererilor de protecție internațională](#), decembrie 2021.

Pentru mai multe informații despre interesul superior al copilului în cursul procedurii de azil, vezi EASO, [Ghid practic privind interesul superior al copilului în procedurile de azil](#), februarie 2019.

- **Furnizați informații privind procedura de azil**

Furnizarea de informații joacă un rol-cheie în facilitarea dezvoltării proprii situații. Este posibil ca solicitanții să nu știe că aspectele SOGIESC pot fi relevante pentru evaluarea unei cereri de protecție internațională sau ar putea să nu se simtă încurajați sau în siguranță să le dezvăluie. Solicitanții au adesea cunoștințe limitate despre procedura de azil înainte de a-și înregistra cererea. Pot avea idei preconcepute potrivit cărora ar trebui să-și prezinte propriile caracteristici SOGIESC într-un mod stereotip (vezi și secțiunea [1.4. „Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților”](#)). Este posibil ca aceștia să fi primit informații false sau contradictorii privind procedura de azil de la terți. De exemplu, este posibil ca solicitanții să fi primit informații înșelătoare de la călăuze sau de la alți terți, potrivit cărora divulgarea propriilor caracteristici SOGIESC le-ar putea influența negativ procedura de azil.

Furnizarea de informații cu privire la următoarele teme poate încuraja solicitantul să-și dezvăluie caracteristicile SOGIESC: asigurarea confidențialității în cadrul procedurii de azil de către toți actorii implicați; neutralitatea interpretului; posibilitatea de a depune o cerere separată de membrii familiei; dreptul de a primi asistență în timpul procedurii în cazul nevoilor procedurale speciale; sprijin adecvat pentru nevoile speciale de primire; asistență juridică și reprezentare; altă formă de sprijin din partea serviciilor specializate (vezi și secțiunea [4.2.1. „Furnizarea informațiilor”](#)). Încă din etapa de acces la procedura de azil, o bună practică este informarea solicitantului cu privire la tipul de informații solicitate, tipurile de formulare și de documente care se folosesc și orice posibile restricții, de exemplu, cum sunt înregistrate datele cu caracter personal în baza de date națională pentru solicitanții trans (vezi și secțiunea [3.3. „Înregistrarea datelor cu caracter personal ale solicitanților trans, non-binari sau intersexuali”](#)).

Pe lângă furnizarea de informații, trebuie lăsat suficient spațiu pentru ca solicitanții să poată pune întrebări și să-și exprime eventuale nelămuriri. Pentru a afla mai multe despre informarea solicitanților LGBTIQ, consultați [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 5. „Furnizarea de informații, consolidarea capacităților și sensibilizarea”.

Resurse EUAA conexe

Pentru a afla mai multe despre furnizarea de informații solicitanților LGBTIQ, consultați portalul EUAA [Let's Speak Asylum](#) (Să vorbim despre azil).

Pentru îndrumări suplimentare privind furnizarea de informații, vezi EUAA, [Practical Guide on Information Provision in the Asylum Procedure \(Ghid practic privind furnizarea de informații – accesul la procedura de azil\)](#), decembrie 2024.

Pentru mai multe îndrumări despre cum să folosiți tehnicile de comunicare pentru a crea un mediu favorabil incluziunii, consultați [Ghidul practic privind solicitantii cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 3. „Comunicarea favorabilă incluziunii și crearea de spații sigure”.

1.2. Impactul mediului cultural, social și lingvistic

Mediul social, cultural și **lingvistic** al solicitantului poate afecta examinarea cazurilor legate de SOGIESC în diferite moduri.

Solicitantului pot să-i **lipsească din vocabular cuvintele** necesare pentru a vorbi despre propriile caracteristici SOGIESC. Solicitanții provin adesea din medii lingvistice în care pot lipsi termeni neutri sau specifici pentru a descrie aspecte legate de SOGIESC sau pot să fi internalizat termenii peiorativi folosiți de alții în cultura sau societatea din care provin pentru a-și descrie caracteristicile SOGIESC și să folosească și acești termeni. Acest lucru poate duce, de asemenea, la o lipsă de specificitate în declarații. De asemenea, solicitanții pot folosi anumiți termeni greșit sau cu alte înțelesuri în cadrul aceleiași relatări, ceea ce poate afecta coerența percepută a declarațiilor lor. Puteți găsi îndrumări despre cum să acționați în acest scenariu la [„Adaptați-vă stilul de comunicare”](#) (secțiunea 2.3.).

În plus, **mediul social și cultural** poate afecta modul în care se autoidentifică solicitantul. De exemplu, cineva ar putea vorbi despre atracții sau activități sexuale cu persoane de același sex, dar fără să se considere bisexual, homosexual sau gay. Acest lucru se poate datora stigmatizării și rușinii asociate cu aceste etichete, dar și din diverse alte motive, de exemplu legate de cine este considerat gay în țara de origine a solicitantului. Consultați și [Ghidul practic privind solicitantii cu SOGIESC diverse – notă de informare](#), capitolul 1. „Termeni și concepte SOGIESC”.

Marginalizarea, discriminarea sau chiar incriminarea persoanelor LGBTIQ în țara de origine duce adesea la **subraportarea și subdocumentarea** abuzurilor împotriva persoanelor LGBTIQ. Prin urmare, informațiile privind țara de origine sunt adesea limitate sau chiar inexistente. În plus, persoanele LGBTIQ pot fi reticente în a raporta incidentele autorităților, chiar dacă acestea nu au legătură cu SOGIESC, din cauza fricii sau din alte motive. De asemenea, este posibil ca autoritățile să nu fie dispuse să întocmească rapoarte privind incidentele pe care le consideră a fi chestiuni private și/sau tabu social.

În ce privește **înregistrarea și interviul personal**, este esențial să le permiteți solicitanților să folosească propriile cuvinte pentru a-și identifica sau a-și descrie caracteristicile SOGIESC și să folosiți aceleași cuvinte. Întrebați solicitantul despre semnificația termenilor pe care îi folosește și

despre motivele pentru care îi folosește, mai ales dacă termenii vi se par surprinzători sau neclari. Asigurați-vă că interpretul folosește aceleași cuvinte ca cele folosite de solicitant. Dacă este nevoie, notați cuvintele folosite în limba solicitantului (și nu traducerea acestora). Pentru informații suplimentare despre traducerea orală pentru persoanele LGBTIQ, vezi EUAA, [Practical Guide on Interpretation in the Asylum Procedure \(Ghid practic privind traducerea orală în procedura de azil\)](#), februarie 2024, secțiunea 4.3.4 – „Traducerea orală pentru persoanele LGBTIQ”.

La pregătirea și desfășurarea interviului personal și în timpul **evaluării credibilității**, familiarizați-vă cu aspectele legate de mediul lingvistic, social și cultural al solicitantului care sunt relevante pentru aspectele legate de SOGIESC ⁽¹⁷⁾ pe baza informațiilor de care dispuneți în etapa respectivă. De exemplu, căutați informații cu privire la termenii folosiți în limba solicitantului pentru a vă referi la persoanele LGBTIQ. Strângeți informații suplimentare, dacă este necesar, de exemplu prin intermediul informațiilor legate de ITO, experți lingviști, experți specializați în țara respectivă sau informații disponibile în dosarul solicitantului. Vezi și secțiunea [4.1.2. „Consultarea informațiilor privind țara de origine”](#).

Țineți cont de faptul că înțelegerea dumneavoastră asupra mediului solicitantului poate fi limitată și că practicile locale sau personale pot fi diferite. Înainte să ajungeți la o concluzie, asigurați-vă, pe cât posibil, că eventualele probleme de credibilitate au fost abordate în timpul interviului personal și că solicitantul a avut ocazia să ofere explicații sau clarificări. Asigurați-vă că astfel de probleme de credibilitate nu sunt doar un rezultat al diferențelor culturale, lingvistice sau sociale.

1.3. Impactul stigmatizării, al rușinii, al neîncrederii și al fricii

Solicitantul poate să provină dintr-o societate în care despre persoanele cu SOGIESC diverse se vorbește, în general sau exclusiv, într-un mod negativ și peiorativ, și/sau din societăți în care relațiile între persoane de același sex sau cu identități de gen neconforme sunt discriminate sau chiar incriminate. Pe lângă climatul societal ostil, solicitantul poate avea și experiențe personale de dezaprobare sau discriminare în cadrul familiei, al prietenilor sau al comunității sau chiar experiențe de violență fizică sau abuz. Acest lucru ar putea fi valabil și pentru țara de tranzit și/sau țara gazdă. Stigmatizarea și diferitele experiențe de vătămare ar fi putut crea sentimente de **rușine**, **vinovăție** sau chiar **homo/bi/trans/intersexfobie internalizată**.

În plus, din cauza experiențelor trecute sau prezente de marginalizare, discriminare, violență sau incriminare din partea societății sau a autorităților, solicitanții LGBTIQ ar putea simți și **neîncredere** față de autorități, interpreți și/sau alte persoane din țara de azil. Stigmatizarea, rușinea, frica și lipsa de încredere l-ar putea determina pe solicitant să (încerce să) evite dezvăluirea propriilor caracteristici SOGIESC. Chiar dacă solicitantul și-a dezvăluit caracteristicile SOGIESC, s-ar putea să aibă în continuare dificultăți în a dezvălui informații și detalii legate de acestea, de experiențele proprii sau alte aspecte ale cererii sale.

Puteți reduce la minimum riscul ca aceste aspecte să afecteze **interviul**, informând și asigurând solicitantul, chiar de mai multe ori, cu privire la confidențialitatea procedurii de azil (vezi secțiunea [1.1. „Importanța încrederii”](#)). De asemenea, i-ați putea reaminti solicitantului că poate vorbi liber, fără teama de a fi judecat. Arătați empatie față de solicitant și explicați-i că

⁽¹⁷⁾ Articolul 15 alineatul (3) litera (a) din DPA (reformată); articolul 13 alineatul (7) litera (a) din APR.

sunteți conștient de natura sensibilă a subiectului și că este de înțeles că s-ar putea simți nesigur sau inconfortabil discutând despre acesta. În orice caz, fiți atent la atitudinea dumneavoastră și rămâneți neutru, asigurându-vă în același timp că același lucru este valabil și pentru interpret (vezi secțiunea 1.1. „[Importanța încrederii](#)”). Termenii pe care îi folosiți și modul în care formulați și structurați întrebările în timpul interviului personal pot, de asemenea, juca un rol în atenuarea acestui risc (vezi secțiunea 4.3. „[Desfășurarea interviului](#)”). Rețineți, prin urmare, că exactitatea traducerii este foarte importantă. Dacă este nevoie, asigurați-vă că și interpretul este conștient de importanța exactității. Pentru îndrumări suplimentare privind traducerea orală în cadrul cererilor legate de SOGIESC, consultați [Ghidul practic privind solicitantii cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 4. „Traducerea orală”.

Publicație EUAA-IGC conexă

Pentru îndrumări privind traducerea orală în interviurile pentru azil, consultați EUAA-IGC, [Practical Guide on Interpretation in the Asylum Procedure \(Ghid practic privind traducerea orală în procedura de azil\)](#), februarie 2024.

În ceea ce privește **evaluarea credibilității**, este important de reținut că stigmatizarea și rușinea ar putea influența experiența solicitantului cu privire la caracteristicile sale SOGIESC și nivelul de detaliu, specificitate și coerență la care vă puteți aștepta în mod rezonabil din declarațiile acestuia. Când analizați nivelul de detaliere și specificitate la care v-ați putea aștepta pentru a accepta faptele relevante în cauză ca fiind credibile, s-ar putea să trebuiască să luați în considerare diverse elemente. Printre acestea s-ar putea afla, de exemplu, posibilitatea ca solicitantul să fi întâmpinat dificultăți în acceptarea propriilor caracteristici SOGIESC și dacă și cât de des și deschis a vorbit despre acest lucru cu alte persoane. De asemenea, trebuie luate în considerare și alte aspecte care pot influența examinarea și circumstanțele personale, de exemplu nivelul de studii și elocvența generală.

1.4. Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților

Stereotipurile, presupunerile și prejudecățile pot juca un anumit rol în etapele de înregistrare, interviu personal și evaluare a probelor. Acestea îl pot afecta pe responsabilul cu înregistrarea și/sau pe ofițerul de decizie. **Stereotipurile cu privire la persoanele cu SOGIESC diverse** sunt răspândite și pot avea legătură cu diferite aspecte.

Există stereotipuri referitoare la atribute sau caracteristici legate de comportament, atitudine sau aspectul fizic. Un exemplu este stereotipul conform căruia bărbații gay ar trebui să prezinte trăsături sau atitudini considerate în general feminine sau că femeile lesbiene ar trebui să prezinte trăsături sau atitudini considerate în general masculine.

Presupunerile și stereotipurile pot fi legate și de dorințele, sentimentele, emoțiile, trăirile sau experiențele cuiva. În continuare se oferă câteva exemple în acest sens.

- Presupunerea că persoanele trans doresc să se supună unei operații chirurgicale și unui tratament de afirmare a genului. În realitate, nu toate persoanele trans fac acest lucru. Mai mult, unele persoane pot dori anumite tratamente, dar nu și altele.

- Presupunerea că persoanele LGBTIQ au trecut printr-un proces de luptă interioară cu privire la orientarea lor sexuală. În realitate, acest lucru poate fi valabil sau nu.
- Presupunerea că persoanele LGBTIQ au trecut printr-un proces de autorefecție. Măsura în care solicitantul este capabil să exprime autorefecție depinde în mare măsură de circumstanțele individuale.
- Presupunerea că o persoană LGBTIQ ar fi implicată în activități/evenimente/organizații LGBTIQ. Acest lucru poate fi valabil sau nu.

Presupunerile se pot referi și la relațiile sexuale, romantice și/sau conjugale ale persoanelor LGBTIQ. Este posibil ca unele persoane LGBTIQ să fi avut deja relații romantice sau sexuale, iar altele, nu. Unele persoane pot urmări în mod activ să aibă relații romantice sau sexuale, în timp ce altele, nu ⁽¹⁸⁾. Unele persoane LGBTIQ ar putea să fie sau să fi fost la un moment dat în viața lor într-o relație sau căsătorite cu o persoană de sex opus (vezi secțiunea [4.3.2. „Aspecte care ar putea fi relevante pentru analiză”](#)).

Presupunerile se pot referi și la orientarea sexuală a persoanelor trans. Identitatea și exprimarea de gen sunt chestiuni diferite și separate de orientarea sexuală. Persoanele trans pot avea orientări sexuale diferite, similar persoanelor cisgen (adică o persoană a cărei identitate de gen corespunde sexului dobândit la naștere). De exemplu, o femeie trans poate fi atrasă de femei cisgen, de bărbați cisgen sau de altă persoană trans.

Pe parcursul **înregistrării și al interviului personal**, este important să evitați exprimarea verbală sau nonverbală a oricărei judecăți cu privire la aspectul fizic, comportamentul și atitudinea solicitantului, inclusiv privind îmbrăcămintea, coafura, machiajul sau manierele acestuia, care s-ar putea baza pe presupuneri sau stereotipuri. Trebuie să vă străduiți să evitați orice atitudine negativă față de orice persoană sau grup și să mențineți un comportament respectuos, deschis și profesional ⁽¹⁹⁾. Trebuie să fiți conștienți de propriile prejudecăți și să țineți cont de faptul că și solicitantul poate avea propriile prejudecăți sau presupuneri cu privire la rolul autorităților de azil. Acesta s-ar putea simți și oarecum obligat să afișeze anumite comportamente sau caracteristici stereotipe în timpul interviului pentru a vă convinge de caracteristicile sale SOGIESC.

În cursul **evaluării credibilității**, nu trebuie să trageți concluzii pe baza percepției dumneavoastră asupra aspectului fizic, comportamentului sau atitudinii solicitantului. Când examinați credibilitatea declarațiilor solicitantului, nu trebuie să presupuneți că solicitanții LGBTIQ ar evita întotdeauna anumite riscuri. De exemplu, dacă un solicitant care susține că este homosexual spune că a avut o întâlnire cu alt bărbat într-un hotel central din orașul său, unde riscă să fie văzuți, nu trebuie să presupuneți că acest lucru nu este credibil doar pentru că a fost potențial riscant. Persoanele LGBTIQ își asumă și ele riscuri, ca toți oamenii.

Evaluarea credibilității nu trebuie să se bazeze pe satisfacerea și confirmarea (sau absența) prejudecăților, stereotipurilor sau presupunerilor privind persoanele cu SOGIESC diverse. Pentru a evita acest lucru, fiți conștienți de propriile presupuneri și stereotipuri și bazați-vă

⁽¹⁸⁾ Vezi secțiunea [4.3.2. c\) „Relații, atracții, interacțiuni sau alte aspecte”](#).

⁽¹⁹⁾ CJUE a considerat că noțiunile stereotipe asociate cu homosexualii nu permit autorităților să țină seama de situația individuală și de circumstanțele personale ale solicitantului în cauză. Vezi CJUE, Hotărârea din 2 decembrie 2014 în cauza [A, B și C/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie](#), cauzele conexe C-148/13 – C-150/13, ECLI:EU:C:2014:2406, punctele 61-63. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#).

evaluarea pe indicatorii de credibilitate, nu pe faptul că solicitantul se încadrează sau nu în noțiuni stereotipe. Vezi secțiunea [5.2. „Evaluarea credibilității”](#) și [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – notă de informare](#), secțiunea 2.1. „Norme și prejudecăți”.

Idei principale de reținut

- În cazul solicitanților cu cereri legate de SOGIESC, este esențial să se creeze un climat de încredere, deoarece acesta facilitează dezvăluirea propriei situații.
- Iată mai jos câteva recomandări care pot facilita dezvăluirea propriei situații și crearea unui mediu deschis și favorabil incluziunii:
 - Acordați atenție comunicării dumneavoastră verbale și nonverbale.
 - Folosiți numele și pronumele pe care solicitantul le folosește pentru sine.
 - Asigurați neutralitatea și imparțialitatea și subliniați acest aspect.
 - Asigurați confidențialitatea și subliniați acest aspect.
 - Furnizați informații despre libertatea de exprimare a SOGIESC în cadrul procedurii de azil.
 - Asigurați-vă că locul în care se desfășoară înregistrarea sau interviul ține seama de SOGIESC.
 - Asigurați o audiere corespunzătoare a copiilor.
 - Furnizați informații despre procedura de azil.
- Printre aspectele care pot afecta examinarea cererilor legate de SOGIESC se numără:
 - mediul cultural, social și lingvistic;
 - stigmatizarea, rușinea, neîncrederea și frica;
 - stereotipurile, presupunerile și prejudecățile ofițerului de decizie.
- Conștientizarea impactului acestor aspecte în procedura de examinare este importantă pentru a minimiza impactul lor asupra interviului, a evaluării probelor și a rezultatului general al procedurii.

2. Garanții procedurale speciale

Unii solicitanți de protecție internațională, inclusiv solicitanții LGBTIQ, prezintă circumstanțe individuale specifice care îi pot pune într-o poziție de vulnerabilitate deosebită. Aceștia pot avea nevoie de asistență și de servicii speciale pentru a putea participa în mod semnificativ la procedura de azil și pentru a-și putea exercita drepturile ⁽²⁰⁾.

Acest capitol se axează pe:

- identificarea nevoilor speciale în cazul solicitanților cu cereri legate de SOGIESC;
- asigurarea garanțiilor procedurale speciale necesare pe tot parcursul procedurii de examinare, de la înregistrare până la interviul personal și evaluarea cererii, pentru a crea condițiile necesare accesului și participării efective la procedura de azil.

2.1. SOGIESC și nevoile speciale

Unii solicitanți de protecție internațională pot avea circumstanțe personale care îi plasează într-o **situație vulnerabilă** deosebită în ceea ce privește accesarea efectivă a procedurii de azil și justificarea cererii lor.

Persoanele LGBTIQ se confruntă, în general, cu o serie de provocări sociale, economice și juridice care le pot face mai vulnerabile decât populația generală. Mulți solicitanți (percepuți ca) LGBTIQ s-au confruntat cu discriminare, stigmatizare și abuz verbal sau fizic în țările lor de origine sau în timpul călătoriei lor, din partea autorităților statului, a familiilor lor și/sau a societății în general. În plus, s-ar putea ca aceștia să fi fost expuși la infracțiuni motivate de ură și violență sau să fi fost supuși unor pedepse (extrajudiciare), de exemplu închisoare sau pedepse corporale severe. De asemenea, este posibil să se fi confruntat cu discriminare sau amenințări chiar și după sosirea în țara gazdă. Aceste experiențe ar fi putut duce la traume, rușine, homo/bi/trans/intersexfobie internalizată, neîncredere în autoritățile statului, sentimente de izolare, precum și dificultăți în a se simți în siguranță și acceptați, în a realiza autoacceptarea și conștientizarea propriei situații și în a-și dezvălui caracteristicile SOGIESC.

Persoanele cu circumstanțe personale relevante sau care au suferit astfel de tratamente sau evenimente ar putea necesita **garanții procedurale speciale**. Acest lucru le va permite să se implice eficient în procesul de azil și să prezinte elementele necesare pentru a-și fundamenta cererea de protecție internațională ⁽²¹⁾.

Solicitanții LGBTIQ ar putea avea și alte **nevoi specifice intersecționale** pe lângă cele legate de SOGIESC. Acestea ar trebui abordate pentru a i se oferi solicitantului asistență adecvată și garanții procedurale speciale, dacă este nevoie.

⁽²⁰⁾ Articolul 2 litera (d), articolul 24 alineatele (1) și (3) din DPA (reformată), considerentul 17, articolul 3 punctul 14 și articolul 21 din APR.

⁽²¹⁾ Considerentul 29 din DPA (reformată), considerentul 20 al APR.

Figura 2. Situații care determină posibile nevoi specifice intersecționale

În figura de mai sus sunt prezentate unele caracteristici care determină posibila existență a diferitelor nevoi specifice intersecționale și care ar putea fi luate în considerare. De exemplu, solicitanții LGBTIQ pot fi, de asemenea, copii neînsoțiți sau pot avea experiențe de violență sau trafic de persoane. Acest lucru i-ar putea pune într-o poziție deosebit de vulnerabilă și, prin urmare, ar putea avea nevoie de garanții procedurale speciale pentru a-și prezenta cererea.

Profilurile prezentate în figură nu sunt exhaustive, fiecare caz trebuind să fie evaluat individual pentru identificarea tuturor nevoilor specifice posibile. Rețineți că a fi un solicitant LGBTIQ în sine nu implică în mod automat că solicitantul se află într-o poziție deosebit de vulnerabilă. Prin urmare, nu toți solicitanții LGBTIQ au neapărat nevoie de garanții procedurale speciale.

Intersecționalitatea, identitățile intersecționale și provocările pe care le prezintă acestea pentru persoanele LGBTIQ sunt analizate mai detaliat în [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 2. „Intersecționalitatea în contextul azilului”.

2.2. Identificarea nevoilor speciale

Solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale trebuie **identificați cât mai curând posibil**, pentru a se asigura furnizarea promptă a unui sprijin adecvat ⁽²²⁾.

În funcție de profilul și circumstanțele personale ale solicitantului, nevoia de garanții procedurale speciale poate proveni din caracteristicile sale SOGIESC (vezi secțiunea [2.1. „SOGIESC și nevoile speciale”](#)). Discriminarea socială, stigmatizarea, trauma și homo/bi/trans/intersexfobia internalizată, dificultățile legate de conștientizarea sau autoacceptarea propriilor caracteristici SOGIESC, precum și de dezvăluirea lor, pot afecta semnificativ capacitatea solicitantului de a-și prezenta cererea. De asemenea, aceste aspecte îi pot afecta capacitatea de a coopera cu autoritatea de înregistrare sau decizională în ceea ce privește cererea de protecție internațională dacă nu sunt instituite garanțiile procedurale speciale necesare (vezi [2.3. „Furnizarea de garanții procedurale speciale”](#)).

Este important să se țină cont de faptul că solicitanții LGBTIQ pot avea și alte nevoi specifice intersecționale, care ar trebui abordate pentru a li se oferi asistență adecvată și garanții procedurale speciale, dacă este necesar (vezi mai multe în secțiunea [2.1. „SOGIESC și nevoile speciale”](#)). În orice

⁽²²⁾ Articolul 24 alineatele (1) și (3) din DPA (reformată); considerentele 17, 18, 20 și articolul 20 din APR.

etapă a procedurii pot apărea nevoi specifice intersecționale. De aceea, trebuie să observați și să examinați în mod proactiv declarațiile, documentele, comportamentele și emoțiile afișate sau exprimate ale solicitantului pe parcursul etapelor procedurii de azil de care sunteți responsabil (înregistrare, interviu personal etc.) și să fiți atent pentru a sesiza orice semn de potențiale nevoi specifice intersecționale.

Dacă identificați nevoi speciale în timpul înregistrării, este important să le **înregistrați** în formularul de înregistrare sau în bazele de date sau platformele relevante, în funcție de contextul național, și să țineți cont de ele imediat. Este esențial ca aceste informații să fie comunicate autorității decizionale responsabile de examinarea cererii, cu consimțământul în cunoștință de cauză al solicitantului, astfel încât să se poată ține seama de aceste nevoi la examinarea cererii.

Ca parte a procesului de identificare, este, de asemenea, esențial ca în timpul **interviului personal** să luați în considerare în mod activ declarațiile solicitantului și alte probe pe care acesta le-ar putea furniza. Observați comportamentul acestuia pe parcursul interviului personal pentru a identifica posibili indicatori ai unor nevoi specifice. Luarea în considerare a oricăror nevoi speciale ale solicitantului în calitate de persoană LGBTIQ, precum și identificarea oricăror alte nevoi specifice intersecționale, vă va ajuta să pregătiți, să conduceți și să încheiați interviul în mod corespunzător, într-un mod care să-i permită solicitantului să dezvăluie motivele pentru care solicită protecție.

Identificarea nevoilor specifice și asigurarea unor garanții procedurale speciale este un **proces continuu** pe tot parcursul interviului personal, de la pregătire până la încheiere. Se extinde chiar dincolo de interviu, de exemplu prin referirea către părți interesate externe, cum ar fi cele responsabile cu primirea solicitantului sau lucrătorii sociali. În cazul în care informațiile trebuie partajate cu părți interesate externe, este necesar consimțământul în cunoștință de cauză al solicitantului, conform principiului confidențialității.

Rețineți că statutul de solicitant LGBTIQ nu înseamnă neapărat că persoana respectivă are nevoi speciale. Dacă solicitantul cu SOGIESC diverse are sau nu și alte nevoi specifice intersecționale depinde de circumstanțele sale individuale.

Instrument EUAA conex

Pentru mai multe informații despre identificarea nevoilor specifice și despre cum să le abordați în orice etapă a procedurii de azil, consultați [Instrumentul de identificare a persoanelor cu nevoi speciale](#) al EUAA.

Publicație EUAA conexă

Pentru mai multe informații despre obligația ofițerului de decizie de a investiga, vezi EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment \(Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului\)](#), ianuarie 2024, secțiunea 1.1.1. litera (b) „Îndeplinirea obligației de investigare a ofițerului de decizie”.

2.3. Furnizarea de garanții procedurale speciale

După identificarea oricăror nevoi speciale, asigurați-vă că oferiți solicitantului sprijinul adecvat, în funcție de necesități, în fiecare etapă a procedurii, și îndrumați-l spre evaluare sau sprijin suplimentar(ă) ⁽²³⁾. În fiecare etapă trebuie luate în considerare câteva acțiuni.

Figura 3. Furnizarea de garanții procedurale speciale

Luați în considerare sexul persoanelor implicate în proces

Alocați un ofițer de decizie care are pregătirea adecvată

Adaptați-vă stilul de comunicare

Comunicați cu părțile interesate relevante și informați solicitantul cu privire la sprijinul/asistența suplimentar(ă)

Luați în considerare să asigurați și/sau să permiteți prezența unei persoane de sprijin (suplimentare)

Asigurați-vă că furnizarea informațiilor este adaptată circumstanțelor personale ale solicitantului

Prelungați interviul, dacă este necesar

Asigurați ajustări procedurale

Evitați, pe cât posibil, efectuarea interviurilor la distanță

Luați în considerare sexul persoanelor implicate în proces

Informați solicitantul că are **dreptul de a solicita un interpret, un responsabil cu înregistrarea sau un ofițer de decizie de un anumit sex** în cadrul interviului de înregistrare, precum și pentru interviul personal ulterior. Aceste cerințe trebuie luate în considerare în mod favorabil dacă se bazează pe dificultățile pe care solicitantul le-ar putea întâmpina în prezentarea cuprinzătoare a motivelor cererii sale ⁽²⁴⁾.

Informați solicitantul că este posibil ca solicitării sale să nu i se dea curs în anumite cazuri din cauza unor constrângeri practice (de exemplu, disponibilitatea limitată a ofițerilor de decizie sau a interpreților de sexul solicitat).

Dacă este necesar și fezabil din punct de vedere practic (de exemplu, în funcție de disponibilitate), ar trebui să fie posibilă schimbarea ofițerului de decizie care va realiza interviul sau a interpretului. Dacă observați că acest lucru nu a fost făcut înainte de interviu, semналаți-l colegilor sau unităților competente din administrația dumneavoastră națională.

⁽²³⁾ Articolul 24 alineatul (3) din DPA (reformată), considerentul 20, articolele 20 și 21 din APR.

⁽²⁴⁾ Articolul 15 alineatul (3) literele (b) și (c) din DPA (reformată); articolul 13 alineatul (9) din APR.

Alocați un ofițer de decizie care are pregătirea adecvată

Toți ofițerii de decizie trebuie să fie competenți să ia în considerare orientarea sexuală și identitatea de gen a solicitantului în legătură cu cererea sa de azil ⁽²⁵⁾. O bună practică presupune ca interviul personal să fie realizat de un ofițer de decizie care a fost **instruit** sau care are **experiență profesională specifică sau experiență în probleme de SOGIESC** și relevanța lor în procedura de azil. În sistemul dumneavoastră național, pot exista ofițeri de decizie specializați în gestionarea cazurilor legate de SOGIESC. Reflectați asupra propriei competențe și a propriei capacități de a realiza interviul și, dacă este necesar, solicitați ca interviul să fie transferat către alt ofițer de decizie. Citirea acestui ghid este deja un bun început pentru extinderea competențelor dumneavoastră în viitor. De asemenea, este o bună practică să se lucreze cu interpreți instruiți în chestiuni legate de SOGIESC sau care au o experiență profesională substanțială în gestionarea cererilor legate de SOGIESC. Pentru îndrumări suplimentare privind traducerea orală în cadrul cererilor legate de SOGIESC, consultați [Ghidul practic privind solicitantii cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 4. „Traducerea orală”.

Adaptați-vă stilul de comunicare

Adaptați-vă limbajul și stilul de comunicare pentru a exprima empatie și pentru a crea un climat de încredere cu solicitantul. Pentru mai multe informații, vezi secțiunea [1.1. „Importanța încrederii”](#).

Pe cât posibil, **folosiți terminologia utilizată de solicitant**, cerându-i să **explice sensul** pe care îl au termenii pentru el. Totuși, dacă solicitantul folosește **termeni peiorativi** pentru a se descrie, nu-l corectați, dar încercați să evitați repetarea acelor termeni. Explicați-i solicitantului că ați evita să folosiți termenul menționat, deoarece în limba dumneavoastră are o conotație negativă. Rugați solicitantul să explice ce înțelege prin termenul respectiv și dacă există alt termen pe care l-ar putea folosi. Dacă solicitantul nu cunoaște alt termen, nepeiorativ sau dacă nu există alt termen pe care l-ar folosi pentru sine, nu îi impuneți folosirea unor termeni. Întotdeauna este mai bine să permiteți solicitantului să se autoidentifice. Sub nicio formă nu trebuie să introduceți termeni care ar duce la etichetarea identității sau a experienței solicitantului cu cuvinte diferite de cele folosite de acesta. În schimb, vă puteți referi la explicația dată de solicitant cu privire la acest termen. De exemplu, dacă folosește un termen peiorativ pentru „gay” și explică astfel: „Am folosit acest termen pentru că sunt bărbat și-mi plac bărbații”, puteți să vă formulați întrebările astfel: „Mi-ai spus că ești un bărbat căruia îi plac bărbații”. În ultimă instanță, dacă nu poate explica termenul sau dacă nu puteți folosi o astfel de explicație, puteți folosi termenul peiorativ, precizând clar că îl folosiți deoarece l-a folosit solicitantul. De asemenea, puteți scrie o notă explicativă în care să consemnați aceste informații.

În timpul interviului, adresați-vă solicitantului folosind **pronumele** pe care îl folosește pentru el însuși. Adresați-vă solicitantului folosind **numele sau pseudonimul** ales de acesta, chiar dacă nu corespunde documentelor de identitate ale solicitantului sau numelui înregistrat oficial (vezi și secțiunea [1.1. „Importanța încrederii”](#)).

⁽²⁵⁾ Articolul 15 alineatul (3) litera (a) din DPA (reformată); articolul 13 alineatul (7) litera (a) din APR.

Comunicarea și limbajul favorabile incluziunii sunt analizate mai detaliat în [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 3. „Comunicarea favorabilă incluziunii și crearea de spații sigure”.

Comunicați cu părțile interesate relevante și informați solicitantul cu privire la sprijinul/asistența suplimentar(ă)

Acordați atenție tuturor nevoilor specifice pe care le-ar putea avea solicitantul. Este important ca aceste nevoi și alte observații relevante pe care le-ați făcut în etapa de înregistrare sau în timpul interviului personal să fie atât **înregistrate, cât și comunicate părților interesate relevante** care ar putea oferi asistență și servicii specifice. Pentru aceasta, țineți cont de principiul confidențialității. În funcție de practicile naționale și de propriile dumneavoastră responsabilități în cadrul autorității, furnizați informațiile necesare părților interesate externe relevante. Aceasta ar putea include persoanele responsabile cu primirea solicitantului și lucrătorii sociali. Partajarea informațiilor cu părțile interesate externe trebuie făcută numai cu consimțământul în cunoștință de cauză al solicitantului.

Informați solicitantul că are dreptul la asistență juridică și la reprezentare în toate etapele procedurii ⁽²⁶⁾. Vezi și [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – Elemente transversale](#), secțiunea 5.1.2. „Informații procedurale și asistență judiciară”.

În funcție de practicile naționale și de responsabilitățile dumneavoastră în cadrul autorității, oferiți-i solicitantului informații cu privire la locurile de cazare adecvate, de exemplu, un centru de primire care oferă cazare specifică sau spații separate pentru solicitanții LGBTIQ (consultați [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – Primirea](#), capitolul 1. „Furnizarea condițiilor de primire”, tabelul Cazarea – considerații specifice SOGIESC). De asemenea, puteți oferi informații despre orice organizații sau grupuri de sprijin naționale sau locale pentru drepturile persoanelor LGBTIQ care lucrează cu persoane LGBTIQ, în special cu cele din contextul imigrației/azilului. Furnizarea acestor informații prin pliante sau cărți de vizită este o bună practică, atât timp cât se face într-un mod discret, care să nu dezvăluie altora caracteristicile SOGIESC ale solicitantului, fapt care l-ar putea expune la violență sau discriminare. Dacă sunt disponibile și necesare în cazul solicitantului, de exemplu în cazul unei traume, furnizați informații despre psihologii sau psihoterapeuții specializați care lucrează cu solicitanți sau în mod specific cu solicitanți LGBTIQ.

Luați în considerare să asigurați și/sau să permiteți prezența unei persoane de sprijin

Rețineți că solicitanții LGBTIQ se pot confrunta cu dificultăți suplimentare în dezvăluirea motivelor care stau la baza cererilor lor în timpul interviului personal și pot avea alte nevoi intersecționale (vezi secțiunea [2.1. „SOGIESC și nevoile speciale”](#)). Prin urmare, aceștia pot beneficia de prezența unei persoane de sprijin, cum ar fi un lucrător social.

Dacă respectivul context național permite prezența la interviu a unor **persoane de sprijin**, întâlniți-vă în privat cu solicitantul înainte de interviu pentru a verifica dacă este de acord cu prezența persoanei de sprijin la interviu. Informați solicitantul că principiul confidențialității este obligatoriu pentru toate persoanele prezente. Pentru a-i permite acestuia să-și exprime consimțământul în cunoștință de cauză, asigurați-vă că solicitantul înțelege rolul persoanei de

⁽²⁶⁾ Articolul 22 din DPA (reformată), considerentul 16 și articolul 15 din APR.

sprijin în timpul interviului personal, precum și că interviul personal poate intra în detalii și atinge teme sensibile legate de cazul său, pe care solicitantul s-ar putea să nu le fi împărtășit și/sau să nu vrea să le împărtășească cu persoana de sprijin.

Asigurați-vă că furnizarea informațiilor este adaptată circumstanțelor personale ale solicitantului

La momentul furnizării de informații, **țineți cont de circumstanțele personale ale solicitantului**. Acestea includ nivelurile sale de educație și alfabetizare și orice eventuale **nevoi specifice** care i-ar putea afecta înțelegerea, de exemplu vârsta, experiențele traumatiche și problemele de sănătate fizică și/sau mintală.

Pentru îndrumări mai detaliate privind modul de creare a unui climat de încredere și furnizarea de informații, vezi secțiunea [1.1. „Importanța încrederii”](#) și secțiunea [4.2. „Deschiderea interviului”](#).

Prelunghiți interviul, dacă este necesar

Interviurile privind cazurile de SOGIESC pot necesita **mai mult timp** decât alte tipuri de cereri. În acest caz, alocăți o durată mai mare interviului sau organizați un al doilea interviu, în funcție de ce este fezabil pentru dumneavoastră în cadrul autorității naționale. Asigurarea disponibilității aceluiași interpret, dacă este posibil, ar permite continuarea interviului fără a fi nevoie de timp sau efort suplimentar pentru a stabili o relație cu solicitantul și un climat de încredere.

Asigurați ajustări procedurale

În funcție de circumstanțele individuale ale solicitantului și de nevoile de garanții procedurale speciale care decurg din orice situații de vulnerabilitate, pot fi necesare ajustări procedurale. Cererea sa poate fi tratată cu prioritate ⁽²⁷⁾ sau, dimpotrivă, acesteia i se poate acorda mai mult timp. Dacă solicitantul are nevoie de garanții procedurale speciale, acesta trebuie exceptat de la procedurile accelerate și/sau la frontieră în cazul în care nu i se poate oferi sprijin adecvat ⁽²⁸⁾.

De exemplu, o cerere din partea unui copil LGBTIQ neînsoțit poate fi tratată cu prioritate dacă este în interesul său superior. În schimb, în cazul cererilor legate pe SOGIESC formulate de solicitanți care au și (alte) nevoi intersecționale, de exemplu un solicitant LGBTIQ care a fost victimă a traficului de persoane, poate fi necesar mai mult timp sau sprijin pentru a permite solicitantului să participe efectiv la procedura de azil. Dacă nu i se poate oferi sprijinul de care are nevoie în ceea ce privește garanțiile procedurale speciale, solicitantul ar trebui scutit de la procedurile accelerate și/sau de la frontieră.

În funcție de practicile naționale, va trebui să luați măsurile necesare pentru a asigura **tratarea cu prioritate a cererii** deja din timpul procesului de înregistrare. Asigurați-vă, în această etapă, că cererile legate de SOGIESC sunt direcționate corect către procedura corespunzătoare. Rețineți totuși că tratarea cu prioritate a unei cereri nu este întotdeauna cea mai bună opțiune.

⁽²⁷⁾ Articolul 31 alineatul (7) litera (b) din DPA (reformată); articolul 34 alineatul (5) litera (b) din APR.

⁽²⁸⁾ Considerentul 30 și articolul 24 alineatul (3) din DPA (reformată); considerentul 20 și articolul 21 din APR.

Solicitantul poate avea nevoie de timp pentru a se pregăti pentru interviul personal și pentru a primi sprijin, de exemplu asistență medicală sau psihologică ⁽²⁹⁾.

Evitați, pe cât posibil, efectuarea interviurilor la distanță

Interviurile la distanță pot **prezenta anumite provocări**. În cazurile SOGIESC, de exemplu, poate fi necesar un interviu lung, altfel s-ar putea să vă fie dificil să stabiliți o relație cu solicitantul. Prin urmare, mediul de videoconferință s-ar putea să nu fie adecvat ⁽³⁰⁾. În alte cazuri, un interviu personal la distanță poate fi benefic pentru solicitanții cu nevoi specifice, deoarece le-ar putea fi mai ușor să prezinte informații sensibile sau s-ar putea confrunta cu dificultăți de deplasare. În aceste situații se recomandă o evaluare de la caz la caz. Solicitarea consimțământului solicitantului pentru desfășurarea interviului personal la distanță este considerată o bună practică, dacă este posibilă în contextul național.

Publicație EUAA conexă

Pentru mai multe informații despre desfășurarea interviurilor personale la distanță, vezi EASO, [Practical Recommendations on Conducting the Personal Interview Remotely \(Recomandări practice privind desfășurarea la distanță a interviului personal\)](#), mai 2020.

Idei principale de reținut

- Este posibil ca unii solicitanți LGBTIQ să fi fost supuși violenței, discriminării, amenințărilor, infracțiunilor motivate de ură și pedepselor, care ar fi putut duce la traume și/sau sentimente de rușine, neîncredere și izolare. Aceasta, la rândul său, poate însemna că solicitanții LGBTIQ au nevoie de garanții procedurale speciale pentru a putea participa efectiv la procesul de azil și a prezenta elementele necesare pentru a-și justifica cererea.
- Unii solicitanți LGBTIQ pot avea și alte nevoi specifice intersecționale, și anume:
 - copii sau persoane în vârstă;
 - victime ale torturii sau ale altor forme grave de violență;
 - victime ale traficului de persoane;
 - persoane cu dizabilități fizice sau mintale sau cu probleme de sănătate mintală;
 - părinți singuri însoțiți de copii minori.
- Nu toți solicitanții LGBTIQ au neapărat nevoie de garanții procedurale speciale. Aceasta depinde de circumstanțele individuale în cauză.
- Este important ca solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale și/sau nevoi specifice de primire să fie identificați cât mai devreme. Procesul de înregistrare este deosebit de important pentru a asigura identificarea timpurie a acestor nevoi.

⁽²⁹⁾ Considerentul 29 al DPA (reformată); considerentul 20 al APR.

⁽³⁰⁾ Considerentul 15 din APR.

Idei principale de reținut

- Trebuie să strângeți informații despre potențialele nevoi speciale ale solicitantului cât mai devreme în cadrul procedurii. Acestea trebuie luate în considerare imediat în timpul procesului de înregistrare și pe tot parcursul procesului de examinare.
- Identificarea nevoilor speciale și asigurarea unor garanții procedurale speciale reprezintă un proces continuu pe tot parcursul interviului personal, de la pregătire până la încheierea interviului, și chiar după aceea, de exemplu prin referire către specialiști.
- Furnizarea unor garanții procedurale speciale pentru solicitanții cu cereri legate de SOGIESC, în funcție de circumstanțele lor individuale, poate include următoarele:
 - luarea în considerare a sexului persoanelor implicate în proces;
 - alocarea unui ofițer de decizie care să aibă pregătirea adecvată;
 - adaptarea stilului de comunicare;
 - comunicarea cu părțile interesate relevante și informarea solicitantului cu privire la sprijinul/asistența suplimentar(ă);
 - luarea în considerare a asigurării și/sau a perimiterii prezenței unei persoane de sprijin;
 - asigurarea că furnizarea informațiilor este adaptată circumstanțelor personale ale solicitantului;
 - prelungirea interviului, dacă este necesar;
 - asigurarea ajustărilor procedurale;
 - evitarea, pe cât posibil, a efectuării interviurilor la distanță.

3. Înregistrarea

Acest capitol se axează pe înregistrarea cererilor de protecție internațională legate de SOGIESC și include informații despre modul în care responsabilul cu înregistrarea poate:

- să identifice cererile legate de SOGIESC pe baza probelor sau a materialelor furnizate de solicitant sau de alte părți;
- să înregistreze motivele cererii, dacă acest lucru este în conformitate cu practica națională;
- să proceseze în mod corespunzător înregistrarea solicitanților trans, non-binari sau intersexuali.

În prezentul capitol, termenii „înregistrare” și „proces de înregistrare” se referă atât la înregistrarea formulării, cât și la depunerea cererii. În funcție de practicile naționale, aceste etape pot avea loc simultan și pot fi integrate într-o singură etapă.

Publicație EUAA conexă

Pentru îndrumări cuprinzătoare privind procesul de înregistrare în cadrul procedurilor de azil, vezi EASO, [Ghid practic privind înregistrarea – depunerea cererilor de protecție internațională](#), decembrie 2021.

3.1. Identificarea timpurie a cererilor legate de SOGIESC

În principiu, se așteaptă ca solicitanții să prezinte toate motivele pentru care solicită protecție internațională. Totuși, rețineți că este posibil ca solicitanții să nu știe că respectivele caracteristici SOGIESC, reale sau percepute, reprezintă un motiv de acordare a protecției internaționale, să nu se simtă încurajați sau în siguranță să le dezvăluie sau să aibă nevoie de mai mult timp sau de intimitate pentru a face acest lucru. Solicitanții cu cereri legate de SOGIESC trec adesea prin experiențe de discriminare, ură și violență în țările de origine, de tranzit sau chiar în țara de azil. În unele cazuri, autoritățile din țara de origine reprezintă actorul care comite aceste acte de violență sau discriminare. **Capacitatea solicitantului de a-și prezenta cererea**, precum și conștientizarea propriilor caracteristici SOGIESC pot fi afectate semnificativ de aceste experiențe negative, precum și de orice traumă pe care ar fi putut-o trăi, rușine sau homo/bi/trans/intersexfobie internalizată.

Indicii de posibile caracteristici SOGIESC ale solicitantului în faza de înregistrare pot proveni și din alte probe furnizate de acesta sau de alte autorități sau servicii. Acestea ar putea include rapoarte medicale sau psihologice/psihosociale sau informații furnizate de autoritățile de primire, consilieri juridici sau organizații ale societății civile care au luat deja legătura cu solicitantul. Aceste rapoarte ar putea include informații precum aspecte biologice/medicale ale tranziției unei persoane trans, statutul de persoană intersexuală al solicitantului sau violența la care a fost supus, care ar putea fi legate de caracteristicile SOGIESC ale solicitantului (de exemplu, în cazul unei victime a violenței homo/bi/trans/intersexfobe sau a unui viol „corectiv”).

Există anumite tipuri de probe care nu trebuie strânse sau acceptate și, prin urmare, nu pot fi cerute solicitantului. Pentru mai multe informații despre relevanța diferitelor tipuri de documente justificative și despre probele interzise, vezi capitolul [5. „Evaluarea probelor”](#) și, în special, secțiunea [5.1.1. b\) „Strângerea documentelor justificative și a altor tipuri de probe”](#).

3.2. Înregistrarea motivelor cererii

Deși toate statele membre ale UE și țările asociate spațiului Schengen (țările UE+) înregistrează datele cu caracter personal ale solicitanților în timpul înregistrării, de multe ori, **motivul (motivele) cererii acestora** nu se înregistrează în această etapă.

Înregistrarea motivului (motivele) legat(e) de SOGIESC într-un stadiu incipient permite autorității competente în domeniul azilului să se pregătească în mod corespunzător pentru interviul personal. Aceasta include luarea în considerare a potențialelor nevoi specifice pe care le-ar putea avea solicitantul, asigurarea garanțiilor procedurale necesare, inclusiv utilizarea tehnicilor de interviu care îl ajută pe solicitant să facă dezvăluiri cu privire la cererea sa sau alocarea cazului unui ofițer de decizie special instruit sau specializat ⁽³¹⁾. Se recomandă să urmați acest demers dacă este conform legislației și orientărilor naționale.

Înregistrați motivul (motivele) de protecție și temerile solicitantului **cu exactitate**, inclusiv elementele legate de caracteristicile SOGIESC ale acestuia, reflectând întocmai cuvintele solicitantului. De exemplu, dacă o solicitantă spune că s-a culcat cu o femeie nu înseamnă că trebuie înregistrată ca lesbiană. Solicitantului trebuie să i se dea, de asemenea, posibilitatea să facă observații și să clarifice orice traduceri greșite, neînțelegeri sau erori pe care le-ar putea identifica în fișa de înregistrare. Acest lucru este deosebit de important pentru a evita concepții greșite și/sau inconsecvențe între declarațiile solicitantului din înregistrarea sa și din interviul personal care i-ar putea afecta evaluarea credibilității. Rețineți că cererile legate de SOGIESC ar putea avea drept cauză nu doar caracteristicile SOGIESC ale solicitantului, ci și caracteristicile SOGIESC imputate acestuia, atribuite de societate sau de familie, de exemplu.

3.3. Înregistrarea datelor cu caracter personal ale solicitanților trans, non-binari sau intersexuali

Cadrele juridice, ghidurile și practicile naționale pot varia în ceea ce privește **modul de înregistrare** a datelor cu caracter personal ale **solicitanților trans, non-binari sau intersexuali**, în special atunci când identitatea de gen a solicitantului nu concordă cu datele cu caracter personal (nume, sex/gen) înregistrate în documentele sale oficiale de identitate.

Atunci când înregistrați datele cu caracter personal ale acestor solicitanți, familiarizați-vă mai întâi cu practicile și directivele naționale.

Dacă se constată conformitatea cu reglementările și practicile naționale, înregistrați datele personale ale solicitantului (nume, sex/gen) așa cum le prezintă acesta.

⁽³¹⁾ Articolul 15 alineatul (3) litera (a) din DPA (reformată); articolul 13 alineatul (7) litera (a) și articolul 13 alineatul (8) litera (a) din APR.

În cazul în care cadrul juridic național nu permite înregistrarea datelor personale ale solicitantului așa cum le prezintă acesta, se recomandă:

- să înregistrați datele cu caracter personal (nume, sex/gen) prezentate de solicitant ca detalii ale pseudonimului în baza de date, de exemplu prin introducerea lor în secțiunea de observații a intrării respective, dacă acest lucru este posibil în cadrul autorității naționale din țara dumneavoastră;
- să explicați solicitantului motivul pentru care datele cu caracter personal, așa cum sunt prezentate de acesta, nu pot fi înregistrate în prezent ca date primare și oficiale;
- să oferiți solicitantului informații suplimentare privind recunoașterea juridică a genului în țara dumneavoastră.

Solicitantul trebuie abordat într-un mod adaptat. În interviul de înregistrare, nu uitați să **respectați identitatea de gen a solicitantului**, utilizând pronumele și numele pe care le folosește pentru a se referi la el însuși, indiferent dacă numele și genul său autoidentificate pot fi înregistrate sau nu ca atare în baza de date. Căutați să construiți un climat de încredere și deschidere, creați o relație pozitivă și exprimați empatie față de solicitant. Explicați solicitantului diferitele etape ale procesului de înregistrare și asigurați-vă că înțelege pe ce bază sunt înregistrate datele cu caracter personal. Pentru îndrumări mai detaliate cu privire la crearea unui climat de încredere și la furnizarea de informații în cazurile legate de SOGIESC, vezi secțiunea [1.1. „Importanța încrederii”](#).

Idei principale de reținut

- Este posibil ca solicitanții să nu se simtă suficient de confortabil pentru a-și dezvălui caracteristicile SOGIESC la început. În timpul înregistrării, puteți identifica indicii conform cărora cererea solicitantului este legată de SOGIESC, inclusiv din unele probe disponibile sau prezentate de solicitant.
- Dacă, în contextul național, înregistrați motivele cererii în etapa de înregistrare, înregistrați cererea solicitantului în mod corect.
- În timpul interviului de înregistrare, adresați-vă solicitantului cu pronumele pe care îl folosește pentru sine.
- Familiarizați-vă cu directivele naționale privind modul de înregistrare a numelui, sexului sau genului solicitantului atunci când identitatea de gen a acestuia nu este în concordanță cu datele cu caracter personal înregistrate în documentele sale oficiale de identitate. Dacă practicile naționale permit acest lucru, înregistrați datele cu caracter personal ale solicitantului (nume, sex/gen) așa cum sunt prezentate de acesta. În orice caz, explicați-i solicitantului cum vor fi înregistrate datele sale cu caracter personal.

4. Interviu personal

Acest capitol se axează pe interviul personal cu solicitanții ale căror cereri sunt legate de SOGIESC. Sunt incluse informații privind:

- modul eficient în care vă puteți pregătiți pentru interviul personal cu un solicitant care prezintă o cerere legată de SOGIESC;
- furnizarea de informații în faza de deschidere a interviului personal;
- considerații-cheie privind modul de abordare și de desfășurare a interviului personal;
- diferitele dimensiuni și teme care pot fi relevante pentru analizarea cererilor legate de SOGIESC;
- modul de încheiere a interviului personal.

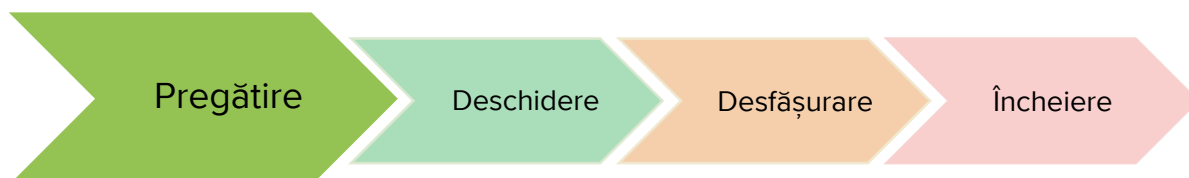

Publicație EUAA conexă

Pentru informații mai generale cu privire la interviul personal și la diferitele sale etape, vezi EASO, [Ghid practic: Interviul personal](#), decembrie 2014.

4.1. Pregătirea interviului

Figura 4. Etapele interviului personal: pregătirea interviului

O pregătire adecvată vă permite, ca ofițer de decizie, să vă familiarizați cu cazul, să identificați anumite fapte materiale și elemente-cheie ale profilului solicitantului, să planificați interviul în consecință și să efectuați în avans cercetarea relevantă din informațiile ITO. O pregătire atentă este, de asemenea, esențială pentru a asigura identificarea nevoilor specifice și furnizarea unor eventuale garanții procedurale speciale.

4.1.1. Familiarizarea cu dosarul

Înainte de interviul personal, este important să vă familiarizați cu toate materialele și informațiile relevante deja disponibile în dosarul solicitantului ⁽³²⁾.

⁽³²⁾ Articolul 15 alineatul (3) litera (a) din DPA (reformată); articolul 13 alineatul (7) litera (a) din APR.

Formularul de înregistrare și transcrierile sau înregistrările oricărui (oricăror) interviu (interviuri) anterior (anterioare)

Acordați atenție declarațiilor anterioare ale solicitantului, în special în ceea ce privește situația sa familială, relația (relațiile) și motivul (motivele) inițial(e) pentru care a părăsit țara de origine sau de reședință obișnuită.

Căutați în mod activ orice indicii ale caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului. Motivele legate de SOGIESC ar putea apărea ca „subiecte ascunse”, adică s-ar putea ivi ca teme subînțelese din relatarea solicitantului. Acestea se pot manifesta ca lacune în relatare sau este posibil ca solicitantul să fi încercat să dezvăluie indirect propriile caracteristici SOGIESC.

Rapoarte întocmite de terți

Rapoartele întocmite de terți care ar putea fi depuse în cazurile legate de SOGIESC pot include, de exemplu, rapoarte medicale și alte rapoarte scrise de la lucrători sociali, psihologi, organizații ale societății civile sau alte grupuri de sprijin, consilieri juridici sau persoane de sprijin.

Rapoartele medicale ar putea include, de exemplu, informații despre actele de violență la care a fost supus anterior solicitantul din cauza caracteristicilor sale SOGIESC, a statutului de persoană intersexuală al solicitantului, a procedurilor sau tratamentelor medicale la care a fost supus un solicitant intersexual sau a aspectelor biologice/medicale ale tranziției în cazul unei persoane trans. Astfel de rapoarte pot fi acceptate dacă sunt prezentate de solicitant, dar nu sunt obligatorii. Rețineți totuși că un raport medical nu ar trebui să fie obligatoriu și nu poate servi niciodată drept dovadă a orientării sexuale a solicitantului ca atare ⁽³³⁾. Nu pot fi solicitate sau utilizate rapoarte psihologice care susțin că determină orientarea sexuală a solicitantului pentru a evalua credibilitatea cererii ⁽³⁴⁾. Pentru mai multe detalii privind documentele justificative admisibile în cazurile de SOGIESC, vezi secțiunea [5.1.1 .b\) „Strângerea documentelor justificative și a altor tipuri de probe”](#).

Alte documente justificative (dacă sunt disponibile)

Documentele justificative suplimentare ar putea include, de exemplu, materiale audio(vizuale) legate de viața de familie a solicitantului, relația/relațiile sale, implicarea sa în grupuri de sprijin LGBTIQ sau activismul LGBTIQ. Rețineți totuși că anumite tipuri de probe pot încălca drepturile fundamentale ale solicitantului și nu pot fi admise ca probe în vederea stabilirii orientării sexuale a acestuia [de exemplu, fotografii sau materiale video care prezintă activități sexuale sau acte intime ⁽³⁵⁾]. Pentru mai multe informații despre acest aspect, vezi secțiunea [5.1.1. b\) „Strângerea documentelor justificative și a altor tipuri de probe”](#).

⁽³³⁾ CJUE, 2014, [A, B, C](#), *op. cit.*, nota de subsol 19, a stabilit că acceptarea de către autoritățile decizionale a unor posibile „teste” prezentate de solicitanți în vederea dovedirii homosexualității lor ar încălca articolul 7 din Tratatul Uniunii Europene, [Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene](#), 26 octombrie 2012, 2012/C 326/02 (carta) și, prin urmare, ar trebui excluse; UNHCR afirmă că nu trebuie utilizată testarea medicală a orientării sexuale a unui solicitant deoarece reprezintă o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului; vezi UNHCR, [Ghid privind protecția internațională nr. 9: Cererile de acordare a statutului de refugiat bazate pe orientarea sexuală și/sau pe identitatea de gen în contextul articolului 1 secțiunea A alineatul \(2\) din Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și/sau al Protocolului din 1967 la aceasta](#), 23 octombrie 2012, HCR/GIP/12/09.

⁽³⁴⁾ CJUE, [F / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal](#) (anterior [Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal](#)), C-473/16, EU:C:2018:36, punctele 71-72. CJUE a exclus utilizarea unui raport psihologic pentru a evalua credibilitatea orientării sexuale declarate a unui solicitant.

⁽³⁵⁾ CJUE, 2014, [A, B, C](#), *op. cit.*, nota de subsol 19. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#).

Informații din alte surse relevante

În funcție de practicile naționale, consultați bazele de date sau sistemele naționale relevante și informațiile din surse deschise, inclusiv din platformele de comunicare socială, dacă sunt relevante pentru evaluarea cererii. Pentru mai multe informații despre folosirea acestor probe la evaluarea credibilității, vezi secțiunea [5.2.2. b\) „Conținutul de pe rețelele sociale”](#).

După ce v-ați familiarizat cu dosarul și pe baza informațiilor disponibile în acest moment, **încercați să identificați faptele materiale relevante** ale cererii și subiectele sau dimensiunile conexe care ar putea fi relevante pentru a fi explorate în timpul interviului. Pentru mai multe îndrumări privind identificarea și formularea faptelor materiale, vezi secțiunea [5.1.2. „Identificarea și formularea faptelor materiale”](#).

4.1.2. Consultarea informațiilor privind țara de origine

Înainte de interviul personal, **consultați informațiile ITO** despre modul în care sunt tratate persoanele (percepute ca) LGBTIQ în țara relevantă și, dacă este posibil și dacă sunt disponibile, privind subiecte mai specifice care ar putea fi relevante pentru cazul respectiv (de exemplu, modul în care sunt tratate persoanele trans în țara de origine).

Chiar și după o cercetare amănunțită, s-ar putea să găsiți puține ITO relevante sau deloc. Rețineți că **lipsa sau insuficiența informațiilor ITO** nu înseamnă că solicitanții cu caracteristici SOGIESC nu ar fi expuși riscurilor în țara de origine în cauză. Acest lucru ar putea fi explicat prin atitudinile societale față de persoanele (percepute ca) LGBTIQ în țara în cauză, subraportarea încălcărilor drepturilor omului legate de SOGIESC sau capacitățile limitate ale actorilor din domeniul drepturilor omului de a monitoriza și documenta aceste încălcări ⁽³⁶⁾.

În plus, rețineți că informațiile ITO disponibile pot avea un **domeniu de aplicare limitat**. Uneori, acestea generalizează situația persoanelor LGBTIQ dintr-o anumită țară, fără a oferi exemple specifice sau informații despre anumite zone ale țării în afara capitalei. Deși sursele ITO pot utiliza o definiție extinsă a LGBTIQ, s-ar putea ca informațiile raportate să nu se refere la toate persoanele acoperite de termenul generic, ci să acopere doar anumite grupuri, cel mai frecvent, bărbații homosexuali ⁽³⁷⁾. Adesea, informațiile ITO disponibile nu sunt suficient de detaliate pentru a lua în considerare circumstanțele individuale diferite și nevoile specifice intersecționale (de exemplu, sexul, genul, dizabilitatea, statutul socioeconomic, religia, geografia, rețeaua socială sau atitudinile familiale) și impactul lor asupra situației persoanelor LGBTIQ. Prin urmare, la analizarea ITO în etapa de pregătire a interviului, este esențial să se țină cont de circumstanțele individuale ale solicitantului și de nevoile intersecționale care ar fi putut avea impact asupra vieții acestuia ca persoană (percepută ca) LGBTIQ în țara sa de origine și, eventual, asupra riscului la returnare.

Mai jos este prezentată o listă neexhaustivă de surse ITO care ar putea fi utile pentru consultare, pe lângă rapoartele ITO relevante disponibile la nivel național.

⁽³⁶⁾ EUAA, [Country of Information: Research Guide on LGBTIQ](#) (Ghid de cercetare ITO referitoare la persoanele LGBTIQ), februarie 2023, p. 18.

⁽³⁷⁾ EUAA, [Country of Information: Research Guide on LGBTIQ](#) (Ghid de cercetare ITO referitoare la persoanele LGBTIQ), februarie 2023, p. 18.

Surse ITO utile

- Rapoartele EUAA privind ITO includ și informații despre drepturile persoanelor LGBTIQ ⁽³⁸⁾.
- Raportul anual privind homofobia sponsorizat de stat al Asociației Internaționale a Persoanelor LGBT (Gay, Lesbieni, Bisexuali, Transgen și Intersex) (ILGA) ⁽³⁹⁾ oferă o imagine de ansamblu a legislației legate de SOGIESC și reprezintă un punct de plecare util. De asemenea, se recomandă studierea directă a codului penal al țării în cauză. Vezi și [harta mondială a ILGA privind legile în materie de orientare sexuală](#).
- Diferite organizații și departamente guvernamentale pentru drepturile omului, cum ar fi *Freedom House*, Departamentul de Stat al Statelor Unite, *Human Rights Watch* și *Amnesty International*, publică articole și rapoarte anuale care includ de obicei informații despre drepturile persoanelor LGBTIQ.
- Este posibil, de asemenea, ca organizațiile naționale ale societății civile (dacă există) să fi publicat recent articole sau rapoarte. Trebuie precizat că, în unele țări, aceste organizații pot fi deghizate în organizații mai generale în domeniul sănătății sau al asistenței sociale.
- De asemenea, puteți căuta informații despre situația drepturilor persoanelor LGBTIQ și a încălcărilor drepturilor omului conexe în țara de origine prin intermediul motoarelor de căutare, utilizând cuvinte-cheie simple, cum ar fi „homosexualitatea în [țara]” sau „drepturile persoanelor gay/lesbiene/trans/LGBT(I)(Q) în [țara]”.

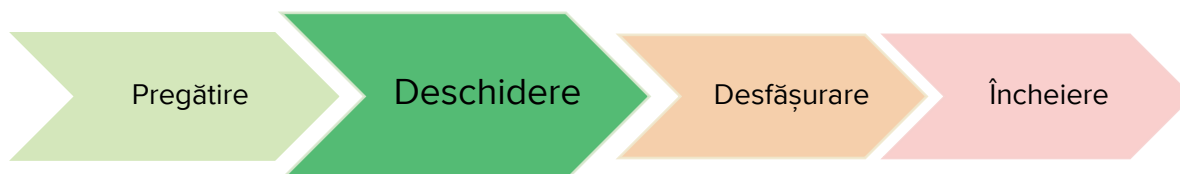

Publicație EUAA conexă

Pentru mai multe informații și recomandări practice privind cercetarea ITO legate de SOGIESC diverse, consultați EUAA, [Country of Information: Research Guide on LGBTIQ](#) (*Ghid de cercetare ITO referitoare la persoanele LGBTIQ*), 2023.

4.2. Deschiderea interviului

Figura 5. Etapele interviului personal: deschiderea interviului

O deschidere bună a interviului personal este deosebit de importantă și poate influența pozitiv atât cantitatea, cât și calitatea informațiilor obținute. Pentru îndrumări specifice privind modul de creare a unui climat de încredere, vezi secțiunea [1.1. „Importanța încrederii”](#).

⁽³⁸⁾ Toate rapoartele EUAA privind ITO sunt disponibile pe [portalul ITO al EUAA](#).

⁽³⁹⁾ ILGA world, [State-Sponsored Homophobia – Global legislation overview update](#), ediție actualizată, 2020.

4.2.1. Furnizarea informațiilor

În etapa de deschidere a interviului, este important să oferiți **informații** despre ce înseamnă **protecția internațională**, inclusiv despre motivele care pot constitui un temei valabil pentru solicitarea azilului, cu excepția cazului în care aceste informații au fost furnizate solicitantului în etape anterioare ⁽⁴⁰⁾. În acest ultim scenariu, în faza de deschidere a interviului puteți verifica ce a înțeles solicitantul. Explicați obiectivul interviului. Explicați-i clar solicitantului că trebuie să strângeți cât mai multe informații despre **motivele** pentru care solicită protecție internațională. Atunci când există indicii că motivele cererii se referă la caracteristicile sale SOGIESC (imputate), informați-l că teama de persecuție bine întemeiată, legată de SOGIESC, poate constitui un motiv de solicitare a azilului.

Informați solicitantul cu privire la **drepturi și responsabilități** și explicați-i **structura interviului** și la ce se poate aștepta ⁽⁴¹⁾. De asemenea, informați solicitantul cu privire la **confidențialitatea** informațiilor împărtășite, precum și la mijloacele și scopul **raportării și înregistrării** interviului, după caz.

Oferiți instrucțiuni **clare, concise și ușor de înțeles**. Asigurați-vă că solicitantul înțelege informațiile pe care le furnizați.

Este posibil ca solicitantul să nu aibă experiența anterioară a unui interviu personal. Solicitanții cu cereri legate de SOGIESC ar putea resimți un anumit grad de stres, având în vedere caracterul delicat și intim al unor aspecte pe care vor trebui să le dezvăluie și să le detalieze în timpul interviului. Împărtășirea informațiilor de mai sus poate contribui la reducerea stresului pe care îl pot simți și îi poate pregăti mai bine pentru a participa la interviu.

Publicație EUAA conexă

Pentru informații mai generale privind deschiderea interviului, consultați EASO, [Ghid practic: Interviu personal](#), decembrie 2014.

4.3. Desfășurarea interviului

Figura 6. Etapele interviului personal: desfășurarea interviului

Ca și în cazul altor cereri, utilizarea unui **interviu structurat** și a **abordării tip „pâlnie”** este adecvată ⁽⁴²⁾. Aceasta permite o **relatare liberă** din partea solicitantului în etapele inițiale ale

⁽⁴⁰⁾ EUAA, [Practical Guide on Information Provision](#) (Ghid practic privind furnizarea de informații), decembrie 2024, p. 57-58.

⁽⁴¹⁾ Articolul 12 alineatul (1) litera (a) din DPA (reformată), articolul 8 alineatul (2) din APR.

⁽⁴²⁾ EASO, [Ghid practic: Interviu personal](#), decembrie 2014.

interviului, urmând ca ofițerul de decizie să analizeze fiecare fapt material identificat (sau potențial) în **faza de explorare. Întrebările deschise** sunt în general preferate întrebărilor închise, întrucât prin întrebări deschise, cu un domeniu de aplicare progresiv mai restrâns puteți să obțineți mai multe detalii, dacă acestea nu sunt furnizate spontan de solicitant. Puteți folosi întrebări închise pentru a vă testa propria înțelegere a relatării solicitantului sau pentru a primi informații specifice.

Publicație EUAA conexă

Pentru a afla mai multe despre tehnicile de interviu, consultați EASO, [Ghid practic: Interviu personal](#), decembrie 2014.

4.3.1. O abordare flexibilă

O caracteristică a cererilor legate de SOGIESC care creează dificultăți este **dimensiunea intrinsec intimă** a esenței cererii. Prin urmare, solicitantul ar putea întâmpina dificultăți sau ar putea fi reticent în a-și dezvălui și împărtăși pe deplin experiențele. Unele aspecte ale poveștii sale pot avea un caracter sensibil sau este posibil ca solicitantul să nu fi vorbit niciodată cu altcineva despre caracteristicile sale SOGIESC. Este posibil să se fi confruntat cu consecințe negative după o dezvăluire. Dumneavoastră, pe de altă parte, v-ar putea fi greu să adresați întrebări despre aceste aspecte, pe care le puteți percepe ca atingând o zonă deosebit de intimă a vieții sau care pot părea greu de surprins.

Amintiți-vă că întotdeauna ajută să **fiți flexibili**. Solicitanții cu cereri legate de SOGIESC se pot afla în diverse situații, iar relatările lor pot fi foarte diferite. Acordați atenție particularităților fiecărui solicitant și caz în parte și adaptați interviul în consecință. Trebuie să luați în considerare situația personală a solicitantului, și anume vârsta, statutul socioeconomic, nivelul de educație și efectele posibilelor traume.

Rețineți că unii solicitanți pot întâmpina **dificultăți în a oferi detalii** despre propriile caracteristici SOGIESC și în a dezvolta și verbaliza reflecțiile despre identitatea proprie și despre ce li s-a întâmplat. Pentru unii solicitanți poate fi, de asemenea, dificil să ofere relatări cronologice ale evenimentelor.

Ar trebui **să vă adaptați întrebările la relatările și experiențele prezentate de solicitant**. Este posibil ca unii solicitanți să fi avut parteneri, iar alții să nu fi fost niciodată într-o relație. Unii pot fi celibatari, alții pot fi căsătoriți cu o persoană de sex opus, alții pot fi într-o relație cu o persoană de același sex. Este posibil ca unii să fi început abia recent să-și pună la îndoială identitatea de gen sau orientarea sexuală, în timp ce alții pot fi conștienți de acestea de mult timp. Unii poate au dezvăluit anterior altor persoane informații despre propriile caracteristici SOGIESC, alții poate (încă) nu. Este posibil ca unii solicitanți să nu dezvăluie imediat faptul că cererea lor de azil este legată de SOGIESC și să aibă nevoie de timp – și de eforturile dumneavoastră de a crea o atmosferă propice – pentru a simți că au suficientă încredere în dumneavoastră și în sistem pentru a face aceste dezvăluiri.

Unii solicitanți se tem de persecuție din cauza caracteristicilor lor SOGIESC, în timp ce alții pot fi expuși riscului din cauza caracteristicilor SOGIESC care le-au fost imputate de alții. Este

posibil ca unii solicitanți să fi suferit consecințe negative grave din cauza caracteristicilor lor SOGIESC reale sau percepute, iar alții să se fi confruntat cu consecințe mai blânde sau să nu se fi confruntat cu nicio consecință. Acestea și multe alte diferențe pot afecta cererea solicitantului și modul în care o prezintă acesta.

Când interviul atinge subiecte legate de **sentimente și emoții**, luați în considerare faptul că, indiferent de mediul lor de proveniență, nu toate persoanele reușesc la fel de bine să facă introspecție și să vorbească despre acestea. De asemenea, ar trebui să evitați prejudecățile cu privire la emoțiile pe care un solicitant ar trebui să le simtă într-o anumită situație.

Deși unii solicitanți ar putea spune că s-au simțit mândri sau ușurați de unele dintre experiențele lor, fiți conștienți de faptul că aceștia pot folosi și cuvinte din sferele rușinii, stigmatizării, diferenței sau alte expresii pentru a explica ce au simțit sau experimentat (consultați și secțiunea [1.4. „Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților”](#)).

În cazurile de SOGIESC, **vârsta solicitantului** poate afecta gradul de conștientizare a propriei situații și capacitatea de a exprima gânduri și sentimente despre propriile caracteristici SOGIESC. Modul în care genul și sexualitatea sunt – sau nu – discutate și conceptualizate într-o anumită cultură poate influența modul în care un copil își înțelege propria sexualitate sau identitate de gen. În plus, nu faceți nicio presupunere cu privire la vârsta la care cineva ar trebui sau nu să aibă relații romantice sau sexuale, să devină conștient de propriile caracteristici SOGIESC sau să le dezvăluie. Deși adolescența este perioada din viață care (în multe culturi) este de obicei asociată cu descoperirea și trezirea sexualității și a identității, procesele și evoluțiile legate de aceasta pot avea loc atât mai devreme, cât și mult mai târziu în viață. Luați în considerare cele de mai sus când definiți întrebările în timpul **interviului** și faptul că va trebui să folosiți un limbaj adaptat copiilor atunci când este relevant, în funcție de vârsta și nivelul de maturitate al solicitantului. De asemenea, trebuie să ajustați în consecință ponderarea indicatorilor de **credibilitate** în analiza credibilității pe care o efectuați.

Preluați termenii folosiți de solicitant mai degrabă decât să introduceți cuvinte noi în interviu, pentru a evita riscul de a-i eticheta experiența. Pentru îndrumări privind măsurile care trebuie luate atunci când solicitantul folosește termeni ofensatori sau peiorativi pentru a se referi la sine însuși, vezi [„Adaptați-vă stilul de comunicare”](#) din secțiunea 2.3.

Publicație EUAA-IGC conexă

Pentru îndrumări privind traducerea orală în interviurile pentru azil, consultați EUAA-IGC, [Practical Guide on Interpretation in the Asylum Procedure \(Ghid practic privind traducerea orală în procedura de azil\)](#), februarie 2024.

Stilul dumneavoastră de comunicare trebuie să exprime **neutralitate și empatie și să contribuie la construirea încrederii** în relația cu solicitantul.

Permițându-i solicitantului, în etapele inițiale ale interviului, să-și împărtășească motivele pentru care solicită protecție internațională printr-o **relatare liberă** ⁽⁴³⁾, veți putea avea o înțelegere inițială a profilului și a experiențelor solicitantului. De asemenea, vă veți face o idee despre

⁽⁴³⁾ EASO, [Ghid practic: Interviu personal](#), decembrie 2014, p. 11-12.

capacitatea sa de a-și verbaliza, descrie, relatea și organiza gândurile. Acest lucru este esențial pentru a construi restul interviului pe baza celor menționate deja de solicitant.

Pentru a structura interviul în **faza sa de explorare** și a alege linia întrebărilor ce vor fi adresate în cadrul acestuia, pot fi adoptate diferite abordări.

Temele sau **dimensiunile** de explorat vor depinde de particularitățile fiecărui caz în parte. Capacitatea solicitantului de a oferi detalii despre o dimensiune sau alta poate diferi, de asemenea, în funcție de persoană. Cea mai eficientă modalitate de a le explora în timpul interviului depinde și de profilul și circumstanțele solicitantului. De aceea trebuie să fiți flexibili când abordați un interviu într-un caz care implică o cerere legată de SOGIESC (vezi secțiunea [4.3.2. „Aspecte care ar putea fi relevante pentru analiză”](#)).

O abordare care urmează **parcursul vieții solicitantului**, astfel cum este prezentat de acesta în relatarea liberă, poate fi o opțiune bună în cazurile în care solicitantul reușește să-și prezinte relatarea într-un flux cronologic de evenimente. Puteți analiza experiențele declarate de solicitant urmând ordinea evenimentelor prezentate în raport cu parcursul vieții acestuia.

Aici, accentul nu se pune neapărat pe cronologia evenimentelor și pe datele lor exacte. Avantajul acestei metode este că vă poate permite să înțelegeți interdependența dintre diferite elemente și faze ale vieții solicitantului, inclusiv posibilul impact reciproc al evenimentelor și experiențelor, cu privire la percepția de sine a solicitantului sau exprimarea propriilor caracteristici SOGIESC sau percepția pe care au avut-o alții despre acesta de-a lungul timpului.

Rețineți că este posibil ca solicitantul să nu prezinte neapărat o succesiune liniară în relatarea poveștii vieții sale. Caracteristicile SOGIESC pot fi fluide și pot evolua. Relațiile dintre solicitant și familia sau comunitatea sa, precum și alte aspecte relevante pentru SOGIESC pot evolua, de asemenea, într-un mod care poate să nu fie liniar.

În alte cazuri, unii solicitanți pot întâmpina dificultăți în a furniza informațiile într-un mod ordonat. În astfel de cazuri, ați putea prefera să vă structurați interviul și să vă organizați întrebările **subiect cu subiect**.

Rețineți că drepturile garantate de cartă, cum ar fi dreptul la demnitatea umană, la viața privată și de familie, trebuie respectate. Solicitanții nu trebuie să fie supuși la interogatorii detaliate cu privire la practicile lor sexuale ⁽⁴⁴⁾.

CJUE, 2014, A, B, C ⁽⁴⁵⁾

Curtea a hotărât că întrebările referitoare la practicile sexuale ale solicitantului contravin dreptului la respectarea vieții private și de familie consacrat în cartă. Curtea a observat, de asemenea, că prezentarea de teste sau probe pentru demonstrarea homosexualității nu are forță probantă și ar încălca articolul 1 din cartă (dignitatea umană).

⁽⁴⁴⁾ Vezi și considerentul 42 al RCPI.

⁽⁴⁵⁾ CJUE, 2014, [A, B, C](#), *op. cit.*, nota de subsol 19, punctul 72. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#).

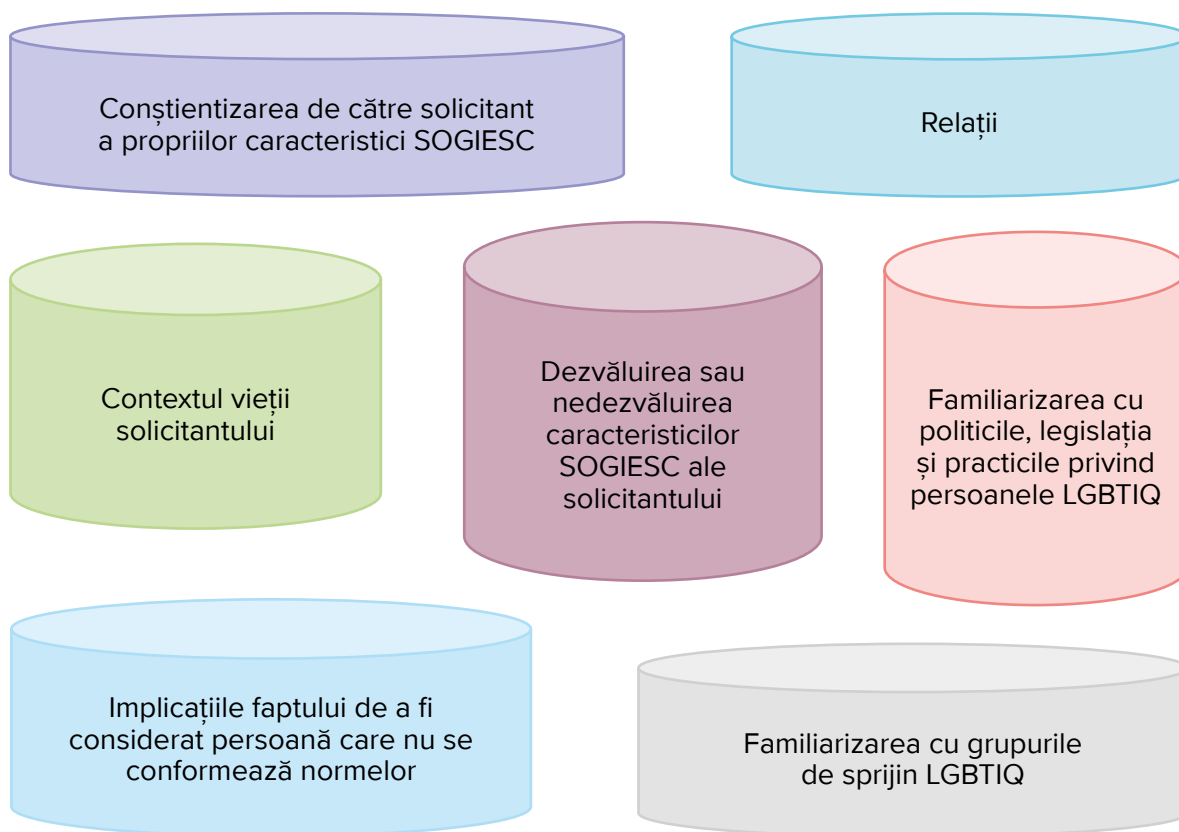
4.3.2. Aspecte care ar putea fi relevante pentru analiză

Există teme care sunt de obicei relevante pentru analiză în cererile legate de SOGIESC. Totuși, așa cum s-a menționat deja, trebuie să identificați aspectele semnificative și potrivite pentru a fi explorate, în funcție de relatarea solicitantului și de circumstanțele fiecărui caz în parte.

Lista aspectelor prezentate în această secțiune nu este exhaustivă și nu toate sunt relevante pentru toate cazurile. Când analizați aceste subiecte, adunați cât mai multe informații concrete, inclusiv privind locurile, momentele și persoanele implicate. Ar putea fi relevantă analizarea acestor teme în raport cu țara de origine, de tranzit sau de azil.

Explorați, în funcție de relevanța pentru cazul respectiv, și alte aspecte care nu sunt specifice SOGIESC și care ar putea fi relevante pentru orice cerere, inclusiv privind cetățenia, mediul de proveniență, educația, circumstanțele plecării și călătoria către țara de azil.

Figura 7. Aspecte care ar putea fi relevante pentru analiză

a) Contextul vieții solicitantului

Factori-cheie de luat în considerare

Este important să se analizeze contextul în care a trăit solicitantul în țara sa de origine pentru a înțelege pe deplin cursul vieții sale și experiențele sale ca persoană LGBTIQ, persoană percepută ca LGBTIQ sau persoană care a avut relații cu persoane de același sex.

Clarificarea contextului de viață și a experiențelor solicitantului vă va permite să înțelegeți cadrul în care s-a derulat viața sa și diverse fapte relevante pentru cererea sa.

Ce teme trebuie analizate?

În funcție de cerere, ar putea fi relevant să se analizeze mediul în care a crescut și a trăit solicitantul, și anume familia sa, componența acesteia, locuințele și locurile unde a locuit, școlarizarea sa, (diversele) medii de lucru, viața socială etc.

Puneți întrebări despre elemente factuale, contexte concrete și dimensiuni relevante pentru viața solicitantului. De exemplu, în funcție de particularitățile cazului, ar putea fi important să întrebați solicitantul despre componența gospodăriei sale de-a lungul timpului, despre relațiile pe care le-a avut cu diverși membri ai familiei sau cu alte persoane importante din viața sa. De asemenea, poate fi relevant să îl întrebați despre cartierul/cartierele și contextele sociale sau comunitare în care a trăit de-a lungul vieții.

Înțelegerea parcursului școlar al solicitantului și a mediilor în care a lucrat ar putea fi utilă dacă unele din experiențele relatate se referă la acele contexte. Statutul socioeconomic al solicitantului, obiceiurile și viața sa în societate în general sau în cercurile apropiate de-a lungul anilor ar putea fi, de asemenea, relevante. Relațiile solicitantului cu cea mai apropiată rețea a sa (fie că este vorba de familie, prieteni, colegi sau alții) pot fi deosebit de relevante pentru analiză, de exemplu pentru a înțelege cum s-a simțit când persoanele respective au avut un anumit comportament față de persoana sa sau când a luat în considerare posibilitatea de a-și dezvălui caracteristicile SOGIESC.

Analizarea experiențelor relevante pentru cererea formulată de solicitant va fi atunci importantă.

Relevanță

Acest aspect ar putea fi relevant pentru orice tip de cerere legată de SOGIESC, indiferent dacă se referă la orientarea sexuală, identitatea de gen sau exprimarea de gen și caracteristicile sexuale.

b) Conștientizarea de către solicitant a propriilor caracteristici SOGIESC**Factori-cheie de luat în considerare**

Conștientizarea propriei situații se referă la recunoașterea propriilor caracteristici SOGIESC.

Conștientizarea propriei situații poate avea două dimensiuni: una internă, adică autocunoașterea interioară, și cealaltă externă, care cuprinde modul în care conștientizarea propriilor caracteristici SOGIESC se raportează la mediul de viață al persoanei respective.

Trebuie să înțelegeți că ideea de conștientizare a propriilor caracteristici SOGIESC este un aspect foarte personal și poate fi resimțită în moduri foarte diferite, în funcție de persoană. De exemplu, solicitantul poate susține că a fost conștient de propriile caracteristici SOGIESC de când se știe. Sau este posibil să fi trăit o mare parte din viață fără a fi conștient de aceste aspecte și să fi început să-și conștientizeze propriile caracteristici SOGIESC abia mai târziu în viață. Dificultățile în înțelegerea sau autoacceptarea propriilor caracteristici SOGIESC sau îndoielile pe care solicitantul le-a avut de-a lungul timpului cu privire la acestea ar fi putut face ca ideea de conștientizare a propriei situații să fie un proces dificil și tulburător. Este posibil ca alți solicitanți să fi asociat conștientizarea propriilor caracteristici SOGIESC în principal cu sentimente pozitive (de exemplu, de dragoste, dorință, exprimare de sine, autenticitate etc.) și, prin urmare, să nu le vadă sau să nu le descrie ca pe o luptă. Unii solicitanți simt că au știut întotdeauna despre caracteristicile lor SOGIESC și, prin urmare, nu au trecut printr-un proces conștient de descoperire de sine, în timp ce pentru alții este posibil să fi existat un proces care a durat o perioadă variabilă. Este posibil să fi existat un moment crucial, esențial pentru solicitant, în conștientizarea și înțelegerea orientării sale sexuale, a identității sale de gen sau a caracteristicilor sale sexuale. În alte cazuri, această conștientizare și înțelegere ar fi putut fi un proces gradual, cu schimbări de situație, regrese și progrese. Conștientizarea propriei situații poate apărea în țara de origine, dar și în țara de tranzit sau de azil. În plus, caracteristicile SOGIESC ale unei persoane pot fi fluide.

Fiți conștienți că fiecare experiență interioară este unică. Conștientizarea propriei situații se poate dezvolta în moduri foarte diferite și în etape diferite, care variază de la om la om.

Când abordați experiențele și percepțiile personale legate de caracteristicile SOGIESC ale solicitantului, trebuie să rețineți că oamenii pot să nu folosească o terminologie specifică pentru a-și descrie caracteristicile SOGIESC sau să nu se asocieze cu termenii respectivi. În schimb, ar putea descrie doar sentimentul că și-au dat seama că sunt „diferiți”.

Ce teme trebuie analizate?

Deși ar trebui evitate prejudecățile legate de vârsta la care solicitantul a devenit conștient de sine sau de sentimentele sale pe parcursul procesului de conștientizare, există mai multe aspecte ale conștientizării proprii identități care pot fi explorate.

Aspectele care ar putea fi relevante includ situațiile în care solicitantul a pus la îndoială sau și-a descoperit caracteristicile SOGIESC și aspecte conexe, de exemplu circumstanțele sau factorii declanșatori ai unor astfel de situații, reacțiile solicitantului etc.

Rețineți că unii solicitanți nu pot identifica momente sau situații specifice în care și-au pus la îndoială caracteristicile SOGIESC sau au devenit conștienți de ele (de exemplu, pentru că au fost întotdeauna conștienți de propria identitate). În aceste cazuri, este posibil să fie sau nu în măsură să detalieze momente sau situații în care au reflectat asupra propriilor caracteristici SOGIESC sau și-au dat seama de ele.

Relevanță

Acest aspect poate fi relevant în cazul cererilor referitoare la orice SOGIESC, cu anumite specificități în funcție de caracteristicile SOGIESC invocate. În special, rețineți că, în cazul persoanelor intersexuale, modul în care descoperă că au caracteristici sexuale neconforme poate fi relevant pentru analiză, ținând cont de faptul că trăsăturile legate de intersexualitate pot fi deja evidente la naștere, pot deveni vizibile de-abia la pubertate sau pot să nu fie deloc evidente.

Rețineți că unele cereri legate de SOGIESC nu se referă la caracteristicile SOGIESC ale solicitantului, ci la caracteristicile sale SOGIESC așa cum sunt percepute de alții. În cazul din urmă, explorarea conștientizării de către solicitant a propriilor caracteristici SOGIESC reale ar putea să nu fie relevantă.

c) Relații, atracții, interacțiuni sau alte aspecte

Factori-cheie de luat în considerare

În majoritatea cazurilor, ar fi pertinent să se analizeze relațiile relevante pe care solicitantul le-ar putea avea sau le-ar fi putut avea, inclusiv relațiile pe termen lung sau scurt, atracțiile, interacțiunile sau alte aspecte.

Termenul „relație” este folosit aici cu o semnificație cuprinzătoare, care poate lua diferite forme și poate implica diferite sfere: poate include o componentă romantică sau emoțională, una mai fizică sau sexuală ori ambele.

Trebuie să fiți mereu conștienți de presupunerile și noțiunile stereotipe pe care le-ați putea avea despre relații: este posibil să vă așteptați la o relatare pe care solicitantul nu o va oferi, pur și simplu pentru că nu și-a trăit relația (relațiile) în modul în care dumneavoastră sau alții presupuneți că ar fi trăit-o sau ar fi trebuit să o trăiască. Presupunerile includ, de exemplu, noțiuni referitoare la existența atât a unei componente romantice, cât și a uneia sexuale într-o relație sau importanța pe care fiecare dintre aceste componente ar trebui să o aibă sau o are „în mod normal”.

Nu numai că este posibil ca unii oameni să atribuie mai multă importanță uneia sau alteia dintre componentele relațiilor lor, dar se poate și ca aceeași persoană să trăiască relații diferite cu un nivel variabil de atracție romantică, emoțională sau sexuală. Acest lucru poate fi deosebit de important de reținut în cazul unor cereri formulate de persoane asexuale, adică persoane care pot simți atracție romantică sau emoțională, dar care, în general, nu resimt atracție sexuală (vezi mai multe în secțiunea [1.4. „Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților”](#)).

Rețineți că este posibil ca solicitanții care pretind că sunt persoane lesbiene sau gay sau care susțin că sunt atrași de persoane de același sex să fi avut de-a lungul vieții sau să aibă încă relații cu persoane de sex opus. Este posibil să fie (sau să fi fost) căsătoriți cu persoane de sex opus și să aibă copii. Este posibil să fi încheiat deja relația, să vrea să o încheie sau să vrea să rămână în relația respectivă.

Homosexualii și lesbienele pot să aibă relații și uneori să dorească să mențină relații cu persoane de sex opus din diverse motive și din cauza unei varietăți de situații. Ar fi important să se analizeze aceste motive și situații în timpul interviului. De exemplu, este posibil ca orientarea sexuală a unui solicitant să fi evoluat și să se fi dezvoltat în timp; sau este posibil ca presiunea societății de a se căsători cu o persoană de sex opus să fi fost atât de omniprezentă în viața solicitantului, încât, în ciuda faptului că este homosexual sau lesbiană, acesta să întrețină relații cu persoane de sex opus. De asemenea, o persoană poate să fi întreținut relații heterosexuale ca mecanism de protecție și autoconservare sau ca mijloc de a-și ascunde orientarea sexuală.

S-ar putea ca unii solicitanți să fi fost lucrători sexuali sau să se fi implicat în activități sexuale de supraviețuire (relații sexuale pentru satisfacerea nevoilor imediate, cum ar fi nevoia de adăpost sau de hrană). Acestea ar fi putut include interacțiuni sexuale între persoane de același sex. Solicitantul s-ar fi putut implica, de asemenea, în activități sexuale situaționale cu persoane de același sex, fapt posibil din cauza anumitor circumstanțe sociale (școli segregate pe genuri, stagiul militar, încarcerare etc.) în care oamenii pot alege să aibă interacțiuni sexuale cu persoane de același sex (pentru o definiție a activităților sexuale situaționale, consultați [Ghidul practic privind solicitanții cu SOGIESC diverse – notă de informare](#), capitolul 1. „Termeni și concepte SOGIESC”).

Faptul că cineva a avut interacțiuni sau relații sexuale cu persoane de același sex nu înseamnă în sine că este homosexual sau lesbiană, însă poate însemna că persoana respectivă ar putea fi percepută ca atare. Aceste activități sau relații, în sine și indiferent de motivul pentru care au avut loc, ar putea, de asemenea, să genereze un risc de persecuție la returnare.

Când analizați asemenea evenimente și situații, țineți cont că este posibil ca solicitantul să aibă anumite traume ca urmare a experiențelor sale. Traumele pot afecta serios funcționarea memoriei, limitând capacitatea solicitantului de a-și aminti și de a relata evenimentele în mod coerent, consecvent și/sau detaliat. Prezentarea subiectelor în timpul interviului înainte de a pune întrebări despre ele este o metodă care poate ajuta solicitantul să se concentreze și să-și amintească informațiile necesare. Luați în considerare și faptul că este posibil ca solicitantul să nu aibă încredere în autorități (vezi mai multe în secțiunea [1.3. „Impactul stigmatizării, al rușinii, al neîncrederii și al fricii”](#)).

Ce teme trebuie analizate?

Dacă solicitantul a avut vreo relație, este relevant să explorați acest subiect și să puneți întrebări despre circumstanțele și evoluția acestor experiențe (sau a unora dintre ele). Rețineți că trebuie să fiți întotdeauna flexibili și să vă adaptați la fiecare caz în parte. În cazul în care solicitantul a avut mai multe relații, vă puteți concentra asupra celor care sunt mai relevante pentru caz, în funcție de elementele invocate de solicitant în relatarea sa. Relațiile de scurtă durată ar putea fi la fel de relevante pentru cerere ca și relațiile (sau interacțiunile) de lungă durată. Trebuie să fiți atenți să nu discreditați relațiile de scurtă durată prin modul în care formulați întrebările.

Poate fi important să explorați relațiile care s-au desfășurat nu doar în țara de origine, ci și în contextul tranzitului și în țara de azil.

Luați întotdeauna în considerare faptul că solicitantul poate să nu fi avut nicio relație în viața sa. În aceste cazuri, vă puteți concentra pe atracții sau pe interacțiunile de scurtă durată, dacă a menționat vreuna.

Deși trebuie evitate întrebările referitoare la practicile sexuale, există mai multe aspecte ale relațiilor solicitantului care pot fi analizate. Uneori puteți aduna suficiente informații dacă îi puneți solicitantului întrebări deschise despre relațiile sale și îl încurajați să vorbească liber. Aspectele care ar putea fi relevante includ informații despre cealaltă (celelalte) persoană (persoane) din relație, modul în care solicitantul a cunoscut-o (le-a cunoscut), cum a apărut sau s-a dezvoltat relația, cum s-a desfășurat relația în sfera familială sau socială și orice implicații pe care această relație le-a avut pentru solicitant în ceea ce privește siguranța sau divulgarea caracteristicilor sale SOGIESC.

Când explorați relațiile pe care solicitanții care pretind că sunt homosexuali sau lesbiene le au/le-au avut cu persoane de sex opus, faceți acest lucru cu mintea deschisă, fără presupuneri sau stereotipuri și fără să-i judecați (vezi și secțiunea [1.4. „Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților”](#)). Puteți explora, de exemplu și dacă este relevant, cum a luat naștere relația, de ce a intrat solicitantul într-o relație care nu corespundea orientării sale sexuale (dacă era deja conștient de aceasta din urmă), evoluția relației, cum a fost sau cum este pentru acesta (din punct de vedere practic și emoțional) să fie în această relație, dacă partenerul său cunoștea orientarea sa sexuală și cum a gestionat partenerul această cunoaștere și relația sau cum gestionează solicitantul relația în situația în care partenerul său nu-i cunoaște orientarea sexuală și cum a fost privit solicitantul de către familie, comunitate sau societate.

Nu se pun întrebări cu privire la practicile sexuale!

Din respect pentru demnitatea solicitantului și pentru dreptul la respectarea vieții private și de familie, astfel cum a statuat CJUE, nu se pun întrebări cu privire la practicile sexuale ⁽⁴⁶⁾.

Când solicitantul aduce spontan în discuție detalii despre practici sexuale, trebuie să rămâneți neutru în atitudinea dumneavoastră nonverbală și să-i explicați că aceste detalii nu sunt necesare. Apoi, puteți canaliza discuția din cadrul interviului către alte teme sau, dacă este relevant, puteți să analizați circumstanțele interacțiunilor relatate de solicitant în locul detaliilor privind practicile sexuale în sine.

Relevanță

Acest aspect poate fi relevant pentru cererile legate de orice SOGIESC, și nu doar pentru solicitanții care pretind că sunt atrași de persoane de același sex sau că au avut relații cu acestea. De exemplu, declarațiile privind relațiile pe care le-au avut solicitanții trans sau intersexuali pot constitui informații relevante pentru a stabili credibilitatea identității sau a caracteristicilor lor sexuale declarate, precum și, eventual, pentru a evalua riscul la returnare.

⁽⁴⁶⁾ CJUE, 2014, [A, B, C](#), *op. cit.*, nota de subsol 19, punctul 64. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#); vezi și considerentul 42 al RCPI.

d) Dezvăluirea sau nedezvăluirea caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului

Factori-cheie de luat în considerare

Ar putea fi relevant să se analizeze dezvăluirea sau nedezvăluirea caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului către alte persoane.

Rețineți că este posibil ca respectivele caracteristici SOGIESC ale solicitantului să ajungă să fie cunoscute de alții nu numai în urma unei dezvăluiri voluntare și directe de către solicitant. Acestea ar putea ajunge cunoscute și din cauza zvonurilor sau a suspiciunilor sau, involuntar, dacă solicitantul este văzut într-o situație sau are un comportament care este interpretat ca dezvăluind sau sugerând caracteristici SOGIESC. Este posibil, de asemenea, ca altcineva să dezvăluie caracteristicile SOGIESC ale solicitantului, împotriva voinței sale. În funcție de modul în care are loc dezvăluirea, trebuie să vă adaptați seria de întrebări pentru a acoperi cele mai relevante aspecte.

Țineți cont că dezvăluirea are o dimensiune internă (modul în care solicitantul a trăit procesul de dezvăluire, incluzând eventual procesul care a dus la decizia de a dezvălui aceste informații și motivele pentru care a făcut acest lucru sau reacția sa la dezvăluire dacă a fost făcută de altcineva). De asemenea, aceasta are o dimensiune externă (cum a trăit și gestionat solicitantul situația cu mediul său, inclusiv, după caz, familia, prietenii, colegii, comunitatea, autoritățile etc.).

Rețineți că dezvăluirea poate să fi avut loc în țara de origine a solicitantului, dar și în țările de tranzit sau în țara de azil, după caz.

În unele cazuri s-ar putea ca dezvăluirea să nu fi avut loc încă, iar solicitantul se poate referi la propriile caracteristici SOGIESC pentru prima dată în timpul interviului. Pot exista numeroase motive, fără ca vreunul să poată fi considerat corect sau greșit în sine. Rețineți că, în aceste situații poate fi deosebit de dificil pentru solicitant să se deschidă și să răspundă la întrebările dumneavoastră. Aceste interviuri trebuie gestionate cu multă delicatețe. Dați-i solicitantului suficient timp și spațiu pentru a se simți confortabil să vorbească cu dumneavoastră despre caracteristicile sale SOGIESC.

Ce teme trebuie analizate?

Dacă solicitantul declară că și alții au aflat despre caracteristicile sale SOGIESC, ar putea fi relevant să analizați modalitatea și contextul în care au aflat aceștia și consecințele pentru solicitant.

Ați putea strânge suficiente informații adresându-i solicitantului întrebări deschise cu privire la dezvoltarea propriilor caracteristici SOGIESC în fața altora. Printre aspectele care ar putea fi relevante se numără felul în care a decis solicitantul să-și dezvăluie caracteristicile SOGIESC, cum și-a ales momentul dezvoltării sau circumstanțele în care caracteristicile sale SOGIESC au fost dezvoltate în alt mod sau au devenit cunoscute sau momentul când au apărut zvonuri cu privire la caracteristicile SOGIESC imputate. Implicațiile și consecințele dezvoltării, precum și reacția solicitantului la aceasta, pot fi, de asemenea, relevante pentru analiză.

Dacă solicitantul încă nu și-a dezvoltat caracteristicile SOGIESC, puteți explora motivele acestei situații. Mențineți-vă mintea deschisă și o atitudine receptivă.

Relevanță

Acest aspect ar putea fi relevant pentru orice cereri legate de caracteristicile SOGIESC ale unei persoane. Totuși, pentru cererile legate de SOGIESC imputate, problema dezvoltării caracteristicilor SOGIESC nu ar fi în mod normal relevantă. Ar putea fi în schimb relevant să se analizeze expunerea caracteristicilor SOGIESC imputate, de exemplu, din ce motiv a fost perceput solicitantul ca având o anumită caracteristică SOGIESC, cine l-a perceput astfel și dacă această percepție a fost răspândită sau împărtășită altora.

e) Implicațiile faptului de a fi considerat persoană care nu se conformează normelor

Factori-cheie de luat în considerare

În toate societățile există norme care sunt predominante sau care se bucură de cel mai mare grad de acceptare din partea membrilor societății. Adesea, aceste norme nu acceptă, nu tolerează sau nu includ SOGIESC diverse. Ca urmare, solicitanții LGBTIQ sunt adesea considerați persoane care nu se conformează normelor ce reglementează contextele sociale, religioase sau politice din care provin sau în care trăiesc. Persoanele cu SOGIESC diverse și persoanele non-LGBTIQ care au relații cu persoane de același sex pot fi adesea considerate neconforme. Asta înseamnă că, adeseori, familia, comunitatea sau societatea nu tolerează diversele SOGIESC care nu corespund normei predominante sau acceptate.

Prin urmare, este posibil ca solicitanții să fi avut experiențe în care au întâmpinat dificultăți generate de lipsa de acceptare, discriminare din partea familiei, a comunității și a societății lor sau de incriminarea de către autoritățile din țara de origine.

Când se consideră că o persoană nu se conformează normelor, ea poate deveni victimă a unor vătămări care pot lua diverse forme. Acestea pot include acte de violență fizică sau psihologică, batjocură, hărțuire, umilință, stigmatizare, ostracizare, discriminare, intervenții sau tratamente medicale forțate, detenție etc. Acestea pot apărea în multe contexte, și anume în cercurile familiale, în cartier, la locul de muncă, în serviciile publice, comise de autoritățile statului, în comunități religioase sau în instituții medicale. Consecințele unor astfel de comportamente sunt, de asemenea, diverse și pot include vătămări fizice, traume psihologice, excluziune socială, dificultăți economice și probleme de sănătate. Acestea pot avea un impact concret asupra vieții solicitantului, acesta putând fi forțat, de exemplu, să-și înceteze activitatea profesională, să se mute forțat din locuință sau să fie exclus din familie sau din comunitatea religioasă.

În timpul interviului trebuie să fiți atenți când formulați întrebări despre modul în care caracteristicile SOGIESC ale solicitantului se raportează la codurile morale, religioase sau sociale la care acesta aderă. Aveți grijă să formulați întrebările astfel încât să nu poată fi percepute ca o contestare a statutului moral, etic sau religios al caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului. Acest lucru este relevant în special când se abordează convingerile religioase ale solicitantului; în funcție de formularea întrebării, întrebările care vizează dezaprobarea caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului de către comunitatea sa religioasă pot da impresia că ofițerul de decizie este de acord cu respectiva dezaprobare religioasă.

Fiți deosebit de atent la modul în care formulați întrebările referitoare la dezaprobare. Aveți în vedere că, în introducerea întrebărilor, să adăugați o mențiune prin care să explicați faptul că întrebările dumneavoastră nu au rolul de a emite nicio judecată. Luați în considerare, de asemenea, faptul că, deși ar putea fi interesant de înțeles cum percepe solicitantul personal interacțiunea dintre caracteristicile sale SOGIESC și religia pe care o practică, modul în care o trăiește și o abordează, acest aspect poate fi relevant în unele cazuri, dar nu și în altele.

Ce teme trebuie analizate?

Tratamentul aplicat de ceilalți sau simpla cunoaștere și înțelegere a faptului că respectivele caracteristici SOGIESC ale unei persoane nu sunt sau nu ar fi acceptate de ceilalți poate avea un impact asupra emoțiilor și comportamentelor persoanei respective. Ar putea fi relevant să explorați ce a însemnat sau ce înseamnă ca solicitantul să fie considerat o persoană care nu se conformează și impactul pe care l-a avut acest lucru asupra sa și asupra comportamentelor, acțiunilor sau deciziilor sale.

De asemenea, ar putea fi relevante pentru analiză considerațiile și gândurile solicitantului despre ce ar însemna pentru el să trăiască în acest mediu sau să revină la acesta, despre relațiile sale (dacă există) și despre posibilitatea de a-și trăi viața în mod autentic.

Dificultățile sau experiențele de vătămare cu care s-a confruntat solicitantul ar putea fi relevante pentru analiză, nu numai pentru a stabili credibilitatea cererii sale, ci și pentru a strânge informații utile pentru evaluarea riscului pe care va trebui să o efectuezi. Printre aspectele care ar putea fi relevante se numără circumstanțele și detaliile evenimentului (evenimentelor) sau incidentelor, actorii implicați, consecințele pentru solicitant și reacțiile sale, alte posibile implicații, eventualul sprijin obținut de solicitant etc. Dacă solicitantul a devenit conștient de propriile caracteristici SOGIESC înainte de a părăsi țara de origine, ai putea analiza modul în care s-a adaptat pentru a evita dezvoltarea și/sau a preveni problemele, dacă este relevant în cazul său.

Dacă aspectul religios este relevant pentru caz, de exemplu pentru că solicitantul sau o rudă a sa este o figură religioasă sau pentru că susține că respectivele caracteristici SOGIESC ale sale au avut implicații asupra modului în care comunitatea sa religioasă s-a comportat față de el, nu ar trebui să abordezi problema contestând posibilitatea de a practica sau de a crede într-o religie și a fi persoană LGBTIQ în același timp. În schimb, ai putea explora, în funcție de cazul specific, aspectul social al apartenenței religioase în ceea ce privește implicarea solicitantului în practici sau îndatoriri religioase în cadrul comunității, posibilele constrângeri legate de caracteristicile SOGIESC ale solicitantului în acest sens și efectele acestora asupra solicitantului. De asemenea, ai putea explora relațiile solicitantului cu persoane care au aceeași religie cu a lui, vizibilitatea personală și statutul solicitantului în cadrul comunității, precum și eventualele sale eforturi de a-și menține o bună reputație, indiferent de caracteristicile sale SOGIESC.

Relevanță

Acest aspect poate fi relevant pentru cererile legate de orice SOGIESC. Dacă solicitantul nu și-a dezvoltat caracteristicile SOGIESC sau nu a fost perceput ca persoană LGBTIQ, puteți încerca totuși să verificați dacă s-a gândit despre cum ar reacționa societatea, comunitatea, familia sau alții dacă ar afla.

f) Familiarizarea cu comunitatea, asociațiile sau grupurile locale LGBTIQ

Factori-cheie de luat în considerare

Mulți solicitanți nu sunt familiarizați cu rețelele LGBTIQ. Acest lucru se poate întâmpla din mai multe motive, inclusiv pentru că astfel de entități nu existau la nivel local, funcționau în subteran sau că solicitantul nu a știut de ele sau nu le-a putut accesa. De asemenea, s-ar putea ca acesta să fi decis să nu le acceseze, de exemplu pentru că nu a fost interesat să li se adreseze sau să afle mai multe despre ele din teamă sau din alte motive.

Ca în cazul multor alte dimensiuni, ar putea fi pertinent să se analizeze acest aspect în raport cu țara de origine și țara (sau țările) de tranzit sau de azil, în funcție de cazul specific.

Ce teme trebuie analizate?

Dacă solicitantul nu era familiarizat cu rețelele LGBTIQ, ar putea fi relevant să analizați motivele aferente.

Dacă solicitantul are un anumit nivel de familiarizare cu comunitățile, asociațiile sau grupurile de sprijin LGBTIQ existente în contextul său local, ar putea fi relevant să se analizeze de ce și cum a ajuns să se familiarizeze cu acestea, orice implicare pe care a avut-o și modul în care l-au afectat la nivel personal și viața sa.

Relevanță

Acest aspect poate fi relevant pentru cererile legate de orice SOGIESC.

g) Familiarizarea cu politicile, legislația și practicile privind persoanele și grupurile LGBTIQ

Factori-cheie de luat în considerare

Nu toți solicitanții sunt neapărat familiarizați cu politicile, legislația sau practicile referitoare la SOGIESC. Chiar dacă sunt, este posibil ca nivelul de cunoștințe și de înțelegere să varieze foarte mult sau informațiile pe care le dețin să nu fie pe deplin corecte. Acest lucru ar putea avea diverse explicații, inclusiv nivelul de educație al solicitantului, măsura în care este expus grupurilor de sprijin LGBTIQ, vârsta și conștientizarea propriilor caracteristici SOGIESC.

Ce teme trebuie analizate?

Dacă solicitantul are cel puțin unele cunoștințe despre politicile, legislația sau practicile referitoare la SOGIESC, le puteți analiza în timpul interviului. Informații precum modul în care a luat cunoștință de o anumită politică, act legislativ sau practică ar putea fi relevante.

În acest caz ar putea fi relevant să se analizeze acest aspect în raport cu țara de origine și țara (sau țările) de tranzit sau de azil, în funcție de particularitățile cazului.

Relevanță

Acest aspect poate fi relevant pentru cererile legate de orice caracteristică SOGIESC.

4.4. Încheierea interviului

Figura 8. Etapele interviului personal: încheierea interviului

La încheierea interviului într-un caz legat de SOGIESC, trebuie să urmați aceleași standarde și aceiași pași care se aplică oricărui interviu personal.

Publicație EUAA conexă

Pentru îndrumări detaliate privind încheierea interviului, consultați EASO, [Ghid practic: Interviul personal](#), decembrie 2014.

Trebuie să vă asigurați că **toate aspectele relevante** din cerere au fost acoperite și să-l întrebați pe solicitant dacă mai dorește să adauge ceva.

În cazul cererilor legate de SOGIESC, ar putea fi necesar să se ofere asigurări solicitantului cu privire la **confidențialitatea** interviului și în etapa de încheiere a acestuia. În plus, solicitanții cu cereri legate de SOGIESC ar putea ezita să dezvăluie aceste aspecte în timpul interviului. Dacă, în cursul interviului sau în etapele anterioare ale procedurii, ați avut indicii că solicitantul ar putea avea o cerere legată de SOGIESC pe care nu a dezvăluit-o, reiterarea faptului că se asigură confidențialitatea interviului ar putea facilita dezvăluirea. Este esențial ca aceste informații să nu fie furnizate mecanic, explicându-i solicitantului clar și deschis ce înseamnă confidențialitatea.

În funcție de caz, este important ca solicitantul să primească informații privind serviciile medicale, psihologice sau alte **servicii de sprijin**, inclusiv privind asociațiile LGBTIQ. În funcție de practicile naționale, îi puteți furniza aceste informații direct solicitantului ca parte a procesului de furnizare de informații standard și/sau la cerere. Altă opțiune este să comunicați cu autoritățile de primire sau cu alte autorități sau organizații competente, pentru ca acestea să-i furnizeze solicitantului informațiile relevante sau să-l îndrume către serviciile competente pentru asistență. Comunicați părților interesate relevante orice nevoi specifice pe care le identificați, dacă este necesar și numai cu consimțământul în cunoștință de cauză al solicitantului, conform practicilor naționale. Printre aceste părți interesate se pot număra actorii responsabili de primirea și cazarea solicitantului, precum și alți actori responsabili de evaluarea nevoilor acestuia și de luarea măsurilor în consecință, de exemplu, personalul medical și lucrătorii sociali responsabili.

Întotdeauna **înregistrați nevoile speciale ale solicitantului** în bazele de date relevante sau comunicați-le în alt mod autorității de decizie, ca să poată fi luate în considerare la examinarea cererii, în special în etapele de evaluare a probelor și de luare a deciziilor din cadrul procedurii de azil.

În cazul solicitanților non-binari, trans și intersexuali, furnizați **informații despre genul care va fi utilizat în decizia** privind cererea lor de protecție internațională, conform legilor sau reglementărilor în vigoare în țara de azil.

Idei principale de reținut

- Pregătiți-vă interviul familiarizându-vă cu informațiile disponibile în dosarul cazului, precum și cu informațiile ITO.
- În faza de deschidere, încercați să creați un climat de încredere. Furnizați cu claritate toate informațiile necesare cu privire la protecția internațională, drepturile și responsabilitățile solicitantului, precum și la scopul și structura interviului.
- Folosiți o abordare de tip „pâlnie”: dați solicitantului voie să-și susțină cererea printr-o relatare liberă înainte de a începe faza de explorare.
- Identificați și utilizați o direcție de interviu potrivită pentru fiecare caz în parte în faza de explorare, urmând parcursul vieții solicitantului sau o abordare „temă cu temă”.
- Folosiți o abordare flexibilă, după cum urmează:
 - Rețineți că unii solicitanți pot întâmpina dificultăți în detalierea propriilor caracteristici SOGIESC sau în verbalizarea sentimentelor și emoțiilor.
 - Asigurați-vă că modul în care comunicați verbal și nonverbal exprimă neutralitate, empatie și ajută la construirea încrederii.
 - Respectați termenii folosiți de solicitanți, pentru a evita etichetarea acestora și a experiențelor lor.
 - Adaptați-vă întrebările la relatările și experiențele prezentate de solicitant.
- Iată câteva aspecte sau teme care, în funcție de specificul fiecărui caz, ar putea fi relevante pentru analiză.
 - Contextul vieții solicitantului, de exemplu familia, reședința, școlarizarea, mediul de muncă, viața socială etc.
 - Conștientizarea de către solicitant a propriilor caracteristici SOGIESC. Modul și momentul în care cineva devine conștient de propriile SOGIESC ar putea să nu fie liniare, variind foarte mult de la un om la altul. Caracteristicile SOGIESC pot fi fluide.
 - Relațiile pe care solicitantul le-a avut sau le are (le-ar fi putut avea/le-ar putea avea). Ele pot fi numeroase sau inexistente, pot include o componentă emoțională sau sexuală; este posibil ca solicitanții care sunt lesbiene sau homosexuali să aibă (să fi avut) relații cu persoane de sex opus sau ca alți solicitanți să aibă (să fi avut) relații cu persoane de același sex, indiferent de orientarea lor sexuală, de exemplu în cadrul unor acte sexuale situaționale.
 - Nu puteți pune întrebări despre practicile sexuale.

Idei principale de reținut

- Posibila divulgare a caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului în fața altor persoane sau de către alte persoane. S-ar putea ca solicitantul să nu-și fi dezvăluit încă caracteristicile SOGIESC în fața altora, iar în unele cazuri caracteristicile SOGIESC percepute ale solicitantului ar putea fi relevante.
- Implicațiile faptului de a fi considerat o persoană care nu se conformează normelor predominante în societate sau în contextul de referință.
- Familiarizarea cu comunitatea, asociațiile sau grupurile LGBTIQ. Mulți solicitanți nu sunt familiarizați cu astfel de organizații.
- Familiarizarea cu politicile, legislația și practicile privind persoanele LGBTIQ. Solicitanții au niveluri diferite de cunoștințe și conștientizare.
- În faza de încheiere, asigurați-vă că toate aspectele relevante ale cererii au fost acoperite, reamintiți solicitantului că se asigură respectarea principiului confidențialității, dacă este nevoie, și consemnați orice nevoi speciale. În cazul unui solicitant non-binar, trans sau intersexual, informați-l cu privire la datele personale (nume, gen/sex) care vor fi utilizate în decizie.

5. Evaluarea probelor

Evaluarea probelor poate fi definită ca metoda principală de stabilire sau acceptare a faptelor relevante care stau la baza unui caz individual, prin procesul de examinare și de comparare a probelor disponibile ⁽⁴⁷⁾.

Adesea, în procedura de azil, solicitanții nu sunt în măsură să prezinte multe probe pentru a-și susține cererea, în afară de declarațiile lor. Acest lucru este valabil în special pentru solicitanții cu cereri legate de SOGIESC, care, prin natura lor, ating sfera privată a vieții unei persoane și, prin urmare, pot fi greu de susținut cu documente justificative.

Având în vedere acest lucru, adoptarea unei abordări structurate a evaluării probelor este importantă pentru a reduce riscul unei evaluări subiective și părtinitoare și pentru a facilita luarea unei decizii motivate, solide și coerente.

Publicație EUAA conexă

Pentru mai multe informații despre cum se evaluează probele în cererile de azil, consultați EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment \(Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului\)](#), ianuarie 2024, secțiunea „Elemente-cheie ale evaluării probelor”.

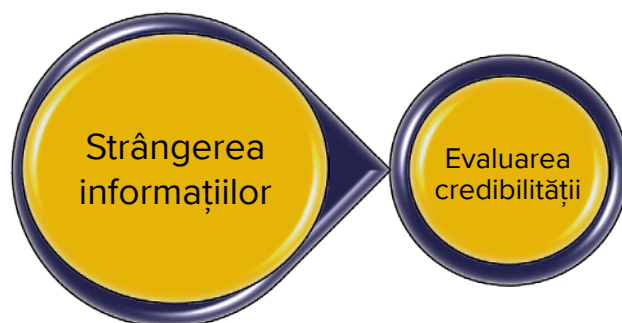
Acest capitol oferă informații despre modul în care ofițerul de decizie poate:

- să strângă probe în cazurile legate de SOGIESC, inclusiv să ia declarații într-un mod care ține seama de SOGIESC și să adune documente justificative și de altă natură într-o cerere legată de SOGIESC;
- să identifice și să formuleze fapte materiale în cazurile de SOGIESC, înțelegând următoarele:
 - de ce este important ca, în cazul cererilor legate de SOGIESC, identificarea faptelor materiale să nu fie prea restrictivă;
 - cum și de ce trebuie luate în considerare circumstanțele personale ale solicitantului;
 - de ce este important, atunci când se formulează fapte materiale, să se preia modul în care le-a prezentat solicitantul;
- să evalueze credibilitatea declarațiilor solicitantului, a documentelor justificative și a informațiilor ITO în cazurile SOGIESC.

⁽⁴⁷⁾ EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment](#) (Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului), ianuarie 2024, secțiunea „Elemente-cheie ale evaluării probelor”.

5.1. Culegerea informațiilor

Figura 9. Principalii pași ai evaluării probelor: strângerea informațiilor

Evaluarea probelor începe cu strângerea informațiilor. Procesul de strângere a informațiilor este finalizat după parcurgerea mai multor etape: strângerea probelor, identificarea faptelor materiale și corelarea fiecărei probe cu unul sau mai multe fapte materiale.

5.1.1. Strângerea probelor

La examinarea unei cereri, solicitantul și autoritatea de azil au **datoria de a coopera**: solicitantul, prin **prezentarea tuturor elementelor** necesare pentru a-și justifica cererea cât mai curând, iar autoritatea, prin **investigarea** și evaluarea elementelor relevante ale cererii.

În cazul cererilor legate de SOGIESC, ca parte a obligației dumneavoastră de investigare, este deosebit de important să identificați prompt orice nevoi specifice de garanții procedurale speciale care decurg din caracteristicile SOGIESC ale solicitantului sau din alte nevoi intersecționale și să răspundeți în mod adecvat acestor nevoi.

Pentru mai multe informații referitoare la nevoile specifice, vezi secțiunile [2.1. „SOGIESC și nevoile speciale”](#) și [2.2. „Identificarea nevoilor speciale”](#).

Publicație EUAA conexă

Pentru mai multe informații privind obligația de cooperare, consultați EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment](#) (Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului), ianuarie 2024, secțiunea 1.1. „Strângerea probelor”.

a) Luarea declarațiilor

Declarațiile sunt de obicei principala, dacă nu singura sursă de probe în cazurile legate de SOGIESC. La pregătirea și desfășurarea interviului personal, pentru a lua declarațiile solicitantului, urmați îndrumările incluse în capitolul [4. „Interviul personal”](#). Este deosebit de important să fiți conștient de provocările care pot decurge din dificultatea întâmpinată de solicitant în a împărtăși informații despre anumite subiecte sensibile. Pentru mai multe detalii despre cum să creați o atmosferă propice, vezi secțiunea [1.1. „Importanța încrederii”](#). Fiți conștienți de posibilele prejudecăți, presupuneri sau stereotipuri și de alți factori de denaturare care vă pot afecta pe

dumneavoastră și interviul (vezi mai multe în secțiunea [5.2.4. „Factori de denaturare”](#) și în secțiunea [1.4. „Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților”](#)). Pentru mai multe îndrumări despre cum să folosiți tehnicile de comunicare pentru a crea un mediu favorabil incluziunii, consultați [Ghidul practic pentru solicitanții cu SOGIESC diverse – elemente transversale](#), capitolul 3. „Comunicarea favorabilă incluziunii și crearea de spații sigure”.

Obligația de a prezenta toate elementele cât mai curând revine solicitantului ⁽⁴⁸⁾. Cu toate acestea, măsura în care ar trebui să se aștepte de la solicitanții cu cereri legate de SOGIESC să îndeplinească această obligație în ceea ce privește dezvăluirea de informații privind experiențele lor SOGIESC și conexe trebuie să țină cont de circumstanțele lor personale și de caracterul delicat al subiectului.

În plus, ca în orice examinare a cererilor de protecție internațională, dumneavoastră, ca ofițer de decizie care strânge probe, trebuie să vă asigurați că solicitantului i s-au dat suficiente ocazii de a clarifica orice posibile inconsecvențe, probleme de plauzibilitate sau lipsa de informații. La final, concentrați-vă asupra identificării cauzei (cauzelor) oricăror inconsecvențe rămase sau a lipsei de detalii, pentru a determina măsura în care acestea ar trebui considerate un indicator de credibilitate negativ. Acest demers trebuie să țină seama de circumstanțele personale ale solicitantului sau de alți factori care pot afecta capacitatea acestuia de a-și justifica cererea, astfel încât să se poată evalua în mod corespunzător impactul lor asupra evaluării credibilității.

b) Strângerea documentelor justificative și a altor tipuri de probe

În cazul cererilor legate de SOGIESC, este important să se țină cont de faptul că (în majoritatea cazurilor) solicitanții nu pot furniza documente sau alte probe concludente cu privire la caracteristicile lor SOGIESC.

Atunci când un solicitant prezintă documente sau alte probe pentru a-și susține caracteristicile SOGIESC, există anumite considerații cu privire la **tipul de documente justificative care ar trebui admise și evaluate** și ponderea care poate fi acordată diferitelor tipuri de documente justificative.

- **Examenle medicale sau rezultatele analizelor** menite să determine orientarea sexuală a unei persoane nu pot fi solicitate și nici acceptate de dumneavoastră (sau de oricine altcineva din cadrul autorității de azil) ca probă; nu se pot utiliza nici **rapoarte psihologice** care furnizează indicații privind orientarea sexuală a solicitantului pentru a evalua credibilitatea orientării sexuale a unei persoane ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁸⁾ Articolul 4 alineatul (1) din DCPI (reformată); articolul 4 alineatul (1) din RCPI și articolul 28 alineatul (6) din APR.

⁽⁴⁹⁾ În hotărârea CJUE, 2014, [A, B, C](#), *op. cit.*, nota de subsol 19, punctele 59-66, Curtea a precizat că testele privind activitățile sexuale și testele efectuate în vederea stabilirii orientării sexuale a unei persoane nu trebuie utilizate de către autorități. În hotărârea CJUE din 25 ianuarie 2018, [F / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal](#) (anterior [Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal](#)), în cauza C-473/16, EU:C:2018:36, punctele 71-72, CJUE a exclus, de asemenea, utilizarea unei expertize psihologice pentru a evalua credibilitatea orientării sexuale declarate a unui solicitant. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#). În ambele hotărâri, CJUE face trimitere la CEDO și la Carta drepturilor fundamentale a UE (*op. cit.*, nota de subsol 33) și în special la articole precum cele referitoare la dreptul la respectarea demnității umane (articolul 1 din CEDO; articolul 1 din Carta UE), dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 8 din CEDO; articolul 7 din Carta UE) și interzicerea generală și absolută a torturii și a tratamentelor inumane sau degradante (articolul 3 din CEDO; articolele 3 și 4 din Carta UE). De menționat și hotărârea CJUE din 7 noiembrie 2013, [Minister voor Immigratie en Asiel / X, Y și Z / Minister voor Immigratie en Asiel](#), cauzele conexe C-199/12 – C-201/12, EU:C:2013:720, punctul 76 și punctul 3 din concluzii. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#). Considerentul 42 al RCPI prevede că „[...] În special în ceea ce privește orientarea sexuală și identitatea de gen, solicitanții nu ar trebui să fie supuși unor întrebări sau teste detaliate în ceea ce privește practicile lor sexuale”.

În cazul solicitanților trans care susțin că și-au început sau și-au încheiat tranziția, probele medicale ale unei intervenții medicale de afirmare a genului sau ale unui tratament hormonal pot corobora declarația acestora. În aceste cazuri puteți accepta aceste documente sau puteți întreba dacă solicitantul le are. Dacă sunt prezentate, puteți folosi aceste documente ca probe. Același lucru este valabil și pentru probele medicale ale unor afecțiuni congenitale, ale unor caracteristici biologice sau ale unor intervenții medicale pentru solicitanții intersexuali. Însă, lipsa unor asemenea probe medicale în sine nu poate avea un impact negativ asupra evaluării credibilității.

- **Documentele justificative, de exemplu fotografii sau materiale video cu acte intime sau nuditate** (explicite sau nu) nu pot fi solicitate sau acceptate de dumneavoastră și nu pot fi utilizate pentru a evalua credibilitatea orientării sexuale a unei persoane. Acest lucru ar constitui o încălcare a demnității personale. Rețineți că „autorizarea sau acceptarea unui asemenea tip de probe ar avea un efect incitativ în privința altor solicitanți și ar conduce, add, la impunerea unor astfel de probe acestora din urmă” ⁽⁵⁰⁾.
- **Alte tipuri de fotografii sau materiale video** (și anume imagini care nu prezintă acte sexuale sau intime) care sunt prezentate în sprijinul orientării sexuale sau a identității de gen a solicitantului pot fi acceptate, dar nu solicitate. Dacă sunt prezentate, aceste materiale trebuie luate în considerare în evaluarea credibilității.
- Solicitantul poate prezenta și **postări sau articole** (de exemplu, articole online sau din ziare) în sprijinul oricăror fapte materiale, inclusiv, de exemplu, al caracteristicilor sale SOGIESC sau al unor evenimente care ar putea genera un risc la returnare.
- Cercetarea informațiilor din **surse deschise** v-ar putea ajuta să găsiți informații care nu au fost prezentate de solicitant, de exemplu, cu privire la starea civilă/existența unei relații sau istoricul solicitantului, problemele anterioare sau activitățile legate de LGBTIQ în care a fost implicat solicitantul. De asemenea, v-ar putea ajuta să verificați sau să găsiți mai mult context pentru informațiile sau probele prezentate de solicitant.

5.1.2. Identificarea și formularea faptelor materiale

Faptele materiale sunt (presupuse) fapte și circumstanțe legate de unul sau mai multe dintre elementele constitutive ale definiției refugiatului ⁽⁵¹⁾ sau a persoanei eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară ⁽⁵²⁾ și se află în centrul cererii ⁽⁵³⁾.

a) Identificarea faptelor materiale

Deși faptele materiale trebuie asociate elementelor constitutive ale definiției refugiatului sau a persoanei eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară, în cererile legate de SOGIESC este important ca identificarea faptelor materiale să nu fie tratată prea restrictiv. Cu alte cuvinte, **asigurați-vă că nu treceți cu vederea faptele** care, la prima vedere, ar putea părea irelevante pentru protecția internațională, iar la o evaluare mai atentă se pot dovedi a fi fapte materiale. De exemplu, dacă un solicitant trans declară că și-a părăsit țara pentru că nu-și

⁽⁵⁰⁾ CJUE, 2014, *A, B, C*, op. cit., nota de subsol 19, punctul 66. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#).

⁽⁵¹⁾ Conform articolului 1 secțiunea A alineatul (2) din Convenția privind statutul refugiaților; articolul 2 litera (d) din DCPI (reformată); articolul 3 punctul 5 din RCPI.

⁽⁵²⁾ Conform articolului 2 litera (f) și articolul 15 din DCPI (reformată), articolul 3 punctul 6 și articolul 15 din RCPI.

⁽⁵³⁾ Articolul 4 alineatul (3) din DCPI (reformată) și articolul 34 alineatul (2) din APR.

putea câștiga existența, aveți grijă să nu respingeți prea ușor acest fapt ca fiind irelevant pentru cerere doar pentru că, la prima vedere, nu pare să aibă legătură cu criteriile de eligibilitate. Este posibil ca solicitantul să nu aibă oportunități de angajare sau acces la asistență medicală și locuință deoarece este trans. În acest caz, atât identitatea trans, cât și discriminarea suferită ar constitui fapte materiale ⁽⁵⁴⁾. În mod similar, relațiile sexuale anterioare cu persoane de același sex pot constitui, în egală măsură, fapte materiale, chiar dacă solicitantul nu este sau nu se identifică ca gay, lesbiană sau bisexual. Faptul că au avut loc activități sexuale cu persoane de același sex ar putea genera în sine un risc la returnare.

Analizați critic toate probele disponibile – declarații și documente – pentru a identifica corect un fapt material și pentru a evita să deduceți fapte fără a explora informațiile pe deplin. De exemplu, faptul că un solicitant prezintă un raport medical care atestă că s-a supus unor proceduri de afirmare a genului nu înseamnă întotdeauna că solicitantul este trans sau că se identifică ca atare. În anumite contexte, s-ar putea ca solicitanții să fi fost constrânși să se supună unui tratament sau unor proceduri medicale ca „măsuri corectoare” (de exemplu, tranziție corectoare pentru bărbații homosexuali sau persoane intersexuale).

Mai mult, orice fapt care poate duce sau a dus la imputarea unei anumite caracteristici SOGIESC solicitantului trebuie identificat ca fapt material relevant pentru cerere.

În plus, când identificați faptele materiale, luați în considerare **circumstanțele personale** ale solicitantului ⁽⁵⁵⁾. Când circumstanțele personale au potențialul de a mări riscul de persecuție sau de vătămare gravă, ele trebuie identificate și explicitate în formularea faptului material, pentru a indica relevanța lor și a face obiectul unei evaluări a credibilității.

Publicație EUAA conexă

Pentru îndrumări mai detaliate privind circumstanțele personale în evaluarea probelor, consultați EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment \(Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului\)](#), ianuarie 2024, secțiunea 1.2.1 litera (d) „Țineți seama de circumstanțele personale ale solicitantului legate de faptele materiale”.

În sfârșit, rețineți că pot apărea fapte materiale după plecarea din țara de origine (ceea ce ar putea face ca solicitantul să devină **refugiat sur place**) ⁽⁵⁶⁾. Noi fapte materiale pot să iasă la iveală chiar în timpul procesării și/sau examinării cererii de azil. De exemplu, solicitantul ar putea fi supus unei intervenții de afirmare a genului sau ar putea începe o relație cu o persoană de același sex în timpul procedurii de azil. Prin urmare, atât timp cât evaluarea nu a fost finalizată, pot fi identificate noi fapte materiale, care pot fi adăugate la cerere și incluse în evaluare.

În cazul cererilor legate de SOGIESC, este, de asemenea, deosebit de important să se asigure că toate faptele materiale (potențiale) ale cererii au fost explorate în timpul interviului personal.

⁽⁵⁴⁾ Rețineți că identificarea faptelor materiale nu implică evaluarea juridică propriu-zisă. Prin urmare, întrebarea dacă discriminarea este atât de gravă încât să constituie persecuție va fi examinată într-o etapă ulterioară a procesului decizional.

⁽⁵⁵⁾ Articolul 4 alineatul (3) litera (c) din DCPI (reformată); articolul 34 alineatul (2) litera (d) din APR.

⁽⁵⁶⁾ Articolul 5 din DCPI (reformată); articolul 5 din RCPI.

b) Formularea faptelor materiale

Atunci când **formulați faptele materiale**, este important să preluați modul în care vi le-a prezentat solicitantul. Cu alte cuvinte, trebuie să acceptați situația sau evenimentul așa cum este descris(ă) de solicitant.

În cazurile legate de SOGIESC, acest lucru este deosebit de important, deoarece orientările sexuale, identitățile de gen, exprimările genului și caracteristicile sexuale pot fi resimțite și trăite în moduri diferite și pot avea multe nuanțe. Prin urmare, modul în care un solicitant se definește pe sine și își definește caracteristicile SOGIESC poate să nu se încadreze în categorii specifice sau „predefinite”. De asemenea, este posibil ca un solicitant să nu se identifice în mod explicit folosind terminologia inclusă în acronimul LGBTIQ. Acest lucru ar trebui să se reflecte în modul în care sunt formulate faptele materiale pentru a stabili baza necesară pentru o evaluare corectă a credibilității.

Exemplu

Mai jos este prezentat un exemplu de formulare eronată, care nu respectă modul în care solicitanta a prezentat faptul material, urmată de o formulare corectă.

Rezumatul declarațiilor solicitantei

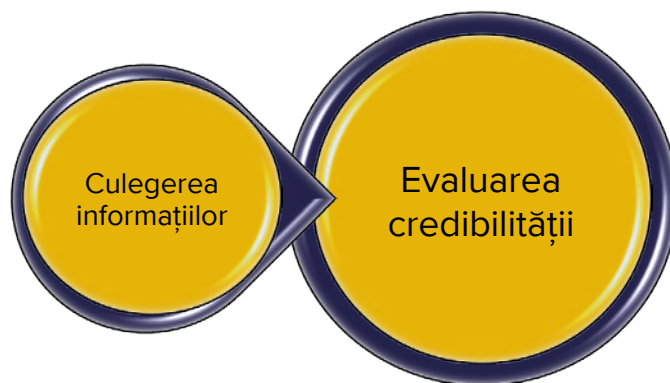
O tânără din țara X i-a spus ofițerului de decizie că a avut o relație sexuală cu altă femeie. Este singura relație pe care a avut-o vreodată. Solicitanta nu s-a definit pe sine în ceea ce privește orientarea sexuală în niciun moment al interviului.

Formularea faptului material

- ☐ Solicitanta este lesbiană.
- ☒ Solicitanta este o femeie care a avut o relație sexuală cu altă femeie.

5.2. Evaluarea credibilității

Figura 10. Principalii pași ai evaluării probelor: evaluarea credibilității

Evaluarea credibilității este procesul de **analizare a tuturor probelor relevante** prin utilizarea de criterii și indicatori specifici, pentru a stabili în mod individual, imparțial și obiectiv ce fapte materiale pot fi admise într-o cerere de protecție internațională. Probele relevante sunt constituite în principal din declarațiile solicitantului, documente justificative și informații ITO.

Publicație EUAA conexă

Pentru mai multe informații privind evaluarea credibilității în general, consultați EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment](#) (*Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului*), ianuarie 2024, secțiunea 2. Pasul 2. „Evaluarea credibilității”.

5.2.1. Evaluarea declarațiilor solicitantului

Evaluarea credibilității declarațiilor făcute de solicitant pentru cazurile legate de SOGIESC se efectuează utilizând aceiași **indicatori de credibilitate** ca și în cazul oricărei alte cereri: nivelul de detaliu și specificitatea declarațiilor solicitantului, coerența internă, consecvența și plauzibilitatea, precum și consecvența acestor declarații cu toate celelalte probe legate de faptul material examinat (credibilitate internă) și consecvența lor cu informațiile ITO (credibilitate externă).

Plauzibilitatea se poate aplica, de asemenea, ca și criteriu, dar trebuie aplicată cu prudență și în limitele definiției sale. Plauzibilitatea se referă la ceea ce este posibil sau posibil de crezut în legătură cu informațiile general acceptate, cum ar fi legile fizicii sau cursul previzibil al evenimentelor. Considerațiile privind plauzibilitatea nu trebuie să se bazeze pe speculații și presupuneri subiective sau preconcepții. De exemplu, faptul că solicitantul a avut o întâlnire cu o persoană de același sex în casa familiei sale nu poate fi considerat neplauzibil doar pentru că acest comportament pare irațional, deoarece l-ar fi putut expune la riscuri dacă familia l-ar fi prins în flagrant.

La aplicarea indicatorilor de credibilitate, toți **factorii individuali și circumstanțiali** care pot duce la denaturări trebuie luați în considerare în raport cu impactul lor posibil asupra capacității solicitantului de a-și justifica cererea. De asemenea, aceștia trebuie luați în considerare în ceea ce privește capacitatea ofițerului de decizie de a evalua cererea într-un mod imparțial și obiectiv. Fiți conștienți de propriile presupuneri și asigurați-vă că acestea nu vă influențează așteptările în ceea ce privește suficiența detaliilor furnizate de solicitant sau plauzibilitatea lor. Vezi și secțiunea [5.2.4 „Factori de denaturare”](#).

Publicație EUAA conexă

Pentru îndrumări mai detaliate, consultați EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment](#) (*Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului*), ianuarie 2024, secțiunea 2.2. „Evaluarea declarațiilor solicitantului în raport cu indicatorii de credibilitate”.

Având în vedere acest lucru, cererile de azil legate de SOGIESC pot ridica totuși **probleme specifice de evaluare a credibilității**. Mai jos sunt câteva aspecte pe care ar putea fi necesar să le luați în considerare în analiza credibilității.

Autoidentificarea

Autoidentificarea este o indicație a caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului. Solicitanții care se autoidentifică drept LGBTIQ vor trebui totuși, ca și în alte tipuri de cereri, să-și susțină cererea cu declarații detaliate, coerente și plauzibile legate de caracteristicile lor SOGIESC și cu alte probe de care dispun ⁽⁵⁷⁾.

În schimb, **lipsa autoidentificării** nu trebuie neapărat considerată un indicator al faptului că solicitantul nu are o anumită caracteristică SOGIESC sau că nu i se va imputa una. Pot exista diverse motive pentru care un solicitant nu a ajuns într-un punct de autoidentificare sau nu se poate identifica cu termenii folosiți în mod obișnuit pentru a vorbi despre diverse caracteristici SOGIESC sau nu se poate identifica ca persoană LGBTIQ ca atare.

Diversitatea experiențelor și varietatea circumstanțelor personale

Pentru cererile legate de SOGIESC, într-un mod similar cu structurarea interviului personal (vezi secțiunea [4.3.1. „O abordare flexibilă”](#)), luați în considerare **diversitatea experiențelor** pe care le pot avea solicitanții și **varietatea circumstanțelor personale** din cazul în speță atunci când evaluați credibilitatea declarațiilor solicitantului. Fiecare persoană își percepe, resimte și trăiește propriile caracteristici SOGIESC în mod personal, care poate fi diferit de al altora. Evenimentele sau situațiile legate de caracteristicile SOGIESC ale unei persoane pot avea o semnificație diferită pentru fiecare persoană și o pot afecta la niveluri diferite. Este posibil totuși ca solicitanții cu un trecut similar să se identifice în moduri diverse, să fi avut experiențe diferite și să-și axeze cererea și relațiile pe aspecte diferite.

În cazurile de SOGIESC, **vârsta solicitantului** îi poate afecta gradul de conștientizare a propriei identități și capacitatea de a exprima gânduri și sentimente despre propriile caracteristici SOGIESC. Modul în care genul și sexualitatea sunt – sau nu – discutate și conceptualizate într-o anumită cultură poate influența modul în care o persoană își înțelege sexualitatea sau identitatea de gen. În plus, nu faceți presupuneri cu privire la vârsta la care cineva ar trebui sau nu să aibă relații romantice sau sexuale, să devină conștient de propriile caracteristici SOGIESC sau să le dezvăluie. Deși adolescența este perioada din viață care (în multe culturi) este de obicei asociată cu descoperirea și trezirea sexualității și a identității, procesele și evoluțiile legate de aceasta pot avea loc atât mai devreme, cât și mult mai târziu în viață. Solicitanții mai în vârstă pot întâmpina, de asemenea, dificultăți în a-și dezvălui caracteristicile SOGIESC, de exemplu din cauza expunerii mai îndelungate la discriminare, stigmatizare etc. Persoanele care își conștientizează/acceptă caracteristicile SOGIESC mai târziu în viață se pot teme, de asemenea, că nu vor fi considerate credibile. Luați în considerare cele de mai sus când efectuați evaluarea credibilității.

Faptele materiale pe care le identificați și pentru care veți efectua o analiză a credibilității vor fi diferite pentru cazuri diferite. Ați putea presupune că un anumit aspect este relevant pentru cazul respectiv, pe baza profilului solicitantului din fața dumneavoastră. Totuși, dacă nu este relevant pentru cazul solicitantului și acesta nu îl prezintă pentru a-și susține cererea, acesta nu este în sine un indicator de credibilitate negativ. De exemplu, dacă un solicitant homosexual declară că nu a avut niciodată o relație homosexuală, acest lucru nu este în sine

⁽⁵⁷⁾ CJUE, 2014, [A, B, C](#), *op. cit.*, nota de subsol 19, punctul 49. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#).

un indicator de credibilitate negativ pentru orientarea sa sexuală. Pentru a evalua credibilitatea declarației că este homosexual, va trebui să analizați alte declarații relevante pe baza criteriilor obișnuite de credibilitate, precum și a plauzibilității interne și externe, după caz. Pentru a identifica declarațiile relevante cu privire la un fapt material, examinați aspectele care au ieșit la iveală la interviu, cum ar fi descoperirea sau dezvăluirea caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului. Pentru mai multe detalii despre aspectele care pot fi relevante, vezi secțiunea [4.3.2. „Aspecte care ar putea fi relevante pentru analiză”](#).

Evaluarea credibilității în mod individualizat și adaptat

După cum s-a menționat deja, pentru a-și justifica cererea de azil legată de SOGIESC, solicitantul este adesea obligat să dezvăluie și să discute unele dintre experiențele sale private cele mai intime. Țineți cont de acest aspect când efectuați evaluarea credibilității și când aplicați indicatorii de credibilitate. În cazurile SOGIESC, este deosebit de important de subliniat că evaluarea credibilității trebuie efectuată **„în mod individualizat și adaptat”** ⁽⁵⁸⁾.

Dezvăluirea tardivă

Dezvăluirea tardivă în cazurile de SOGIESC nu ar trebui, în sine, să afecteze negativ concluziile privind credibilitatea orientării sexuale declarate de solicitant.

CJUE, 2014, A, B, C ⁽⁵⁹⁾

[...] ținând seama de caracterul sensibil al întrebărilor care au legătură cu sfera personală a unei persoane și în special cu sexualitatea sa, nu se poate concluziona în sensul lipsei de credibilitate a acesteia pentru simplul fapt că, din cauza reticenței de a dezvălui aspecte intime ale vieții sale, această persoană nu și-a declarat de la bun început homosexualitatea.

RCPI abordează și problema dezvăluirii tardive a orientării sexuale a solicitantului și concluziile aferente privind credibilitatea.

Considerentul 28 al RCPI

Autoritatea decizională nu ar trebui să concluzioneze că solicitantul este lipsit de credibilitate pentru simplul motiv că nu s-a bazat pe orientarea sa sexuală declarată cu prima ocazie pe care a avut-o pentru a prezenta motivele persecuției, cu excepția cazului în care este evident că solicitantul intenționează doar să întârzie sau să împiedice executarea unei decizii care ar avea ca rezultat returnarea sa.

Solicitanții LGBTIQ, care nu se conformează standardelor cism normative sau heteronormative ale societăților lor, au adesea o experiență lungă de marginalizare, discriminare, stigmatizare,

⁽⁵⁸⁾ UNHCR, [Ghidul privind protecția internațională nr. 9](#), op. cit. nota de subsol 33, punctul 62.

⁽⁵⁹⁾ CJUE, 2014, [A, B, C](#), op. cit., nota de subsol 19, punctul 69. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#).

violență sau trăiesc cu teama constantă de a fi „descoperiți” sau își reprimă în permanență anumite părți ale identității.

Conștientizarea și descoperirea de către solicitant a propriilor caracteristici SOGIESC

Modul în care un solicitant a trăit conștientizarea sau descoperirea propriilor SOGIESC poate fi diferit de experiența altor persoane, chiar dacă au un trecut similar (vezi secțiunea [4.3.2. „Aspecte care ar putea fi relevante pentru analiză”](#)). Absența luptei interioare sau incapacitatea de a identifica un moment sau o situație specifică în care solicitantul a devenit conștient de propriile caracteristici SOGIESC nu indică o lipsă de credibilitate.

Cunoașterea situației altor persoane cu aceleași caracteristici SOGIESC, a dispozițiilor legale și a rețelilor de sprijin LGBTIQ

Nivelul cunoștințelor solicitanților cu privire la situația persoanelor cu aceleași (sau alte) caracteristici SOGIESC, a dispozițiilor legale aferente și a rețelilor de sprijin LGBTIQ existente poate varia. Pentru a defini nivelul de informații la care vă puteți aștepta, luați în considerare particularitățile fiecărui caz în parte. De exemplu, unii solicitanți pot cunoaște situația persoanelor cu SOGIESC diverse doar din comunitatea lor, în timp ce alții pot cunoaște situația și la nivel național. În alt exemplu, solicitanții care sunt activiști LGBTIQ ar avea probabil mai multe cunoștințe decât solicitanții care nu au contactat niciodată o organizație LGBTIQ. Circumstanțele personale ale solicitantului, de exemplu nivelul său de studii, pot influența, de asemenea, cunoștințele și înțelegerea elementelor menționate mai sus.

Familiarizarea sau interacțiunea limitată a solicitantului cu rețelele sau grupurile LGBTIQ (ori lipsa completă a acestora) sau cunoașterea limitată (ori necunoașterea) dispozițiilor legale (în materie penală) nu trebuie considerată neapărat un indicator de credibilitate negativ, cu excepția cazului în care profilul și experiența solicitantului ar permite să se presupună în mod rezonabil că acesta are un anumit nivel de cunoaștere a uneia sau a celeilalte (de exemplu, un activist LGBTIQ experimentat și bine educat care prezintă acest lucru drept unul dintre elementele cererii sale). Declarațiile solicitantului trebuie evaluate în raport cu indicatorii de credibilitate.

Relațiile cu persoane de sex opus

Solicitanții din rândul homosexualilor sau al lesbianelor pot să aibă (sau să fi avut) relații cu persoane de sex opus. Acest lucru se poate întâmpla din mai multe motive (vezi mai multe în secțiunea [4.3.2. „Aspecte care ar putea fi relevante pentru analiză”](#)). Faptul de a avea sau de a fi avut relații cu persoane de sex opus, de a fi (fost) căsătorit sau de a avea copii ca persoană lesbiană sau gay nu trebuie considerat o inconsecvență în sine. Totuși, declarațiile referitoare la astfel de relații sunt de obicei relevante pentru evaluarea credibilității și trebuie evaluate în lumina declarațiilor referitoare la orientarea sexuală. Prin urmare, este posibil să fie nevoie să evaluați dacă există incoerențe sau inconsecvențe în relatarea solicitantului cu privire la aceste subiecte și la faptele materiale aferente.

Declarații detaliate privind activitățile și practicile sexuale

Declarațiile detaliate privind activitățile și practicile sexuale nu trebuie luate în considerare în evaluarea credibilității. Este posibil ca solicitantul însuși să se concentreze mai mult sau

exclusiv pe aspectele sexuale ale relațiilor sale sau pe sfera sexuală a caracteristicilor sale SOGIESC sau să se concentreze mai mult sau exclusiv pe sfera romantică. În orice caz, explicațiile privind motivele pentru care nu este sau se simte mai puțin interesat de una sau de cealaltă sferă, motivele și modurile în care practicile sau emoțiile sexuale sunt importante pentru el, dacă acest lucru a fost diferit în trecut și viziunea sa despre viitor în ceea ce privește relațiile, pot fi relevante în evaluarea credibilității.

Practicarea unei religii

Religiile sau autoritățile religioase pot adopta o poziție cu privire la anumite caracteristici SOGIESC. Puteți strânge informații despre acest subiect prin informațiile ITO. Fiți conștienți de propriile presupuneri cu privire la religia în cauză, la învățăturile și normele acesteia privind diversele SOGIESC.

Rețineți că, dacă solicitantul declară că aderă la sau că practică o anumită religie care, în general, nu sprijină sau nu este tolerantă față de caracteristicile SOGIESC ale solicitantului, acest lucru nu trebuie considerat o neconcordanță ca atare. Trebuie să evaluați dacă există incoerențe sau inconsecvențe în relatarea solicitantului cu privire la faptele materiale relevante, luând în considerare principiile generale ale analizei credibilității.

Rețineți, de asemenea, că poziția oficială pe care o are o religie față de o anumită caracteristică SOGIESC nu este neapărat (pe deplin) pusă în practică de o anumită comunitate. Trebuie să evaluați informațiile disponibile pe această temă ca fiind relevante pentru cazul individual.

Capacitatea de a exprima gânduri și sentimente

Când efectuați evaluarea credibilității, luați în considerare faptul că unii solicitanți s-ar putea simți mai confortabil și mai capabili să-și povestească experiențele și să-și exprime gândurile și sentimentele pe teme intime și personale decât alți solicitanți. Când se stabilește nivelul de detaliu, claritate, consecvență și profunzime care ar putea fi așteptat în mod rezonabil din declarațiile solicitantului, este important să cunoașteți circumstanțele personale și contextuale ale solicitantului, precum și alți factori care pot determina o denaturare a faptelor. (Vezi secțiunea [5.2.4. „Factori de denaturare”](#) și secțiunea [1.2. „Impactul mediului cultural, social și lingvistic”](#)). Rețineți că, la analiza circumstanțelor personale și contextuale ale solicitantului, factori ca nivelul de educație și/sau statutul social nu sunt neapărat indicatori ai capacității solicitantului de a vorbi despre sentimente (romantice) și emoții. De exemplu, nu toți oamenii cu studii universitare sunt neapărat abili în exprimarea emoțiilor.

5.2.2. Evaluarea documentelor justificative

Principala sursă de probe în cazurile de SOGIESC sunt declarațiile solicitantului (vezi mai multe la secțiunea [5.2.1. „Evaluarea declarațiilor solicitantului”](#)). Cu toate acestea, un solicitant poate prezenta documente justificative, cum ar fi fotografii, legitimații de membru al unor organizații de sprijin LGBTIQ sau declarații scrise ale unor terți.

Toate documentele justificative prezentate vor trebui examinate în ceea ce privește **forța probantă**, adică măsura în care probele respective pot susține faptul (faptele) material(e) la care se referă, pe baza unui set de criterii. Rețineți că, în orice caz, un document justificativ în

sine nu va fi concludent în ceea ce privește credibilitatea unui fapt material, ci va trebui analizat în raport cu celelalte probe (inclusiv cu declarațiile solicitantului și ITO).

Puteți face unele constatări privind forța probantă a documentelor justificative evaluând mai multe elemente din documentul în cauză, inclusiv:

- **relevanța** (dacă și cât de puternic este corelat cu un fapt material);
- **existența** (posibilitatea ca documentul să fi fost emis de autorul menționat);
- **conținutul** (de exemplu, contradicții în cadrul documentului, contradicții cu declarațiile solicitantului, precizie, acoperirea unor elemente esențiale sau adiacente, sursă);
- **natura** (de exemplu, original/copie, stare);
- **autorul** (de exemplu, cine, în ce calitate, obiectivitate);
- **formatul** (de exemplu, componentele formale și modul în care sunt structurate).

Publicație EUAA conexă

Pentru mai multe informații privind evaluarea documentelor justificative și a altor probe, consultați EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment \(Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului\)](#), ianuarie 2024, secțiunea 2.1. „Evaluati documentele justificative și alte probe”.

Următoarele paragrafe se axează pe aspectele referitoare la evaluarea documentelor justificative și a altor probe care sunt relevante în mod specific în cazurile SOGIESC.

a) Mărturii ale terților

Uneori, terții, și anume membri ai familiei, parteneri, grupuri de interese, martori, organizații ale societății civile și profesioniști, cum ar fi lucrătorii sociali, pot depune declarații în sprijinul cererii solicitantului. Ca și în cazul declarațiilor solicitantului însuși (și al tuturor celorlalte probe relevante pentru faptele materiale), declarațiile terților trebuie luate în considerare explicit și în mod corespunzător. Trebuie să se tragă o concluzie cu privire la forța probantă a fiecăruia dintre aceste documente pe baza criteriilor menționate anterior.

Este deosebit de important să se evalueze **calitatea în care** autorul depune mărturia și să se evalueze obiectivitatea lui. Prin urmare, trebuie luat în considerare autorul terț al unei declarații, motivul (motivele) din spatele emiterii unei declarații și conținutul documentului. Considerațiile de mai jos pot fi relevante în acest sens.

- Declarațiile (pozitive sau negative) făcute de **surse necunoscute sau anonime** au în mod normal o pondere limitată deoarece nu se poate determina autorul (și, prin urmare, nici fiabilitatea, obiectivitatea, motivul etc. ale acestuia).
- Mărturiilor care oferă **informații directe** trebuie să li se acorde mai multă importanță decât afirmațiilor bazate pe informații indirecte.

De exemplu, dacă un membru al unui grup de sprijin LGBTIQ declară că l-a văzut pe solicitant participând la diverse evenimente organizate de acest grup de sprijin LGBTIQ, o astfel de declarație ar avea, în general, mai multă greutate decât dacă

cineva afirmă că i s-a spus (de către solicitant sau de către altcineva) că solicitantul a participat la evenimente. În orice caz, probele nu vor avea o greutate concludentă și trebuie analizate împreună cu toate celelalte probe disponibile și relevante care pot fi legate de un fapt material.

- Declarațiile terților care sunt **doar o expresie de susținere sau afirmare a caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului**, fără informații factuale, ar avea, în general, o pondere mică sau nulă.

Dacă însă mărturiile conțin informații factuale suplimentare sau noi, aceste elemente vor trebui investigate suplimentar și vor trebui totuși evaluate împreună cu declarațiile solicitantului.

Declarațiile terților, chiar dacă sunt ample și provin dintr-o sursă fiabilă și independentă, nu exonerează solicitantul de obligația de a-și susține cererea prin declarații (verbale).

b) Conținutul de pe rețelele sociale

Fiți conștienți de faptul că respectivul conținut colectat de dumneavoastră sau prezentat de solicitant de pe **rețelele sociale** prezintă caracteristici problematice specifice. Rețelele sociale pot include platforme de socializare, aplicații online de întâlniri, bloguri și platforme de partajare de materiale video. În general, conținutul disponibil pe conturile de pe rețelele sociale nu este supus aceluiași proces riguros de cercetare și redactare precum cel din alte surse mass-media. Un astfel de conținut este adesea generat de utilizatori. Rețineți că identitatea autorului postării și conturile private de pe rețelele sociale pot fi furate cu ușurință. Informațiile de pe rețelele sociale pot fi modificate rapid, inclusiv în ceea ce privește conținutul și setările de confidențialitate și anume, conținut cu caracter public sau privat.

Rețineți că s-ar putea ca solicitantii să-și ascundă sau să nu-și dezvăluie caracteristicile SOGIESC pe rețelele sociale și chiar să folosească profiluri prin care să prezinte SOGIESC „conforme”. Prin urmare, riscul ca acest conținut să fie inexact, părtinitor, să inducă intenționat în eroare sau să fie îndoielnic este mai mare decât în cazul altor surse de informații. Luați în considerare acest aspect când evaluați forța probantă a unui astfel de material și când îl utilizați în evaluarea credibilității. Ca în toate celelalte cazuri, dacă apar neconcordanțe între informațiile culese prin rețele sociale sau prin cercetarea datelor din surse deschise, solicitantului trebuie să i se dea posibilitatea de a-și clarifica declarațiile.

Publicație EUAA conexă

Pentru mai multe informații, vezi EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment \(Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului\)](#), ianuarie 2024, secțiunea 2.1.4. litera (c) „Conținut colectat prin intermediul rețelelor sociale”.

c) Rapoarte medicale

După cum s-a menționat mai sus, în secțiunea [5.1.1. b\) „Strângerea documentelor justificative și a altor tipuri de probe”](#), solicitantii pot prezenta rapoarte medicale care atestă tratamentele sau procedurile medicale pe care le-au urmat, inclusiv, de exemplu, operații chirurgicale de afirmare a genului.

Astfel de rapoarte medicale pot fi luate în considerare la evaluarea credibilității faptului material de care sunt legate în speță. (Vezi secțiunea [5.1.2. a\) „Identificarea faptelor materiale”](#)). Faptul material cu care se pot corela aceste probe va depinde de modul în care se autoidentifică solicitantul sau de cererea în sprijinul căreia a prezentat documentul în cauză. De exemplu, într-un caz în care solicitantul susține că este homosexual și că a fost constrâns să se supună unei intervenții chirurgicale „corectoare”, un raport medical care atestă o operație chirurgicală de afirmare a genului ar putea fi luat în considerare în evaluarea credibilității faptului că s-a operat. În alt caz, un raport medical care atestă o operație chirurgicală de afirmare a genului ar putea sprijini cererea solicitantului în care afirmă că este o femeie trans. Rețineți că examenele medicale sau rezultatele analizelor care vizează stabilirea orientării sexuale a unei persoane, inclusiv evaluările psihologice, nu pot fi folosite pentru a evalua credibilitatea orientării sexuale a unei persoane ⁽⁶⁰⁾.

Rețineți că este posibil ca solicitanții trans să nu fi urmat (sau să nu fi început) un tratament sau o procedură de afirmare a genului. Acest lucru poate fi o alegere personală sau poate avea alte motive. Prin urmare, este posibil ca aceștia să nu prezinte niciun raport medical. Acest lucru nu trebuie considerat un indicator de credibilitate negativ în ceea ce privește identitatea lor de gen.

d) Lipsa documentelor justificative

În general, **absența documentelor justificative** privind caracteristicile SOGIESC ale unei persoane nu trebuie să ducă neapărat la constatări negative privind credibilitatea ⁽⁶¹⁾. După cum s-a menționat în prima parte a acestui capitol, de multe ori, solicitanții aflați în procedura de azil nu sunt în măsură să prezinte prea multe probe, în afară de declarațiile proprii, pentru a-și susține cererea. Acest lucru este valabil în special în cazul solicitanților cu cereri legate de SOGIESC.

Cu toate acestea, ofițerul de decizie trebuie să evalueze dacă solicitantul și-a îndeplinit obligația de a-și motiva cererea. Pentru mai multe informații, vezi secțiunea [5.1.1. „Strângerea probelor”](#).

5.2.3. Evaluarea ITO

Deși informațiile ITO sunt adesea esențiale pentru evaluarea credibilității faptelor materiale ale unei cereri de protecție internațională, măsura în care acestea pot susține evaluarea unui caz individual depinde de o varietate de factori, inclusiv de măsura în care cererea se bazează pe circumstanțe personale și evenimente strict legate de sfera personală sau de cât de bine sunt documentate informațiile despre un anumit subiect într-o anumită țară de origine. Restricțiile sau dificultățile de relatare a informațiilor existente în țara de origine pot **limita disponibilitatea** informațiilor referitoare la un anumit subiect și, de aceea, trebuie luate întotdeauna în considerare.

⁽⁶⁰⁾ CJUE, 2014, [A, B, C](#), op. cit., nota de subsol 19, punctele 59-66; CJUE, hotărârea din 25 ianuarie 2018, [F/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal](#) (anterior [Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal](#)), C-473/16, EU:C:2018:36.

⁽⁶¹⁾ Articolul 4 alineatul (5) din DCPI (reformată), articolul 4 alineatul (5) din RCPI.

În cazurile SOGIESC, rețineți că marginalizarea persoanelor LGBTIQ în țările de origine poate duce la **subraportare**, astfel cum s-a detaliat în secțiunea [4.1. „Pregătirea interviului”](#). Măsura în care organizațiile și grupurile internaționale și de altă natură pot monitoriza și documenta abuzurile îndreptate împotriva persoanelor LGBTI rămâne limitată în multe țări. Prin urmare, s-ar putea ca ITO să nu fie disponibile deloc sau să aibă o amploare limitată – de exemplu, dacă relatează doar situația anumitor grupuri acoperite de termenul generic LGBTIQ sau a anumitor regiuni ale țării (în mod normal, capitala), dar nu și a altora.

Prin urmare, în scopul evaluării credibilității, este important să se țină cont de faptul că **lipsa informațiilor ITO** nu înseamnă neapărat că un eveniment, o problemă sau anumite persoane menționate de solicitant nu au existat sau nu există. Astfel, lipsa informațiilor ITO nu trebuie să ducă în sine la constatări negative despre credibilitate sau să fie considerată neapărat un indicator de credibilitate negativ. Înainte de a trage concluzii, trebuie să luați în calcul cât de probabil este ca informațiile ITO relevante să fie disponibile pentru elementele în legătură cu care aveți nevoie de ele.

Publicație EUAA conexă

Pentru informații generale cu privire la utilizarea informațiilor ITO, vezi [Ghidul practic referitor la utilizarea informațiilor privind țara de origine de către responsabilii de caz pentru examinarea cererilor de azil](#), decembrie 2020.

5.2.4. Factori de denaturare

Ca ofițer de decizie, trebuie să fiți conștient că diverși factori pot afecta capacitatea solicitantului de a da declarații sau modul în care le dă. Anumiți factori pot afecta și modul în care dumneavoastră, ca ofițer de decizie, formulați, primiți și interpretați mesaje.

Factorii de denaturare pot fi legați de **solicitantul însuși**, de **traducerea orală și de situația de interviu**, precum și de dumneavoastră, **ofițerul de decizie**. Factorii care pot duce la denaturări vor exista întotdeauna, nu îi puteți evita complet. Trebuie să fiți însă conștienți de ei în timpul diferitelor etape ale procesului de evaluare a probelor pentru a putea reduce la minimum impactul lor asupra rezultatului procedurii ⁽⁶²⁾.

Mulți factori de denaturare se pot aplica simultan și pot fi interconectați. În cazurile de SOGIESC, există anumiți factori de denaturare care sunt deosebit de relevanți. Aceștia includ contextul social, cultural și lingvistic (vezi secțiunea [1.2. „Impactul mediului cultural, social și lingvistic”](#)), rușinea, neîncrederea și teama din partea solicitantului (vezi secțiunea [1.3. „Impactul stigmatizării, al rușinii, al neîncrederii și al fricii”](#)), stereotipurile, presupunerile și prejudecățile (vezi secțiunea [1.4. „Impactul stereotipurilor, al presupunerilor și al prejudecăților”](#)).

Ca ofițer de decizie, trebuie să fiți conștienți și de faptul că ați auzit și ați citit de multe ori povești similare, fapt care v-ar putea face să resimțiți o anumită **„saturație privind credibilitatea”** sau o **„detașare față de caz”**. Acest lucru vă poate predispune la evitarea aprofundării declarațiilor primite în timpul interviului, pentru a nu asculta încă o dată despre

⁽⁶²⁾ Articolul 10 alineatul (3) litera (a) și articolul 15 alineatul (3), litera (a) din DPA (reformată); articolul 13 alineatul (7) litera (a) și articolul 34 alineatul (2) din APR.

experiențe traumatizante. De asemenea, vă poate determina să ridicați în mod nerezonabil pragul de credibilitate pe care îl aplicați. Prin urmare, nu uitați că trebuie să analizați fiecare caz în parte, în acord cu caracteristicile sale, fără preconcepții.

Publicație EUAA conexă

Pentru a afla mai multe despre factorii de denaturare, consultați EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment](#) (Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului), ianuarie 2024, secțiunea 2.3. „Țineți cont de factorii individuali și circumstanțiali care pot duce la denaturări”.

Idei principale de reținut

- În multe cazuri, singurele probe disponibile vor fi declarațiile solicitantului.
- Anumite tipuri de documente nu pot fi folosite ca probe în cazurile SOGIESC, cum ar fi rezultate ale examinărilor medicale sau ale analizelor – inclusiv evaluări psihologice – care vizează stabilirea orientării sexuale a unei persoane, precum și probe care prezintă acte intime sau nuditate, sub formă de fotografii și materiale video.
- Când identificați faptele materiale, nu treceți cu vederea elementele relevante, luați în considerare circumstanțele personale ale solicitantului, rețineți că percepția solicitantului ca având o anumită caracteristică SOGIESC ar fi un fapt material relevant și luați în considerare faptele care au avut loc *sur place*.
- Când formulați faptele materiale, redați situația sau evenimentele așa cum sunt descrise de solicitant.
- Când evaluați credibilitatea declarațiilor solicitantului, pe lângă criteriile generale, trebuie să țineți cont de următoarele.
 - Fiți conștienți de posibilele presupuneri și stereotipuri și evitați (pe cât posibil) ca acestea să vă afecteze evaluarea.
 - Solicitanții cu cereri legate de SOGIESC nu sunt un grup omogen. Țineți cont de diversitatea experiențelor și a circumstanțelor lor personale.
 - Faptele materiale pentru care veți efectua o analiză a credibilității vor fi diferite. Examinați aspectele care au ieșit la iveală la interviu pentru a identifica declarațiile relevante. Dacă ați fi presupus că un anumit aspect este relevant, pe baza profilului solicitantului, dar acesta nu este, de fapt, relevant în cazul specific, acest lucru nu este în sine un indicator de credibilitate negativ.
 - Efectuați evaluarea credibilității în mod individualizat și adaptat ⁽⁶³⁾.
 - Lipsa autoidentificării nu este în sine un indicator de credibilitate negativ.
 - Dezvăluirea târzie a caracteristicilor SOGIESC nu ar trebui, în sine, considerată de natură a afecta credibilitatea.

⁽⁶³⁾ UNHCR, [Ghidul privind protecția internațională nr. 9](#), op. cit. nota de subsol 33, punctul 62.

Idei principale de reținut

- Nivelul de cunoaștere a dispozițiilor legale care afectează persoanele LGBTIQ sau familiarizarea cu grupurile de sprijin LGBTIQ poate varia și, prin urmare, informațiile pe care le puteți aștepta de la solicitant variază, de asemenea.
- Persoanele din rândul homosexualilor sau al lesbienelelor pot să aibă (sau să fi avut) relații cu persoane de sex opus. Acesta nu este un indicator de credibilitate negativ în sine. În același timp, evaluați dacă există inconsecvențe în relatarea solicitantului cu privire la aceste subiecte și la faptele materiale aferente.
- Dacă solicitantul declară că aderă la sau că practică o anumită religie care, în general, nu sprijină sau nu este tolerantă față de caracteristicile SOGIESC ale sale, acest lucru nu reprezintă inconsecvență în sine. Evaluați dacă există inconsecvențe în relatarea solicitantului, din perspectiva principiilor generale ale analizei credibilității.
- Nu luați în considerare declarațiile detaliate privind activități și practici sexuale.
- Fiți întotdeauna conștienți de posibii factori care au un impact asupra capacității solicitantului de a prezenta faptele, inclusiv asupra capacității sale de a-și exprima gândurile și sentimentele.
- La evaluarea documentelor justificative:
 - acordați o atenție deosebită sursei/autorului mărturiilor terților;
 - luați în considerare particularitățile conținutului de pe rețelele sociale;
 - fiți deosebit de atenți când evaluați rapoartele medicale, corelați-le cu faptul material corect și rețineți că unele rapoarte nu pot fi folosite pentru a evalua credibilitatea;
 - rețineți că lipsa documentelor justificative în cazurile legate de SOGIESC nu ar trebui să ducă neapărat la concluzii negative privind credibilitatea.
- Când evaluați informațiile ITO, rețineți că, pentru unele țări sau profiluri, ele ar putea fi limitate din mai multe motive, inclusiv legate de subraportare. Țineți cont de faptul că lipsa informațiilor ITO nu înseamnă neapărat că un eveniment, o problemă sau anumite persoane menționate de solicitant nu există sau nu au existat.
- Rețineți că factorii de denaturare pot afecta procesul de evaluare a probelor și încercați să le reduceți impactul la minimum.

6. Evaluarea riscului

Acest capitol se axează pe:

- detalierea elementelor și a considerațiilor de care trebuie să se țină cont la evaluarea riscului la returnare în cazurile prezentate;
- clarificarea rolului pe care îl pot juca declarațiile și documentele justificative, împreună cu ITO și cu circumstanțele personale;
- sublinierea considerațiilor legate de persecuțiile anterioare și diversele posibile cereri legate de SOGIESC, cu accent deosebit pe cererile *sur place* și pe cererile solicitanților din țări cu legi care incriminează anumite SOGIESC sau activitățile sexuale între persoane de același sex;
- oferirea de îndrumări cu privire la conceptul de „discreție”;
- prezentarea unor considerații referitoare la agenții de persecuție în cererile legate de SOGIESC și la legile naționale care incriminează SOGIESC.

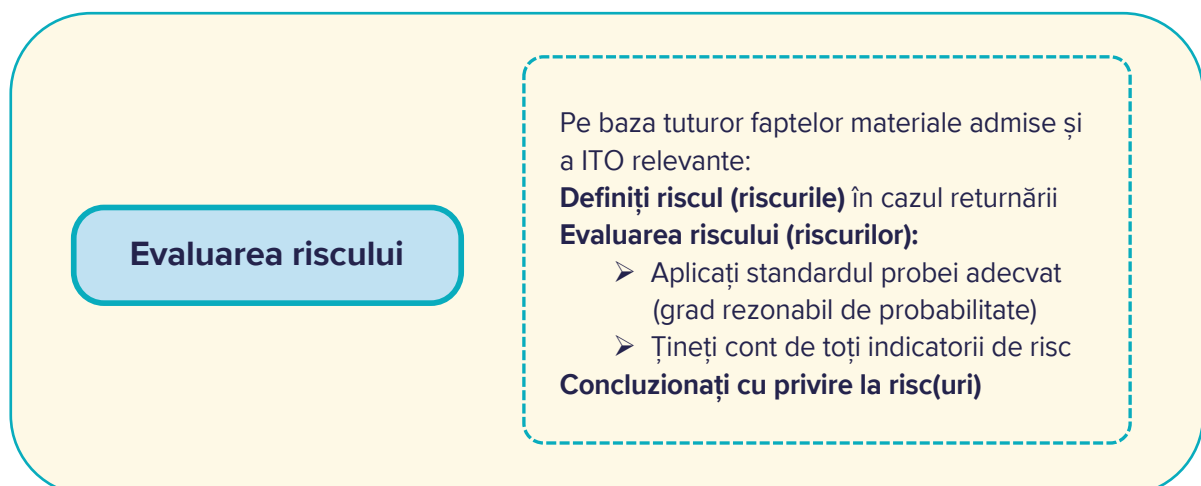
Publicație EUAA conexă

Pentru informații despre celelalte elemente ale evaluării riscului, consultați EUAA, [*Practical Guide on Evidence and Risk Assessment*](#) (*Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului*), capitolul 3. „Pasul 3. Evaluarea riscului”.

6.1. Elemente de luat în considerare

Evaluarea riscului este analiza factuală și prospectivă menită să evalueze probabilitatea ca solicitantul să fie persecutat dacă se întoarce în țara sa de origine. Această analiză ia în considerare faptele materiale admise și ITO disponibile la momentul luării deciziei.

Figura 11. Evaluarea riscului

Evaluarea riscului în ceea ce privește o cerere legată de SOGIESC, ca și în cazul celorlalte cereri, trebuie efectuată individual. Când efectuați evaluarea riscului în special pentru cazurile de SOGIESC, trebuie să țineți cont de următoarele aspecte:

- **Fapte materiale admise.** Evaluarea riscului se va baza, printre altele, pe declarațiile și documentele relevante privind faptele materiale admise prezentate de solicitant, dacă există, atât timp cât și în măsura în care sunt relevante pentru dovedirea unui posibil risc viitor.
Chiar dacă au fost admise doar unele fapte materiale, și nu toate, trebuie totuși să efectuați o evaluare a riscului pe baza acestora. De exemplu, dacă orientarea sexuală a solicitantului a fost stabilită, dar experiențele sale anterioare din țara de origine nu au fost încă stabilite, veți analiza totuși riscul la returnare în raport cu faptul admis.
- **Informațiile ITO relevante.** Este posibil ca informațiile ITO disponibile să nu fie ample – după cum se menționează în secțiunea [5.2.3. „Evaluarea ITO”](#). În cazul în care nu există ITO privind SOGIESC, acest lucru nu ar trebui să ducă imediat la concluzia că situația este lipsită de pericole. Deși acest lucru ar putea fi valabil în unele cazuri, lipsa informațiilor trebuie analizată într-un context mai larg, deoarece este posibil ca, dimpotrivă, să indice gravitatea situației în care se află comunitățile SOGIESC din țara de origine.
În funcție de cerere, trebuie să verificați informațiile privind existența legilor și reglementărilor referitoare la SOGIESC, inclusiv, eventual, la incriminarea anumitor SOGIESC și/sau a activităților sexuale între persoane de același sex. Căutați informații despre aplicarea acestor legi în practică, dar rețineți că acestea ar putea să difere de la o regiune a țării la alta sau s-ar putea să se fi schimbat în timp. Informațiile despre climatul social și atitudinile diferiților actori din societate față de SOGIESC relevante sunt, de asemenea, importante.
- **Circumstanțele personale ale solicitantului.** Circumstanțele personale, inclusiv factori precum mediul, genul, sexul, vârsta, statutul economic și social și locul de reședință, pot contribui fie la sporirea, fie la minimizarea riscului pentru un anumit solicitant. De exemplu, situația persoanelor cu SOGIESC diverse poate fi – în unele țări – diferită între mediul urban și cel rural.
- **Riscul viitor de persecuție.** Deși persecuțiile anterioare trebuie luate în considerare la evaluarea riscului la returnare, rețineți că multe persoane LGBTIQ sau care sunt implicate în activități sexuale cu persoane de același sex nu dezvăluie acest lucru de teama unei posibile persecuții în țara lor de origine. Prin urmare, s-ar putea ca acestea să nu fi fost victime ale persecuției (sau ale amenințărilor de persecuție) în trecut. Totuși, asta nu înseamnă că nu vor fi expuse riscurilor în viitor; pentru a determina riscul viitor, este necesar să se efectueze o analiză adecvată ⁽⁶⁴⁾. Acest lucru nu înseamnă nici că este de așteptat ca acestea să fie (în continuare) discrete cu privire la caracteristicile lor SOGIESC (vezi secțiunea [6.4. „Problema discreției”](#)).

Pe baza informațiilor strânse și a elementelor menționate mai sus, identificați actele de vătămare cu care s-ar putea confrunta solicitantul la returnare și determinați probabilitatea ca aceste acte să (re)apară.

⁽⁶⁴⁾ EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment](#) (Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului), ianuarie 2024, secțiunea 3.3.2 litera (a) „Indicatori de risc. Evenimentele trăite de solicitant în trecut”.

6.2. Cererile bazate pe activități sexuale între persoane de același sex

După cum s-a subliniat deja, nu există un singur profil standard sau o singură cerere standard legată de SOGIESC, ci mai degrabă o varietate de cereri. Unele cereri se bazează pe faptul că persoana în cauză, fără a se identifica drept LGBTIQ, s-a implicat sau se implică în activități sexuale cu persoane de același sex.

Faptul că relațiile sexuale între bărbați și femei nu sunt permise din cauza normelor sociale, „morale” sau religioase (onoare, adulter etc.) sau nu sunt posibile din cauza unor circumstanțe (școală segregată pe genuri, stagiul militar, încarcerare etc.) poate duce la interacțiuni sexuale între persoane de același sex din „necesitate”, pentru simpla satisfacție sexuală și/sau ca substitut pentru relațiile heterosexuale. În aceste situații, practica sexuală este distinctă de personalitate și identitate. **Activitățile sexuale situaționale** sunt tranzitorii și apar adesea în contexte specifice. De asemenea, este posibil ca relațiile între persoane de același sex să fie o alegere bazată pe alți factori, de exemplu în cazul muncii sexuale. În toate aceste circumstanțe, aceste acte sexuale nu corespund unei orientări sexuale.

Trebuie analizat dacă persoana poate renunța la activitățile sexuale situaționale sau dacă poate evita repetarea lor în viitor. Este important de reținut că, inclusiv în cazul unor relații cu persoane de același sex care sunt rezultatul unei alegeri determinate de alți factori decât orientarea sexuală, solicitantului i se poate totuși imputa statutul de LGBTIQ. Prin urmare, trebuie să luați în considerare percepția agentului (agenților) persecuției sau vătămării grave. Femeile care întrețin relații sexuale cu femei și bărbații care întrețin relații sexuale cu bărbați pot fi expuși vătămarilor dacă sunt returnați în țara lor. Dumneavoastră, ca ofițer de decizie, trebuie să efectuați o analiză de evaluare a riscului.

6.3. Cererile la fața locului (*sur place*)

Rețineți că este posibil ca situația sau faptele care au dus la riscul de persecuție să se fi produs sau să fi apărut **după ce solicitantul și-a părăsit țara de origine**. Aceste cazuri sunt numite adesea „cereri la fața locului” ⁽⁶⁵⁾.

Pentru cererile legate de SOGIESC, acesta ar fi cazul, de exemplu, al solicitanților care au devenit conștienți de propriile SOGIESC după plecarea din țara de origine. Alte exemple includ cazurile în care actele sexuale cu persoane de același sex în care a fost implicat solicitantul au avut loc după plecarea sa sau cazurile în care solicitantul a făcut tranziția la alt gen după plecare.

O explicație a schimbării ar putea fi, de exemplu, faptul că solicitantul a fost crescut sau a trăit într-un mediu ostil și restrictiv. Rețineți că SOGIESC pot fi fluide și se pot schimba în timp. Deși este posibil ca diversele caracteristici SOGIESC ale solicitantului să fi devenit evidente sau materializate doar după plecarea solicitantului din țara sa de origine, teama de persecuție în viitor ar putea fi întemeiată.

⁽⁶⁵⁾ Articolul 5 din DCPI (reformată), articolul 5 din RCPI.

Este posibil ca solicitantul să fi fost conștient de caracteristicile sale SOGIESC în țara de origine și să fi părăsit țara fără intenția de a solicita protecție internațională, dar aceste caracteristici să fi fost descoperite de familie, comunitate sau alți actori din țara de origine. De asemenea, este posibil ca ostilitatea socială față de comunitățile SOGIESC să fi crescut sau să se fi introdus o legislație împotriva comunităților SOGIESC în timpul absenței solicitantului din țara de origine. Acest lucru poate duce la un risc de persecuție.

6.4. Problema discreției

Adesea, solicitanții cu cereri legate de SOGIESC ascund (sau încearcă să ascundă) aspecte și uneori părți importante din viața lor. Mulți își suprimă caracteristicile SOGIESC pentru a evita consecințele grave ale descoperirii acestora. Mulți nu vor fi trăit în mod deschis ca persoane LGBTIQ în țara lor de origine sau chiar în țările de tranzit și în țara de azil. Unii s-ar putea să nu fi avut nicio relație intimă.

Este extrem de important să rețineți că **nu se poate aștepta ca o persoană să ascundă sau să fie discretă cu privire la propriile SOGIESC pentru a evita riscul** de persecuție în cazul returnării în țara sa. Caracterul inadecvat al raționamentului bazat pe „discreție” se aplică și persoanelor bisexuale, față de care nu ar trebui să existe nicio așteptare de a se angaja doar în relații cu persoane de sex opus.

CJUE, 2013, X, Y și Z ⁽⁶⁶⁾

La momentul evaluării unei cereri având ca obiect obținerea statutului de refugiat, autoritățile competente nu pot pretinde în mod rezonabil solicitantului de azil ca, pentru a evita riscul de persecuție, să-și ascundă homosexualitatea în țara sa de origine sau să se arate rezervat în exprimarea orientării sale sexuale.

Articolul 10 alineatul (3) din RCPI

Atunci când evaluează dacă solicitantul are o temere bine întemeiată de a fi persecutat, autoritatea decizională nu se poate aștepta în mod rezonabil ca solicitantul să se adapteze ori să-și modifice comportamentul, convingerile sau identitatea, sau să se abțină de la anumite practici, dacă respectivul comportament sau respectivele convingeri sau practici sunt inerente identității sale, pentru a evita riscul de persecuție în țara sa de origine.

⁽⁶⁶⁾ CJUE, hotărârea din 7 noiembrie 2013, [Minister voor Immigratie en Asiel/X, Y, and Z/Minister voor Immigratie en Asiel](#), cauzele conexe C-199/12 – C-201/12, EU:C:2013:720, punctul 76, și punctul 3 din concluzii. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#).

Notă privind abordarea UNHCR

UNHCR prezintă și alte considerații importante care trebuie luate în considerare:

32. [...] Întrebarea nu este dacă solicitantul, fiind discret, ar putea trăi în țara respectivă fără a-și atrage consecințe negative. Este important de menționat că, chiar și atunci când solicitanții au reușit până în prezent să evite vătămrile prin mascare, este posibil ca circumstanțele lor să se schimbe în timp și ca păstrarea secretului să nu fie o opțiune valabilă pe toată durata vieții lor. Este posibil ca riscul de a fi descoperiți să nu se limiteze neapărat la propria lor conduită. Există aproape întotdeauna posibilitatea descoperirii împotriva voinței persoanei în cauză, de exemplu, din întâmplare, prin zvonuri sau suspiciuni crescânde. De asemenea, este important să se recunoască faptul că, chiar dacă persoanele LGBTI își maschează orientarea sexuală sau identitatea de gen, ele pot fi în continuare expuse riscului de expunere și vătămrilor aferente pentru că nu respectă normele sociale așteptate (de exemplu, privind căsătoria și copiii). Absența anumitor activități și comportamente așteptate identifică o diferență între aceste persoane și altele și le poate expune la vătămări ⁽⁶⁷⁾.

6.5. Legi care incriminează SOGIESC

Mulți solicitanți cu cereri legate de SOGIESC provin din țări în care există **legi care incriminează** caracteristicile lor SOGIESC sau anumite comportamente sau acte legate de SOGIESC sau în care punerea în aplicare a anumitor alte legi este utilizată pentru urmărirea penală a persoanelor cu SOGIESC diverse, și anume legi ale moralității.

Este posibil ca aceste legi să fie aplicate întotdeauna sau rar, să nu fi fost aplicate de mult sau niciodată.

Când efectuați evaluarea riscului, ca în cazul oricărui alt risc de vătămare, va trebui să aplicați standardul probei în evaluarea caracterului bine întemeiat al persecuției de care se teme solicitantul, pragul pentru aceasta fiind „gradul rezonabil de probabilitate”. Prin urmare, standardul aplicabil este mai scăzut decât „dincolo de orice îndoială rezonabilă” ⁽⁶⁸⁾.

Existența unei legi care incriminează anumite SOGIESC sau actele și comportamentele aferente este o **indicație serioasă de risc**. Când în informațiile ITO se raportează că legea nu este aplicată pe deplin sau întotdeauna, va trebui să verificați domeniul de aplicare al legii în

⁽⁶⁷⁾ UNHCR, [Ghidul privind protecția internațională nr. 9](#), op. cit. nota de subsol 33, punctul 32 cu trimitere la Curtea Supremă a Regatului Unit, 7 iulie 2010, [HJ \(Iran\) and HT \(Camerun\)/Secretary of State for the Home Department](#), UKSC 31, punctul 53:

Rațiunea care stă la baza Convenției este [...] că oamenii ar trebui să poată trăi liber, fără teama că ar putea suferi vătămări de o anumită intensitate sau durată pentru că, de exemplu, sunt de culoare sau descendenți ai unui fost dictator, ori homosexuali. În absența oricărei indicații contrare, implicația este că aceștia trebuie să fie liberi să trăiască în mod deschis în acest fel, fără teamă de persecuție. Permițându-le să trăiască în mod deschis și fără această teamă, statul de primire le oferă protecție, care este un surrogat al protecției pe care statul lor de origine ar fi trebuit să le-o ofere.

Și Tribunalul Superior al Regatului Unit (Camera pentru imigrație și azil), 24 iunie 2011, [SW \(lesbiene – HJ and HT applied\) Jamaica / Secretary of State for the Home Department](#), UK, CG [2011] UKUT 00251(IAC).

⁽⁶⁸⁾ EUAA, [Practical Guide on Evidence and Risk Assessment](#) (Ghid practic privind evaluarea probelor și a riscului), ianuarie 2024, secțiunea 3.3.1. „Standardul de probabilitate pentru temerea bine fondată și riscul real (standardul probei)”.

practică [în întreaga țară sau doar în unele regiuni, pentru toate grupurile sau pentru unele profiluri specifice, dacă este încă aplicată, rar aplicată sau nu este aplicată deloc, ținând cont de stabilitatea (ne)aplicării în timp], dintr-o perspectivă orientată spre viitor.

Totuși, trebuie să știți că, în cazurile SOGIESC, ar fi important să analizați **riscurile suplimentare asociate existenței unei legi de incriminare** și într-o dimensiune mai largă. O lege care este rar sau niciodată aplicată poate totuși să sprijine sau să fie utilizată pentru a justifica actele de persecuție, de vătămare sau discriminatorii comise de entități, administrații și instituții de aplicare a legii, precum și de actori nestatali, și ar putea împiedica o persoană să obțină protecție semnificativă.

De asemenea, este important să se analizeze **profilul individual și circumstanțele personale** ale solicitantului, deoarece este posibil ca legea să nu fie aplicată în același mod tuturor persoanelor din țară. Prin urmare, trebuie să analizați și modul în care circumstanțele personale (de exemplu, originea etnică sau religioasă, statutul social, profesia etc.) ar putea afecta punerea în aplicare a unei legi în cazul unei anumite persoane.

6.6. Agenți de persecuție

Când identificați posibilele riscuri și efectuați evaluarea riscului, va trebui să luați în considerare și actorul (actorii) vătămarilor care inspiră teamă. Rețineți că atât actorii statali, cât și cei nestatali pot fi autori ai persecuției legate de SOGIESC ⁽⁶⁹⁾.

Rolul **statului** ca agent de persecuție legat de SOGIESC poate lua diferite forme. Statele pot urmări penal sau incrimina în mod activ anumite acte legate de SOGIESC, cum ar fi activitățile sexuale între persoane de același sex, tranziția de gen sau travestismul (purtarea de haine asociate unui gen diferit). De asemenea, acestea pot impune legi care discriminează direct sau indirect persoanele cu SOGIESC diverse, atât în ceea ce privește identitatea, cât și comportamentul. De asemenea, acestea pot incita la persecuție din partea societății sau societatea le poate tolera.

Actorii **nestatali** pot include membri ai familiei, vecini, clanuri și triburi, grupuri armate nestatale sau comunitatea în sens larg. Aceștia pot fi implicați direct sau indirect în acte de vătămare, printre care intimidare, hărțuire, violență domestică sau alte forme de violență fizică, psihologică sau sexuală.

În situațiile în care amenințarea cu vătămarea provine din partea unor actori nestatali, luați în considerare și întrebarea dacă statul este capabil și dispus să ofere protecție împotriva unor astfel de vătămări (vezi secțiunea [7.3.1. „Agenții de protecție”](#)).

Publicație EUAA conexă

Pentru îndrumări suplimentare, vezi EASO, [Ghid practic: Condițiile de obținere a statutului de protecție internațională](#), aprilie 2018, secțiunea „Agenții de persecuție sau vătămări grave”.

⁽⁶⁹⁾ Articolul 6 din DCPI (reformată), articolul 6 din RCPI.

Idei principale de reținut

- Solicitanții se pot confrunta cu riscuri la returnare deoarece au avut relații sexuale cu persoane de același sex, indiferent de orientarea lor sexuală.
- Solicitanții pot fi expuși riscurilor din cauza caracteristicilor lor SOGIESC percepute.
- Riscul la returnare poate deriva din fapte care au avut loc după ce solicitantul a părăsit țara.
- Rețineți că nu se poate aștepta ca o persoană să-și ascundă sau să fie discretă cu privire la caracteristicile SOGIESC pentru a evita riscul de persecuție în cazul returnării în țara sa.
- În cazurile SOGIESC, agentul de persecuție poate fi statul, dar poate fi și un actor nestatal, și anume membrii familiei, vecinii, clanurile și triburile, grupuri armate nestatale sau comunitatea în sens larg.
- Existența unor legi care incriminează o anumită caracteristică SOGIESC sau anumite comportamente sau acte legate de SOGIESC reprezintă un indiciu serios de risc. Același lucru este valabil și pentru existența altor legi, cum ar fi legile moralității, utilizate pentru urmărirea penală a persoanelor cu SOGIESC diverse. Chiar dacă legile în cauză sunt rareori aplicate, acestea pot fi folosite pentru a justifica acte de persecuție sau pentru a-l împiedica pe solicitant să obțină protecție.

7. Analiza juridică

După etapa de evaluare a probelor și a riscului, procesul decizional continuă cu evaluarea juridică a măsurii în care sunt îndeplinite condițiile de fond pentru acordarea protecției internaționale ⁽⁷⁰⁾.

În această analiză, dumneavoastră, ca ofițer de decizie, trebuie să analizați mai întâi dacă **riscul (riscurile) identificat(e) constituie persecuție**. În caz afirmativ, trebuie să analizați dacă **există o legătură** cu cel puțin unul dintre cele cinci motive de persecuție prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților ⁽⁷¹⁾ și în DCPI (reformată)/RCPI. Dacă se dovedește că există o legătură cu unul dintre cele cinci motive, atunci următorul pas ar fi evaluarea **disponibilității protecției** și a unei **alternative de protecție în interiorul țării de origine (API)** ⁽⁷²⁾.

Rezultatul analizei juridice va stabili dacă un solicitant îndeplinește condițiile pentru acordarea protecției internaționale.

Acest capitol include elemente de luat în considerare cu privire la:

- tratamentele echivalente cu persecuția;
- legătura cu unul (sau mai multe) dintre motivele de persecuție;
- posibili agenți de protecție și
- aplicarea alternativei de protecție în interiorul țării de origine.

7.1. Tratamentele echivalente cu persecuția

Este imposibil să se enumere toate formele de rele tratamente și de vătămare care constituie persecuție și care, prin urmare, ar putea îndreptăți în mod legitim o persoană să beneficieze de protecție internațională pe baza caracteristicilor sale SOGIESC.

⁽⁷⁰⁾ Condițiile sunt prevăzute în DCPI (reformată) și în RCPI.

⁽⁷¹⁾ Adunarea Generală a ONU, *Convenția privind statutul refugiaților*, 1951, *op. cit.*, nota de subsol 15.

⁽⁷²⁾ Evaluarea API în conformitate cu prevederile DCPI (reformată) depinde de legislația și practica națională. Cu toate acestea, evaluarea API este o cerință în temeiul RCPI.

Articolul 9 din DCPI (reformată)

1. Pentru a fi considerat drept un act de persecuție în sensul articolului 1 secțiunea A din Convenția de la Geneva, acesta trebuie:

- (a) să fie suficient de grav prin natura sau prin caracterul său repetat pentru a constitui o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului [...]; sau
- (b) să fie o acumulare de diverse măsuri, inclusiv de încălcări ale drepturilor omului, care să fie suficient de gravă pentru a afecta un individ în mod similar cu cele menționate la litera (a).

Articolul 9 din RCPI

1. Se consideră act de persecuție în înțelesul articolului 1 secțiunea A din Convenția de la Geneva orice act care:

- (a) este suficient de grav prin natura sau prin caracterul său repetat pentru a constitui o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului [...]; sau
- (b) este o acumulare de diverse măsuri, inclusiv de încălcări ale drepturilor omului, care este suficient de gravă pentru a afecta un individ în mod similar unui act menționat la litera (a).

Prin urmare, va trebui să luați în considerare faptul că un act poate fi grav în sensul acestei dispoziții pur și simplu prin natura sa, chiar dacă nu se produce de mai multe ori. Dacă un act este repetitiv sau are loc o acumulare de diferite acte (sau omisiuni), acestea pot deveni suficient de grave pentru a constitui persecuție. Cu alte cuvinte, **gravitatea este definită** fie de **natura actelor**, fie de **caracterul recurent al actelor împotriva solicitantului**.

CJUE, 2013, X, Y și Z ⁽⁷³⁾

2. Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2004/83, coroborat cu articolul 9 alineatul (2) litera (c) din aceasta, trebuie interpretat în sensul că incriminarea actelor homosexuale în sine nu constituie un act de persecuție. În schimb, o pedeapsă privativă de libertate prin care sunt sancționate acte de homosexualitate și care este aplicată în mod efectiv în țara de origine care a adoptat o astfel de legislație trebuie considerată o sancțiune disproporționată sau discriminatorie și constituie, așadar, un act de persecuție.

⁽⁷³⁾ CJUE, 2013, X, Y și Z, op. cit., nota de subsol 66, punctul 2 al concluziilor. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#).

Deși actele de violență fizică sau psihică, inclusiv actele de violență sexuală, pot fi cele mai frecvent recunoscute acte de persecuție (și) în cazurile de SOGIESC, este important să se înțeleagă că se pot aplica și alte acte, care pot îmbrăca o varietate de forme diferite.

Mai jos puteți găsi o listă neexhaustivă a tratamentelor care ar putea în sine să constituie persecuție, cu exemple de tratamente comune în cazurile de SOGIESC.

- **Acte de violență fizică sau psihică.**

De exemplu, acte de violență sexuală, de exemplu cazul unei femei lesbiene care devine victimă a unui viol „corectiv”; un bărbat trans care este spitalizat forțat într-o unitate psihiatrică exclusiv din cauza identității sale de gen.

- **Măsuri legale, administrative, polițienești și/sau judiciare** care sunt discriminatorii în sine sau sunt puse în aplicare în mod discriminatoriu.

Exemple de astfel de măsuri includ legile și/sau practicile naționale de asigurare a unor condiții de detenție mai proaste pentru persoanele LGBTIQ în comparație cu alți deținuți (de exemplu, izolare/incarcerare solitară) sau neprotejarea lor de violența din interiorul închisorii; aplicarea de către poliție a unei legi care vizează în mod specific SOGIESC (de exemplu, persoanele LGBTIQ urmărite penal pentru prostituție); refuzul acordării asistenței medicale în situații care le pun viața în pericol persoanelor LGBTIQ.

- **Urmărire penală disproporționată sau discriminatorie sau refuzul unei căi de atac judiciare care duce la o sancțiune disproporționată sau discriminatorie.**

De exemplu, pedeapsa cu moartea, pedepse corporale severe, inclusiv biciuirea, condamnarea la o pedeapsă mai grea din cauza caracteristicilor SOGIESC ale persoanei.

- **Acte împotriva unor persoane din motive de gen.**

De exemplu, comiterea de acte de violență în numele onoarei asupra unei femei lesbiene din cauza orientării sale sexuale, obligarea unui bărbat homosexual să se căsătorească cu o femeie; forțarea unei persoane să se supună unor operații sau intervenții de schimbare de gen sau să urmeze un tratament hormonal.

Restricțiile privind exercitarea anumitor drepturi cu caracter mai puțin sever sau măsurile (exclusiv) discriminatorii pot constitui persecuție din cauza gravității și/sau a caracterului repetitiv al unor astfel de acte sau pentru că acestea apar ca o acumulare a diferitelor măsuri. Deși **tratamentul discriminatoriu** nu constituie în sine persecuție în sensul DCPI (reformată)/RCPI, acesta poate fi totuși de o asemenea natură încât gravitatea problemelor care trezesc teamă să afecteze drepturile fundamentale ale omului ⁽⁷⁴⁾.

De exemplu, persoanele (presupuse) LGBTIQ se pot confrunta cu ostracizare din partea diverselor grupuri ale comunității sau societății lor și se pot confrunta cu dificultăți în accesarea mijloacelor de asigurare a subzistenței și a serviciilor de bază, cum ar fi locul de muncă, locuința și adăpostul, educația și asistența medicală.

⁽⁷⁴⁾ Vezi, de asemenea, UNHCR, [Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees](#) (Manual privind procedurile și criteriile pentru determinarea statutului de refugiat în conformitate cu Convenția din 1951 și Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților), punctele 54-55, UNHCR, [Ghidul privind protecția internațională nr. 9](#), 2012, op. cit., nota de subsol 33, punctele 17 și 20-25; Comisia Internațională a Juriștilor, [Refugee Status Claims Based on Sexual Orientation and Gender Identity – A Practitioners' Guide](#) (Cereri introduse pentru acordarea statutului de refugiat pe baza orientării sexuale sau a identității de gen – ghid pentru practicieni), nr. 11, februarie 2016, p. 159–170.

Cumularea sau repetarea acestor tipuri de discriminări sau acte din cauza caracteristicilor SOGIESC ale unei persoane poate echivala cu persecuție. Examinarea întrebării dacă efectul cumulativ al unei astfel de discriminări se ridică la nivelul de persecuție se bazează pe ITO relevante și actualizate ⁽⁷⁵⁾.

În general, nu este neobișnuit ca aceste diverse forme de discriminare să se acumuleze, una decurgând din alta și plasând solicitantul într-o situație care echivalează cu persecuția.

7.2. Legătura cu un motiv de persecuție

Acele de persecuție în sine nu constituie o justificare suficientă pentru acordarea statutului de refugiat decât dacă sunt comise pentru unul (sau mai multe) dintre cele cinci motive menționate la articolul 10 din DCPI (reformată)/articolul 10 din RCPI. Trebuie să existe o legătură causală între **motiv și persecuție** sau **absența protecției** împotriva respectivei persecuții.

Ca și în cazul altor tipuri de cereri, persecuția în cazul cererilor legate de SOGIESC poate avea legătură cu unul sau mai multe dintre motivele de persecuție.

Trebuie să țineți cont de faptul că este posibil ca solicitantul să nu poată aprecia dacă a fost persecutat din cauza apartenenței sale la un anumit grup social sau din alt motiv de persecuție din cele cinci posibile. Este sarcina dumneavoastră să stabiliți care motive de persecuție sunt relevante în cazul său. În orice caz specific poate exista un singur motiv sau se pot suprapune mai multe motive de persecuție.

Rețineți că persoanele pot fi persecutate din cauza caracteristicilor lor SOGIESC **reale** sau **imputate**.

Câteva exemple de caracteristici SOGIESC imputate ⁽⁷⁶⁾:

- femei și bărbați care nu se conformează stereotipurilor de gen ale genului lor și rolurilor asociate acestuia;
- orientarea sexuală a persoanelor trans;
- partenerii persoanelor trans, deoarece sunt percepuți ca fiind gay sau lesbiene sau pur și simplu ca neconformându-se rolurilor și comportamentelor de gen acceptate;
- bărbați care întrețin relații sexuale cu bărbați sau femei care întrețin relații sexuale cu femei;
- persoane care au avut relații sexuale situaționale cu persoane de același sex;
- activiști pro-LGBTIQ.

⁽⁷⁵⁾ UNHCR, *Ghidul privind protecția internațională nr. 9*, op. cit. nota de subsol 33, punctul 17.

⁽⁷⁶⁾ Comisia Internațională a Juriștilor, *Refugee Status Claims Based on Sexual Orientation and Gender Identity – A Practitioners' Guide* (Cereri introduse pentru acordarea statutului de refugiat pe baza orientării sexuale sau a identității de gen – ghid pentru practicieni), nr. 11, februarie 2016, p. 19–20.

7.2.1. Apartenența la un anumit grup social

Deși Convenția privind refugiații ⁽⁷⁷⁾ menționează „apartenența la un anumit grup social” ca motiv din cauza căruia un refugiat se poate teme de persecuție, fără nicio explicație suplimentară cu privire la expresia „un anumit grup social”, DCPI (reformată)/RCPI ⁽⁷⁸⁾ enumeră explicit **orientarea sexuală și aspectele legate de gen**, inclusiv identitatea de gen, drept caracteristici care pot constitui un temei pentru identificarea unui anumit grup social.

Articolul 10 alineatul (1) litera (d) din DCPI (reformată) – Motivele persecuției

1. Atunci când evaluează motivele persecuției, statele membre țin seama de următoarele elemente:

[...]

(d) un grup este considerat un anumit grup social în special atunci când:

- membrii săi împărtășesc o caracteristică înnăscută sau o istorie comună ce nu poate fi modificată sau o caracteristică sau o credință atât de fundamentală pentru identitate sau conștiință încât nu ar trebui să i se ceară unei persoane să renunțe la aceasta; precum și
- respectivul grup are o identitate proprie în țara în cauză, fiind perceput ca diferit de societatea înconjurătoare.

În funcție de condițiile predominante din țara de origine, un grup social specific poate fi un grup al cărui membri au drept caracteristică comună orientarea sexuală. Orientarea sexuală nu se poate înțelege ca incluzând acte considerate delictive în conformitate cu legislația internă a statelor membre. Aspectelor legate de egalitatea de gen, inclusiv identității de gen, li se acordă atenția corespunzătoare, în vederea stabilirii apartenenței la un anumit grup social sau a identificării caracteristicilor unui astfel de grup[.]

⁽⁷⁷⁾ Articolul 1 secțiunea A alineatul (2) din Convenția privind statutul refugiaților.

⁽⁷⁸⁾ Articolul 10 alineatul (1) litera (d) din DCPI (reformată); articolul 10 alineatul (1) litera (d) din RCPI.

Articolul 10 alineatul (1) litera (d) din RCPI – Motivele de persecuție

1. Atunci când se evaluează motivele de persecuție, se ține seama de următoarele elemente:

[...]

(d) noțiunea de apartenență la un anumit grup social include, în special, apartenența la un grup:

- i. ai cărei membri au în comun sau sunt percepuți ca având în comun o caracteristică înnăscută sau un trecut care nu poate fi schimbat ori o caracteristică sau o credință atât de fundamentală pentru identitatea sau conștiința lor încât nu ar trebui să fie forțați să renunțe la aceasta; și
- ii. care are o identitate proprie în țara în cauză, fiind perceput ca diferit de societatea înconjurătoare[.]

[...]

În funcție de situația din țara de origine, noțiunea de apartenență la un anumit grup social menționată la primul paragraf litera (d) include apartenența la un grup ai cărei membri au drept caracteristică comună orientarea sexuală. Aspectelor legate de egalitatea de gen, inclusiv identității de gen și exprimării de gen, li se acordă atenția corespunzătoare în vederea stabilirii apartenenței la un anumit grup social sau a identificării caracteristicilor unui astfel de grup.

CJUE, 2013, X, Y și Z ⁽⁷⁹⁾

[...] articolul 10 alineatul (1) litera (d) din [Directiva 2004/83/CE] trebuie interpretat în sensul că existența unei legislații penale precum cele în discuție în fiecare dintre cauzele principale, care vizează în mod specific persoanele homosexuale, permite să se constate că aceste persoane trebuie considerate ca formând un anumit grup social.

În cazurile legate de SOGIESC, criteriul apartenenței la un anumit grup social ar fi adesea îndeplinit. Membrii grupului împărtășesc o caracteristică sau o credință atât de fundamentală pentru identitatea lor, încât nu ar trebui să fie forțați să renunțe la ea. În plus, sunt percepuți de către societatea înconjurătoare ca fiind diferiți din cauza identității lor distincte în țara de origine ⁽⁸⁰⁾. Chiar dacă solicitanții nu se identifică ei înșiși drept LGBTIQ, circumstanțele cererilor lor pot demonstra totuși că teama lor de a fi persecutați provine din faptul că agenții de persecuție le atribuie sau le impută o anumită caracteristică SOGIESC. **Apartenența imputată la un anumit grup social** este suficientă pentru a demonstra o legătură cauzală.

⁽⁷⁹⁾ CJUE, 2013, X, Y și Z, op. cit., nota de subsol 66, punctul 49 și punctul 1 din concluzii. Rezumat disponibil în [baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#). Cauza face trimitere la articolul 10 alineatul (1) litera (d) din Directiva inițială (din 2004) privind condițiile pentru protecția internațională: [Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004](#) privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, 30.9.2004, p. 12).

⁽⁸⁰⁾ Articolul 10 alineatul (1) litera (d) din DCPI (reformată); articolul 10 alineatul (1) litera (d) din RCPI.

Publicație EUAA conexă

Pentru informații privind examinarea cererilor de azil bazate pe apartenența la un anumit grup social, consultați EASO, [Ghid privind apartenența la un anumit grup social](#), martie 2020.

7.2.2. Alte motive de persecuție în cererile legate de SOGIESC

Deși apartenența la un anumit grup social este motivul de persecuție care ne vine cel mai frecvent în minte atunci când este vorba despre cereri legate de SOGIESC, pot fi relevante și alte motive de persecuție, enumerate mai jos:

- **Religia**

Religia poate fi un motiv de persecuție în cazurile solicitanților care provin din țări sau contexte în care caracteristicile lor SOGIESC sunt condamnate sau nu sunt tolerate de religia predominantă sau de religia agenților de persecuție. Persoanele care nu se identifică drept LGBTIQ, dar care sunt percepute ca atare sau care întrețin relații cu persoane de același sex se pot confrunța, de asemenea, cu persecuție din motive religioase. Același lucru este valabil și pentru activiștii organizațiilor care sprijină comunitatea LGBTIQ.

Publicație EUAA conexă

Pentru informații privind examinarea cererilor de azil bazate pe religie, consultați EUAA, [Ghid practic privind interviuarea solicitanților cu cereri de azil bazate pe religie](#), noiembrie 2022.

- **Opiniile politice**

Opiniile politice pot fi un motiv de persecuție în cazurile de SOGIESC. Acest lucru este valabil atunci când SOGIESC în cauză și comportamentele neconforme sunt incriminate, nu sunt tolerate sau sunt contestate în alt mod de autoritățile statului sau sunt considerate ca fiind opuse valorilor pe care este construit statul. În plus, activiștii grupurilor de sprijin LGBTIQ se pot confrunța cu persecuții din acest motiv.

Publicație EUAA conexă

Pentru informații privind examinarea cererilor de azil bazate pe opiniile politice, consultați EUAA, [Ghid practic privind opinia politică](#), decembrie 2022.

7.3. Protecția în țara de origine

Următorul pas în analiza juridică este acela de a examina disponibilitatea protecției în țara de origine. Dacă protecția nu poate fi asigurată de agenții de protecție din zona de persecuție, se examinează posibilitatea unei API.

7.3.1. Agenții de protecție

Considerentul 27 al DCPI (reformată)

[...] În cazul în care vătămrile grave sau persecuția sunt cauzate de stat sau de agenții săi, ar trebui să existe prezumția că solicitantului nu i se oferă o protecție efectivă.

Considerentul 35 al RCPI

În cazul în care statul sau agenții statului sunt agenții persecuției sau ai vătămrilor grave, ar trebui să existe o prezumție că solicitantul nu beneficiază de protecție efectivă, și nu este necesar ca autoritatea decizională să examineze dacă există o alternativă de protecție în interiorul țării de origine. [...]

În cazurile în care persecuția se datorează aplicării legilor care incriminează SOGIESC, agentul de persecuție este de obicei **statul**. În aceste cazuri, protecția nu va fi, în principiu, disponibilă.

În cazul în care anumiți **actori nestatali**, cum ar fi membrii familiei, vecinii, clanurile și triburile, grupurile armate nestatale sau comunitatea în general sunt agenții de persecuție, trebuie evaluate disponibilitatea și capacitatea statului sau a altor părți sau organizații relevante de a oferi solicitantului protecție efectivă, fără caracter temporar și accesibilă ⁽⁸¹⁾.

În acest sens, capacitatea și reacția sistemului de aplicare a legii, precum și independența și capacitatea sistemului judiciar de a depista, urmări penal și pedepsi astfel de acte comise de actori nestatali reprezintă un factor important în evaluarea întrebării dacă statul sau alte părți sau organizații relevante se califică drept agenți de protecție care îndeplinesc cerințele articolului 7 din DCPI (reformată)/articolului 7 din RCPI.

Rețineți că simpla existență a unor legi care protejează SOGIESC nu ar fi suficientă în sine pentru a concluziona că protecția este disponibilă. Este posibil ca aceste legi să fie rareori sau niciodată aplicate în practică. De asemenea, trebuie luate în considerare posibilele practici discriminatorii raportate împotriva persoanelor cu SOGIESC diverse în ceea ce privește accesibilitatea protecției. De exemplu, solicitanții LGBTIQ se pot confrunta cu dificultăți deosebite în accesul la justiție în țara lor de origine din cauza atitudinilor discriminatorii ale poliției și ale funcționarilor guvernamentali față de ei. De asemenea, aceștia pot fi împiedicați sau hărțuiți atunci când raportează incidente de violență pe care le-au suferit sau, în general, este posibil ca autoritățile statului să nu reacționeze la incidentele de violență împotriva persoanelor LGBTIQ.

În unele cazuri, capacitatea statului de a oferi protecție poate fi limitată sau chiar indisponibilă în anumite părți ale țării, în special în zonele afectate de violență, conflicte și de niveluri deosebit de ridicate ale criminalității generale.

⁽⁸¹⁾ Articolul 7 din DCPI (reformată), articolul 7 din RCPI.

Publicație EUAA conexă

Pentru informații despre agenții de protecție, consultați EASO, [Ghid practic: Condițiile de obținere a statutului de protecție internațională](#), aprilie 2018.

7.3.2. Alternativă de protecție în interiorul țării de origine

Următorul pas este de a evalua dacă solicitantul poate evita persecuția bazată pe SOGIESC prin stabilirea într-o altă parte a țării de origine ⁽⁸²⁾. Rețineți că trebuie evaluate toate criteriile API menționate la articolul 8 din DCPI (reformată)/articolul 8 din RCPI.

Publicație EUAA conexă

Pentru informații privind aplicarea API, vezi EASO, [Ghid practic privind aplicarea alternativei de protecție în interiorul țării de origine](#), mai 2021.

În cazul în care agentul de persecuție este statul, se presupune că nici API nu va fi disponibilă, deoarece statele controlează, în general, întregul teritoriu. În cazul în care se concluzionează că sfera de acțiune a actorului statal este în mod clar limitată la o anumită zonă geografică sau că agentul de persecuție este un actor nestatal, API ar putea fi aplicabilă.

După cum se detaliază în secțiunea [6.4. „Problema discreției”](#), caracteristicile SOGIESC sunt atât de fundamentale pentru identitate sau conștiință, încât o persoană nu ar trebui să fie forțată să renunțe la ele. De asemenea, nu trebuie să existe așteptarea ca o persoană să ascundă sau să se arate rezervată în exprimarea acestora. Prin urmare, atunci când evaluați o API, rețineți că nu se poate aștepta nici ca un solicitant să-și ascundă caracteristicile SOGIESC pentru a evita persecuția sau vătămrile grave în locul de aplicare a API.

Ar putea exista cazuri în care solicitanții nu și-au părăsit țara și locul de origine din cauza SOGIESC, dar în locul propus pentru API s-ar putea confrunta cu **marginalizare** din cauza caracteristicilor lor SOGIESC. Acest lucru ar putea reprezenta o povară atât de grea pentru solicitant, încât nu i s-ar putea cere în mod rezonabil să se stabilească acolo ⁽⁸³⁾.

Ar trebui să acordați atenție evaluării situației din locul de aplicare a API dincolo de poziția oficială a statului, pe baza ITO disponibile și în conformitate cu **cadrul juridic relevant și cu aplicarea acestuia** în practică. Dacă țara în cauză incriminează SOGIESC sau relațiile între persoane de același sex, iar astfel de legi sunt aplicabile pe întregul teritoriu, analiza API nu ar fi relevantă.

Legile care nu permit unei persoane trans sau intersexuale să acceseze și să primească tratament medical adecvat, dacă l-a solicitat, sau să-și modifice indicatorii de gen din documente ar fi aplicabile în mod obișnuit pe întregul teritoriu al țării. Acestea trebuie luate în considerare când se analizează locul propus pentru relocare ⁽⁸⁴⁾.

⁽⁸²⁾ Articolul 8 din DCPI (reformată), articolul 8 din RCPI.

⁽⁸³⁾ EASO, [Ghid practic privind aplicarea alternativei de protecție în interiorul țării de origine](#), mai 2021, p. 32.

⁽⁸⁴⁾ Consultați și UNHCR, [Ghidul privind protecția internațională nr. 9](#), op. cit. nota de subsol 33, punctul 53.

De asemenea, ofițerii de decizie trebuie să examineze și aspecte ca **atitudinile sociale**, situația actuală și pedepsirea celor care încalcă cadrul juridic relevant existent ⁽⁸⁵⁾.

În plus, **intoleranța față de persoanele cu SOGIESC diverse** tinde să existe la nivel național în multe țări și, în astfel de cazuri, de cele mai multe ori, API nu va fi disponibilă. Totuși, unele țări au înregistrat **progrese sociale și politice**, care uneori sunt localizate în zonele urbane. Aceste locuri pot, în anumite circumstanțe, să constituie o alternativă de relocare ⁽⁸⁶⁾. În unele țări, normele și atitudinile sociale existente în orașele mari pot să difere de cele întâlnite în mediul rural. Prin urmare, este posibil ca un solicitant provenit dintr-un sat sau un oraș mic în care s-a confruntat cu persecuție să găsească siguranță într-un oraș mare, existând o probabilitate rezonabilă să se stabilească acolo ⁽⁸⁷⁾.

La examinarea posibilității unei API, acordați atenție situației generale din locul de aplicare a acesteia pentru a evalua dacă solicitantul nu se va confrunta cu **difficultăți excesive** în acel loc din cauza caracteristicilor sale SOGIESC.

Idei principale de reținut

- În cadrul analizei juridice, evaluați dacă tratamentul la care ar fi expus solicitantul ar constitui persecuție, dacă există o legătură cu unul din cele cinci motive, dacă este disponibilă protecția și dacă este aplicabilă o API.
- Actele de persecuție în cererile legate de SOGIESC pot îmbrăca o varietate de forme diferite. Pot cuprinde acte de violență fizică sau psihică; măsuri legale, administrative, polițienești și/sau judiciare, care sunt în sine discriminatorii sau care sunt puse în aplicare în mod discriminatoriu; urmărire penală disproporționată sau discriminatorie sau refuzul căilor de atac judiciare care au ca rezultat o pedeapsă disproporționată sau discriminatorie; sau acte cu caracter specific de gen.
- Cumularea sau repetarea măsurilor discriminatorii sau a actelor comise din cauza caracteristicilor SOGIESC ale unei persoane poate echivala cu persecuția.
- În cazurile legate de SOGIESC, criteriul apartenenței la un anumit grup social ar fi adesea îndeplinit.
- Chiar dacă solicitanții nu se identifică ei înșiși drept LGBTIQ, circumstanțele cererilor lor pot demonstra totuși că teama lor de a fi persecutați provine din faptul că agenții de persecuție le impută o anumită caracteristică SOGIESC, ceea ce este suficient pentru a demonstra o legătură de cauzalitate.
- Există și alte motive de persecuție care se pot suprapune cu apartenența la un anumit grup social, de exemplu religia sau opiniile politice.
- Simpla existență a unor legi care protejează SOGIESC nu ar fi suficientă în sine pentru a concluziona că protecția este disponibilă.

⁽⁸⁵⁾ EASO, [Ghid practic privind aplicarea alternativei de protecție în interiorul țării de origine](#), mai 2021, p. 32.

⁽⁸⁶⁾ UNHCR, [Ghidul privind protecția internațională nr. 9](#), 2012, op. cit. nota de subsol 33.

⁽⁸⁷⁾ EASO, [Ghid practic privind aplicarea alternativei de protecție în interiorul țării de origine](#), mai 2021, p. 32.

Idei principale de reținut

- Când evaluați aplicabilitatea unei API, rețineți că nu se poate aștepta ca un solicitant să-și ascundă caracteristicile SOGIESC pentru a evita persecuția sau vătămrile grave în locul de aplicare a API.
- Acordați atenție situației generale din locul de aplicare a API pentru a evalua dacă solicitantul nu se va confrunta cu dificultăți excesive în acel loc din cauza caracteristicilor sale SOGIESC.

8. Cererile de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

Nu este neobișnuit ca cererile legate de SOGIESC să fie formulate în cadrul unei cereri de acordare a accesului la o nouă procedură de azil ⁽⁸⁸⁾. În acest caz, este necesară o examinare preliminară ⁽⁸⁹⁾ pentru a decide asupra admisibilității respectivei cereri ⁽⁹⁰⁾. În această fază trebuie examinat dacă elementele prezentate de solicitant în cererea de acordare a accesului la o nouă procedură de azil sunt noi și dacă măresc semnificativ probabilitatea ca solicitantul să îndeplinească condițiile necesare pentru a beneficia de protecție internațională.

În acest capitol sunt incluse elemente care pot fi relevante pentru evaluarea admisibilității cererilor de acordare a accesului la o nouă procedură de azil legate de SOGIESC, în special în cazul în care:

- SOGIESC este un element nou prezentat în cadrul noii cereri sau
- SOGIESC a stat la baza cererii anterioare, iar în noua cerere sunt prezentate elemente noi.

Publicație EUAA conexă

Pentru îndrumări suplimentare privind examinarea cererilor de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, vezi EASO, [Ghid practic privind cererile ulterioare](#), decembrie 2021.

8.1. Un nou argument prezentat în cererea de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, bazat pe SOGIESC

În acest caz, solicitantul nu și-a bazat cererea (cererile) anterioară(e) pe caracteristicile SOGIESC (imputate), și acestea nu au fost luate în considerare sau evaluate anterior. Acesta ar putea fi cazul **atunci când apar fapte noi** după decizia finală privind cererea anterioară. De exemplu, s-ar putea ca solicitantul să nu fi fost conștient de propriile SOGIESC înainte și să fi aflat de ele după decizia finală privind cererea sa anterioară. În alt exemplu, este posibil ca solicitantul să fi participat la un eveniment Pride LGBTIQ în țara gazdă, iar de la acest eveniment au fost postate online imagini în care apare acesta. Aceste imagini au fost apoi aduse în atenția autorităților din țara de origine a solicitantului, ceea ce a dus la perceperea acestuia ca fiind gay în țara sa de origine. Elementele noi pot fi legate și de aspecte care au existat anterior, dar nu au fost prezentate de solicitant în procedura anterioară, nici nu au fost luate în considerare de autoritatea responsabilă cu examinarea cererii de azil. De exemplu, s-ar putea ca solicitantul să fi știut deja de propriile caracteristici SOGIESC la momentul cererii

⁽⁸⁸⁾ Articolul 2 litera (q) din DPA (reformată), articolul 3 punctul 19 din APR.

⁽⁸⁹⁾ Articolul 40 din DPA (reformată), articolul 55 din APR.

⁽⁹⁰⁾ Articolul 33 alineatul (2) litera (d) din DPA (reformată), articolul 38 alineatul (2) din APR.

(cererilor) sale anterioare, dar nu le-a dezvoltat. Pot exista diverse motive pentru aceasta. De exemplu, s-ar putea ca solicitantul să nu fi știut că SOGIESC poate fi un motiv de protecție internațională sau să se fi temut să dezvăluie acest lucru în cererea anterioară.

După cum se detaliază în acest ghid practic, cererile legate de SOGIESC ating aspecte foarte intime pentru solicitant. Percepțiile și tratamentele negative suferite de persoanele cu SOGIESC diverse în țara de origine, de tranzit și/sau de azil a solicitantului și/sau sentimentele de rușine, teamă, stigmatizare și traumă pot împiedica solicitantul să-și dezvăluie caracteristicile SOGIESC încă de la începutul procedurii de azil. O cerere de acordare a accesului la o nouă procedură de azil nu trebuie considerată inadmisibilă din cauza dezvoltării tardive a solicitantului, dacă sunt îndeplinite cerințele de la articolul 40 alineatul (4) din DPA (reformată) și articolul 55 alineatul (5) din APR privind elementele prezentate de solicitant care pot fi considerate noi (pentru mai multe informații privind dezvoltarea tardivă, vezi și [CJUE, 2014, A, B, C](#) și [considerentul 28 al RCPI](#)).

8.2. SOGIESC ca bază a unei cereri anterioare depuse din nou cu elemente noi

În acest caz, solicitantul a depus anterior o cerere bazată pe temerea sa de persecuție din cauza caracteristicilor sale SOGIESC (percepute). Cererea sa a fost respinsă, posibil din cauza lipsei de credibilitate, dar solicitantul prezintă elemente noi ca temei al cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil. Astfel de **elemente noi pot viza fapte materiale evaluate anterior**. De exemplu, solicitantul a depus acum documente medicale care arată că respectiva sa capacitate de a-și susține oral cererea legată de SOGIESC a fost compromisă în timpul cererilor anterioare din cauza tulburării de stres posttraumatic sau a altor probleme medicale și/sau psihologice. În alt exemplu, solicitantul afirmă că, la momentul cererii anterioare, capacitatea sa de a-și susține oral cererea legată de SOGIESC era limitată din cauza vârstei sale fragede (era copil sau adult tânăr). În alt caz, solicitantul declară că se află acum într-o relație cu o persoană de același sex pentru prima dată.

În alte cazuri, elementele noi pot avea legătură cu fapte materiale noi. De exemplu, în timpul examinării cererii anterioare, solicitantul a susținut că este homosexual, iar acum susține că este și trans. Elementele noi pot avea legătură și cu evaluarea riscului. De exemplu, noi informații ITO arată că în țara de origine s-a introdus o nouă lege care incriminează relațiile între persoane de același sex.

Chiar și în cazurile în care caracteristicile SOGIESC ale solicitantului au fost evaluate în cererea anterioară, **examinarea preliminară** a unei cereri de acordare a accesului la o nouă procedură de azil trebuie făcută cu prudența cuvenită. Trebuie luat în considerare că există posibilitatea să fi avut loc o evoluție ulterioară privind conștientizarea de către solicitant a propriilor caracteristici SOGIESC (pentru mai multe detalii despre conștientizarea propriilor caracteristici SOGIESC, vezi secțiunea [4.3.2. b\) „Conștientizarea de către solicitant a propriilor caracteristici SOGIESC”](#)) sau alte evoluții.

Printre elementele care trebuie luate în considerare în evaluarea preliminară s-ar putea număra:

- timpul scurs de la interviul personal anterior care a abordat subiectul caracteristicilor SOGIESC ale solicitantului și conținutul acestuia;
- vârsta solicitantului la momentul depunerii cererii anterioare;
- starea de sănătate mintală a solicitantului în timpul examinării cererii anterioare;
- implicarea sa într-o relație (romantică sau sexuală) de la depunerea cererii anterioare;
- participarea sa la activitățile grupurilor de sprijin LGBTIQ și vizibilitatea acestor activități în țara sa de origine.

Publicație EUAA conexă

Pentru îndrumări generale privind examinarea cererilor de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, consultați EASO, [Ghid practic privind cererile ulterioare](#), decembrie 2021.

Idei principale de reținut

- În cererile de acordare a accesului la o nouă procedură de azil legate de SOGIESC, este posibil ca SOGIESC să fie un element nou prezentat în cadrul noii cereri sau ca SOGIESC să fi stat la baza cererii anterioare, iar în noua cerere să fie prezentate elemente noi.
- O cerere de acordare a accesului la o nouă procedură de azil nu ar trebui considerată inadmisibilă din cauza dezvăluirii tardive de către solicitant dacă sunt îndeplinite cerințele de la articolul 40 alineatul (4) din DPA (reformată) și articolul 55 alineatul (5) din APR.
- În cazurile în care caracteristicile SOGIESC ale solicitantului au fost evaluate în cadrul examinării cererii anterioare, examinarea preliminară a unei cereri de acordare a accesului la o nouă procedură de azil ar trebui să ia în considerare orice evoluții prezentate de solicitant, inclusiv orice evoluție ulterioară a conștientizării propriilor caracteristici SOGIESC de către solicitant.

Scanați pentru a accesa toate piesele
din prezentul ghid practic

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

